

C. A. de Cantabria:
Santander. Catedral de la Asunción de la Virgen.

C. A. de Extremadura:
Badajoz. Catedral de San Juan Bautista.
Coria, Cáceres. Catedral de la Asunción de Nuestra Señora.
Plasencia, Cáceres. Catedral de Santa María.
Cáceres. Concatedral de Santa María.

C. A. Canarias:
Las Palmas de Gran Canaria. Catedral Basílica de Canarias. Igrexa de Santa Ana.
A Laguna. Catedral de La Laguna, Igrexa de Nuestra Señora de los Remedios.

C. A. de Cataluña:
Barcelona. Catedral de Santa Creu e Santa Eulàlia.
Vic. Catedral de Sant Pere.
Girona. Catedral de Santa María.
Lleida. Catedral de Santa María de la Seu Nova.
A Seu d'Urgell. Catedral de Santa María.
Solsona. Catedral de Santa María.
Tarragona. Catedral de Santa María.
Tortosa. Catedral de Santa María.
Lleida. Catedral de Santa María de la Seu Vella.
Sagrada Familia. Barcelona.

C. A. de Galicia:
Santiago de Compostela, A Coruña. Catedral Basílica Metropolitana.
Lugo. Catedral de Santa María.
Mondoñedo, Lugo. Catedral de Nosa Señora dos Remedios.
Ourense. Catedral de San Martín.
Tui, Pontevedra. Catedral da Asunción.
Concatedral de Vigo.
Concatedral de Ferrol.

C. A. de la Región de Murcia:
Cartagena. Igrexa Antiga de Santa María Catedral.
Murcia. Concatedral de Santa María.

C. A. de Navarra:
Pamplona. Catedral de la Asunción de Nuestra Señora.
Tudela. Virgen María. Catedral.

C. A. do País Vasco:
Bilbao. Catedral de Santiago Apóstol.
Vitoria. Catedral vella de Santa María.
San Sebastián. Buen Pastor. Catedral.

C. A. de la Rioja:
Calahorra. Catedral de la Asunción de Nuestra Señora.
Santo Domingo de la Calzada. Catedral del Salvador.
Logroño. Concatedral de Santa María de la Redonda.

Comunidad Valenciana:
Orihuela, Alicante. Catedral del Salvador e Santa María.
Valencia. Catedral de San Pedro e Santa María.
Castellón. Segorbe. Catedral.
Alicante. Concatedral de San Nicolás.
Castellón. Santa María. Concatedral.

Cidade Autónoma de Ceuta:
La Asunción. Catedral.

C. A. de Madrid:
Madrid. La Almudena. Catedral.
Alcalá de Henares. La Magistral. Catedral.
Getafe. Santa María Magdalena. Catedral.
San Isidro, Madrid. Ex Catedral.

Grupo III. Outros bens culturais.

Andalucía: Zona arqueolóxica de Madinat Azahara.
Córdoba.

Aragón: Mosteiro de San Victorián de Asan. El Puello de Aragüas. Huesca.

Asturias: Mosteiro de San Salvador de Cornellana. Salas.

Illes Balears: Sa Llonja de Palma.

Canarias: Casa de los Coroneles. La Oliva. Fuerteventura.

Cantabria: Mosteiro de Santo Toribio de Liébana. Camaleño.

Castilla-La Mancha: Mosteiro de Uclés.

Castilla y León: Mosteiro de Silos.

Cataluña: Gran Teatro del Liceo. Barcelona.

Comunidad Valenciana:
Valencia: Mosteiro de Santa María de la Valldigna. Simat de Valldigna. Valencia.

Cidade Autónoma de Ceuta: Conxunto das Murallas Merinidas. Ceuta.

Extremadura:
Mosteiro de Calera de León. Badajoz.
Mérida. Concatedral de Santa María.

Galicia: Mosteiro de Santa María a Real de Oseira. Ourense.
Madrid: Conxunto palacial de Nuevo Baztán.
Murcia: Teatro Romano de Cartagena.
Navarra: Retablo Maior da Catedral de Tudela.
País Vasco: Palacio de Insausti en Azkoitia. Guipúzcoa.
La Rioja: Mosteiro de Santa María la Real de Nájera.
Cidade Autónoma de Melilla: Fuerte de Victoria Chica e Fuerte del Rosario. Melilla.

24786 *LEI 55/1999, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.* («BOE» 312, do 30-12-1999.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A Lei de orzamentos xerais do Estado para o ano 2000 establece un conxunto de obxectivos de política económica a consecución dos cales esixe, como en anos anteriores, a simultánea aprobación de diversas medidas normativas que permitan a execución do programa económico do Goberno nos distintos ámbitos ós que se estende a súa actividade. Este é o fin perseguido por

esta lei e ó longo do seu articulado recóllense unha serie de medidas referentes a aspectos tributarios, sociais, de persoal ó servizo das administracións públicas, de xestión e organización administrativa, e de acción administrativa en diferentes campos: exterior, seguros, infraestructuras, transportes, comunicacións, urbanismo, educación, cultura, agricultura, sanidade e ambiente.

II

Entre as disposicións que deben conterse nesta lei de medidas fiscais, administrativas e da orde social, encóntranse as normas tributarias que non contan con habilitación lexislativa para a súa modificación orzamentaria; por iso, dándolle cumprimento ó disposto na Lei 1/1998, do 26 de febreiro, de dereitos e garantías dos contribuíntes, o título da lei alude expresamente ás normas tributarias: «Lei de medidas fiscais, administrativas e da orde social» para o ano 2000.

As disposicións tributarias contidas nesta lei veñen esixidas, en xeral, por tres circunstancias.

En primeiro lugar, por imperativo legal, é dicir, cando se debe aplicar desde o 1 de xaneiro do ano 2000 normativa anterior xa prevista en leis anteriores ou por outras esixencias legais. Tal circunstancia sucede coas modificacións incorporadas na lexislación do imposto sobre o valor engadido para facer efectiva a supresión, desde o 1 de xaneiro do ano 2000, do réxime especial do comercio retallista de determinación proporcional de bases impositivas e a súa incidencia noutros réximes especiais do imposto; coa introducción, obrigada polo dereito comunitario, do que é de todo punto recoñecido o seu rango superior ó dereito nacional, do chamado réxime fiscal especial do ouro de investimento, que ten a entrada en vigor a partir do día 1 de xaneiro do ano 2000; e coas modificacións incorporadas no imposto xeral indirecto canario, para mante-la coordinación indispensable co imposto sobre o valor engadido, xa que os dous impostos teñen a mesma natureza e responden a contidos similares.

En segundo lugar, por razóns de tipo técnico, derivadas da experiencia que a aplicación das normas tributarias pola Administración e os contribuíntes produce, así como polo impacto que a xurisprudencia e a doutrina van xerando na normativa tributaria.

E, á derradeira, para incentivar determinadas actuacións por parte do Goberno. Entre estas cabe destacar, pola súa importancia, a nova configuración da dedución por actividades de investigación científica e innovación tecnolóxica no imposto sobre sociedades. Mediante esta reforma mellóranse os incentivos existentes actualmente e propóñense outros novos para, deste modo, fomentar o desenvolvemento científico e tecnolóxico, favorecer a competitividade das empresas españolas e promover, en definitiva, o progreso económico do noso país.

Por último, desde a perspectiva fiscal, tamén se han de destaca-la regulación dos «unit linked» e a ampliación da dedución por investimento en vivenda habitual correspondente ás persoas con minusvalidez.

III

O título II da lei ten por obxecto o establecemento de medidas relacionadas coa orde social.

En materia de relacións laborais, introdúcense modificacións na regulación do contrato de traballo fixo-continuo, permitindo que os convenios colectivos sectoriais establezan, cando a actividade estacional do sector o xustifique, límites de xornada superiores ó xeral; e flexibilízanse os requisitos que deben conter os contratos para este tipo de traballos cando teñan inicio e duración incerta. Por outra parte, estipúlase que o enro-

lamento de persoal extracomunitario en buques españois dedicados á cabotaxe insular inscritos no Rexistro Especial de Buques e Empresas Navais terá a consideración de permiso de traballo, sempre que as súas condicións laborais e de Seguridade Social coincidan coas esixidas legalmente para os traballadores españois, co fin de asegurar unhas condicións mínimas de tripulación similares para tódolos buques comunitarios que realicen a cabotaxe insular.

Unha medida importante é a autorización ó Goberno para a regulación regulamentaria da relación laboral especial dos penados que realicen actividades laborais en talleres penitenciarios e o seu marco de protección de Seguridade Social, prevendo que ás correspondentes cotizacións se lles apliquen as bonificacións para traballadores con dificultades de inserción laboral ou as que se fixen especificamente. Tamén se habilita o Goberno para regula-la protección de Seguridade Social dos sometidos a penas de traballo en beneficio da comunidade.

Modifícanse diversos preceptos da Lei xeral da Seguridade Social. Introdúcese a previsión de que o tipo de xuro aplicable nos aprazamentos de débedas solicitados dentro do prazo regulamentario de ingreso se irá modificando en función das eventuais variacións do xuro legal do diñeiro que se produzan durante a vixencia do aprazamento. Regúlanse as condicións da presentación das liquidacións e dos documentos de cotización polos medios electrónicos, informáticos e telemáticos que se determinen regulamentariamente, así como as consecuencias da devandita presentación, mesmo para efectos de compensación de créditos e débedas fronte á Seguridade Social. Prevese a aplicación do procedemento de recadación executiva pola Tesourería Xeral da Seguridade Social respecto de determinados recursos económicos, considerados de dereito público, das mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais: ingresos xerados por dispensación de asistencia sanitaria a colectivos alleos ó seu ámbito de xestión, e por aplicación da responsabilidade mancomunada asumida no desenvolvemento da colaboración na xestión da Seguridade Social. Por outra parte, introdúcese unha remisión expresa, en canto á formación e rendición de contas das entidades do sistema da Seguridade Social, ó establecido na Lei xeral orzamentaria, igualmente modificada no tocante a esta materia nesta lei.

Establécese, como excepción ás regras xerais de encadramento dos traballadores e administradores de sociedades mercantís, a derivada de que a actividade das devanditas sociedades sexa marítimo-pesqueira; neste caso os citados traballadores e administradores encadraranse no réxime especial de traballadores do mar. As pensións de invalidez non contributivas pasan a denominarse pensións de xubilación a partir do momento en que o receptor cumpre sesenta e cinco anos, igual que ocorre coas pensións contributivas. Amplíanse as posibilidades de aplicación dos ingresos derivados de contratos ou convenios de colaboración celebrados polo INSALUD para fins de investigación, de tal forma que poidan estenderse mesmo a gastos de persoal. E, finalmente, prevese expresamente que os traballadores dedicados á manipulación, empaquetado, envasado e comercialización do plátano quedarán incluídos no réxime xeral da Seguridade Social, e non no réxime especial agrario, terminando coas dúbidas interpretativas suscitadas a este respecto.

Así mesmo, atribúeselles ós enfermeiros subinspectores do INSALUD a consideración de axentes da autoridade no desempeño das súas funcións de apoio ós inspectores médicos e farmacéuticos, co fin de profundar nas medidas de loita contra a fraude.

Modifícase o prazo de prescrición da obriga de reintegro á Seguridade Social das prestacións percibidas

indebidamente, que se reduce de cinco a catro anos, co fin de equiparalo ó prazo aplicable nesta mesma materia no ordenamento tributario.

No referente ós réximes especiais de Seguridade Social, introdúcese diversas modificacións relevantes. Modifícase o texto refundido do réxime especial agrario, para establecer con carácter permanente, nunha norma substantiva fóra das leis anuais de orzamentos, a regulación da cotización por xornadas reais. Esténdese ós médicos do Instituto Social da Mariña a facultade para expediren altas médicas nos procesos de incapacidade temporal, respecto de traballadores do réxime especial de traballadores do mar, para os únicos efectos das prestacións económicas da Seguridade Social, en iguais termos cós médicos do Instituto Nacional da Seguridade Social. Por último, outórgase un prazo que culmina o 30 de abril do ano 2000 para que os catedráticos e profesores de universidade que desempeñan prazas vinculadas coas institucións sanitarias da Seguridade Social poidan optar polo réxime xeral ou polo réxime especial de funcionarios civís do Estado, quedando encadrados neste último, en caso de falta de opción dentro do dito prazo; de forma que se clarifique definitivamente o Réxime de Seguridade Social aplicable a este colectivo.

Introdúcese a regulación relativa ó programa de fomento do emprego para o ano 2000, establecendo unha serie de importantes bonificacións á contratación. Nesta materia destacan a desaparición das bonificacións á conversión en indefinidos de determinadas modalidades de contratos temporais; a redución das bonificacións para xoves; o incremento das bonificacións para mulleres, parados de longa duración, maiores de 45 anos, desempregados procedentes do subsidio agrario, ou cando o que contrata é un autónomo que non tiña asalariados; e a introducción dun programa novo para persoas en situación de exclusión social.

IV

O título III da lei contén diversas medidas que afectan o persoal ó servizo das administracións públicas.

En materia de creación, integracións e modificacións de corpos e escalas, cabe apunta-las seguintes novidades. Créanse as escalas de técnicos facultativos, técnicos especialistas e auxiliares de laboratorio no instituto de toxicoloxía, en desenvolvemento das previsións da Lei orgánica do poder xudicial, e dentro do marco do programa de reforma e racionalización do mencionado instituto. Prevese a integración dos funcionarios do corpo de auxiliares de intervención de portos francos de Canarias, que se declara a extinguir, no corpo de axentes do Servizo de Vixilancia Aduaneira, especialidade de investigación, logo de superación dos oportunos procesos selectivos.

A escala de conductores e transmisións da Xefatura Central de Tráfico, actualmente adscrita ó grupo E, pasa a clasificarse no grupo D, de acordo coa titulación esixida para o ingreso nela; e a escala técnica da citada xefatura pasa a chamarse escala superior de técnicos de tráfico, denominación que responde mellor á titulación requirida para acceder a ela e ás funcións que desenvolve. Intégrase no corpo de profesores de música e artes escénicas o persoal docente funcionario que presta servizos nos conservatorios de música integrados na rede de centros da Comunidade Autónoma de La Rioja. E, por último, modifícase a denominación da escala de delineantes de segunda da Confederación Hidrográfica do Guadalquivir, que pasa a chamarse escala de delineantes de segunda de organismos autónomos do Ministerio de Medio Ambiente, de acordo coa adscrición orgánica coa que prestan os seus servizos.

En canto ó réxime xurídico xeral aplicable ós funcionarios públicos, refórmase a Lei 17/1993, sobre acce-

so á función pública de nacionais comunitarios, para asegura-lo principio de igualdade entre aqueles e os españois, agás respecto dos postos que impliquen a participación no exercicio do poder público e se trate de funcións que teñan por obxecto salvagarda-los intereses do Estado ou das administracións públicas. En tales casos deberá establecer expresamente o Goberno ou os órganos autonómicos ou locais competentes a exclusión do acceso de nacionais doutros estados comunitarios ós corpos, escalas, prazas, empregos ou postos de que se trate.

Establécese a posibilidade de que os funcionarios de institucións penitenciarias que ocupen postos na área de vixilancia e custodia interior pasen a desempeñar outras funcións máis adecuadas á súa idade, unha vez cumpridos os cincuenta e sete anos.

Esténdese a posibilidade de que a Administración xeral do Estado e os seus organismos públicos concerten seguros de accidentes e enfermidade para o persoal desprazado ó exterior, introducida pola Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, admitíndoa con carácter xeral e con independencia de que o persoal estea cuberto ou non polo sistema da Seguridade Social, de tal forma que se mellore a protección del nos seus desprazamentos a certos países estranxeiros.

Finalmente, modifícase a Lei de clases pasivas do Estado para aclarar que o feito causante das pensións extraordinarias por incapacidade dos funcionarios é, en todo caso, a xubilación ou retiro do dito persoal, e non o momento en que se produciu o accidente, terminando con certas dúbidas interpretativas suscitadas.

V

O título IV da lei dedícase á regulación das medidas de xestión e organización administrativa.

En materia de xestión financeira, en primeiro lugar, modifícase un conxunto de normas incluídas na Lei xeral orzamentaria. Introdúcese a posibilidade de aplica-los créditos do orzamento vixente no momento de expedir-las ordes de pagamento, ás obrigas derivadas de resolucións xudiciais, de forma que se facilite e axilice o cumprimento destas obrigas. Modifícanse as normas aplicables á emisión e colocación de débeda pública, co fin de flexibilizalas e permitirlle ó Tesouro a utilización dos instrumentos habituais no mercado financeiro, reducindo o custo do financiamento da citada débeda. Introdúcese a definición das fundacións de competencia ou titularidade pública estatal, para efectos de sometemento ás normas sobre contabilidade pública, como aquelas na dotación das cales participa maioritariamente a Administración xeral do Estado, os seus organismos autónomos ou as demais entidades do sector público estatal.

Precísanse as normas aplicables ó procedemento para a formación dos orzamentos do INSALUD e da función de servizos sociais do IMSERSO e para a súa integración nos orzamentos da Seguridade Social e nos orzamentos xerais do Estado. Detállase o procedemento de formación da conta do sistema da Seguridade Social por parte da Intervención Xeral da Seguridade Social, que lla remitirá ó Tribunal de Contas no mesmo prazo establecido para a conta xeral do Estado. Por último, flexibilízase a forma de libramento ás comunidades autónomas dos créditos que deben xestionar correspondentes ó cuarto trimestre do ano, prevendo que se lles farán efectivos na segunda quincena natural do terceiro trimestre, cando os programas se teñan que xustificar ante a Unión Europea antes do 15 de outubro.

Por outra parte, introdúcese o principio de responsabilidade financeira das administracións públicas que xestionen os fondos da Unión Europea, de tal forma que

aquelas asuman as responsabilidades derivadas das decisións dos órganos comunitarios relativas a liquidación de contas e aplicación de disciplina orzamentaria. Regúlese concretamente a forma en que se realizarán as oportunas compensacións financeiras mediante a dedución de importes en futuros libramentos de fondos comunitarios.

Establécese que as obrigas xeradas polo IMSERSO nos exercicios 1999 e anteriores en créditos non financiados con achega do Estado, se satisfarán con cargo ós recursos do sistema da Seguridade Social.

Finalmente, modifícanse varios artigos da Lei de bases do réxime local, relativos ás competencias de xestión económica e contratación dos alcaldes e dos presidentes das deputacións provinciais, co fin de conciliar a súa redacción coa recente reforma da Lei de facendas locais.

No tocante á organización administrativa, dispónse que o réxime de intervención e control financeiro das prestacións, así como o réxime dos concertos para a prestación dos servizos de asistencia sanitaria e farmacéutica por parte da Mutualidade de funcionarios civís do Estado, da Mutualidade Xeral Xudicial, e do Instituto Social das Forzas Armadas, será o previsto na súa lexislación específica, aplicándose a Lei xeral orzamentaria con carácter supletorio. Facúltase a Fábrica Nacional de Moeda e Timbre-Real Casa da Moeda, en colaboración coa entidade pública empresarial Correos e Telégrafos, para prestar servizos técnicos, administrativos e de seguridade respecto das comunicacións entre os órganos xudiciais e as partes dos procesos que poidan realizarse por medios electrónicos, telemáticos e informáticos, sempre en condicións non discriminatorias respecto doutros provedores de servizos de certificación electrónica.

Por último, atribúeselle á Axencia Estatal de Administración Tributaria a competencia para resolver as reclamacións de responsabilidade patrimonial derivadas do funcionamento normal ou anormal dos seus servizos.

VI

O título V da lei contén previsións relativas a diversos aspectos da acción administrativa sectorial.

En primeiro lugar, e en canto á acción administrativa no exterior, prevese a posibilidade de atender con recursos do Fondo de Axuda ó Desenvolvemento os gastos de identificación e definición de proxectos susceptibles de financiarse con cargo ó citado Fondo.

En materia de seguros, modifícase o artigo 22 da Lei 9/1992, do 30 de abril, de mediación en seguros privados, para delimitar de forma máis precisa as incompatibilidades para o exercicio da actividade de mediador en seguros privados.

No relativo á acción administrativa en materia de comercio, modifícase a Lei de ordenación do comercio retalista, reducindo o prazo dentro do cal os distribuidores han de facer chega-las facturas ós comerciantes, fixándoo en trinta días desde a recepción das mercadorías; e facúltase o Goberno para limita-los aprazamentos de pagamento de produtos perecedoiros e para fixa-los limiares a partir dos cales o pagamento ten que se realizar en documento dotado de acción cambiaria.

No referente ás infraestructuras, dispónse que os titulares ou concesionarios de aeroportos, portos, estacións, zonas e depósitos francos terán que facilita-los locais precisos para a instalación dos servizos alfandegueiros e de inspección de comercio exterior que en cada caso correspondan.

Por outra parte, destaca pola súa importancia a modificación da Lei 8/1972, sobre construción, conservación e explotación de autoestradas en réxime de concesión, encamiñada a permitir que poidan ser obxecto

de concesión a conservación e explotación de tramos de autoestradas xa construídos, e a que as sociedades concesionarias de autoestradas poidan estende-lo seu obxecto social á construción de obras de infraestructuras viarias distintas ás que tiñan sido obxecto de concesión pero con incidencia nelas e situadas dentro da súa área de influencia. Igualmente relevante é a introducción da figura do contrato de servizos de xestión de autovías, polo que se lle adxudica ó contratista a execución de actuacións para mante-las devanditas infraestructuras en condicións óptimas de vialidade, por un prazo de ata vinte anos, podendo estenderse o seu obxecto ás actividades de conservación, adecuación, reforma, modernización inicial, reposición e gran reparación da autovía; todo iso coa finalidade de resolver-lo problema da inadecuación das autovías de primeira xeración ós actuais e máis esixentes criterios de seguridade vial.

En materia de transportes, e como en exercicios anteriores, autorízase o Goberno para modificar durante o ano 2000 a contía das subvencións ó transporte aéreo para residentes nas illas Canarias, Baleares, Ceuta e Melilla, ou substituílas por outro sistema de compensación sen mingua da axuda nin da calidade do servizo; e simplifícanse os requisitos documentais esixidos para acreditar a condición de residente, para efectos de obter-las bonificacións nas tarifas de transporte aéreo e marítimo.

Refórmanse diversos preceptos da Lei de navegación aérea de 1960. Introdúcese a posibilidade de que as probas previas ó outorgamento do certificado de aeronavegabilidade sexan realizadas por entidades colaboradoras, cando se trate de aeronaves ultralixeiros motorizadas ou de construción por afeccionados. Exceptúase da esixencia de plan de voo certos voos interiores nos que se sigan regras de voo visual e o permitan as condicións da circulación aérea. E permítense exceptuar regulamentariamente da inscrición no Rexistro de Aeronaves e da obtención do certificado de aeronavegabilidade determinadas aeronaves de usos limitados. Por outra parte, flexibilízanse as normas reguladoras da disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído, facultando os aeroportos para estableceren procedementos específicos de acordo coas súas peculiaridades, introducindo novas infraccións leves e incorporando previsións relativas ós avións de reacción subsónicos derivadas da transposición da directiva 98/20.

Modifícase a Lei de ordenación dos transportes terrestres para unificar nos órganos competentes en materia de transporte as facultades sancionadoras relativas a tacógrafos e tempos de conducción, eliminando a actual división destas facultades entre os devanditos órganos e os competentes en materia de tráfico.

No referente ás comunicacións, refórmanse a disposición derogatoria da Lei 11/1998, xeral de telecomunicacións, co fin de estende-la libre competencia ós servizos de valor engadido de telecomunicacións prestados a través de servizos difusores; introdúcese unha modificación puntual no artigo 21 da Lei 10/1988, de televisión privada, para aclarar que o Ministerio de Fomento ten que se pronunciar expresamente para aceptar ou rexeita-las adquisicións de participacións significativas no capital das sociedades concesionarias, no prazo de tres meses desde a entrada da preceptiva comunicación no citado departamento.

Como medida relevante en materia urbanística, introdúcese na Lei 6/1998, sobre réxime do solo e valoracións, a previsión expresa de que as cidades de Ceuta e Melilla exercerán as súas potestades normativas regulamentarias no marco da lexislación aplicable, ben que a aprobación definitiva dos seus plans xerais de ordenación urbana lle corresponderá ó Ministerio de Fomento; así como a de que a aprobación definitiva dos seus

plans parciais requirirá previo informe preceptivo e vinculante do mesmo departamento.

En materia educativa, flexibilízanse os requisitos esixidos para o acceso a ciclos formativos de formación profesional de grao superior dos que se atopan en posesión do título de técnico.

Como medida relevante en materia cultural, acórdase a prórroga durante o ano 2000 do actual sistema de axudas para a amortización ós produtores de películas de longametraxe, ata que se modifique o dito sistema.

Respecto da acción administrativa en materia de enerxía, créase unha vicepresidencia na Comisión Nacional de Enerxía, o titular da cal será designado polo Goberno, de entre os vocais do órgano, coas funcións que regulamentariamente se determinen.

No que se refire á agricultura, facúltase o Goberno para modifica-las contías establecidas no artigo 131 do Estatuto da viña, o viño e os alcohois para a determinación das competencias dos órganos correspondentes; e esténdese a posibilidade de acceder ás axudas para o acceso á propiedade previstas na Lei 1/1992, de arrendamentos rústicos históricos, e desenvolvidas polo Real decreto 1147/1992, do 25 de setembro, ós arrendatarios que exercen o seu dereito a acceder á propiedade antes do 31 de decembro de 1997 e obteñan sentenza firme ó seu favor ou cheguen a un acordo cos propietarios dos predios que poña fin ós litixios.

En materia de sanidade, atribúeselles ás comunidades autónomas a competencia para autorizar establecementos dedicados á fabricación de produtos sanitarios a medida, acabando coa actual duplicidade competencial Estado-Comunidades Autónomas. Amplíanse as competencias da Comisión Interministerial de Prezos dos Medicamentos, facultando a este órgano para realizar revisións conxunturais dos prezos das especialidades farmacéuticas por motivos sociosanitarios, técnicos, empresariais ou orzamentarios. E concédese un novo prazo de tres meses para a presentación de solicitudes de outorgamento das axudas sociais previstas no Real decreto lei 9/1993, por parte dos afectados polo virus de inmunodeficiencia humana por actuacións realizadas no sistema sanitario público.

Finalmente, no ámbito da acción administrativa ambiental, introdúcese diversas modificacións na Lei 38/1995, do 12 de decembro, sobre dereito de acceso á información en materia de ambiente, incluíndo as dilixencias xudiciais ou administrativas sancionadoras preliminares entre os supostos en que non debe facilitarse a información, suprimindo o silencio negativo, establecendo o réxime de recursos en vía administrativa e introducindo a posibilidade de esixencia de aboamento de taxas, para concilia-la norma coas esixencias do dereito comunitario.

VII

As disposicións adicionais complementan a lei recollendo diversas previsións que, por razóns de técnica legislativa, non se consideran susceptibles de inclusión nos títulos anteriormente aludidos.

Delégase no Goberno a aprobación, no prazo de nove meses, dun texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social; e prorrógase por un prazo de seis meses a delegación legislativa concedida ó Goberno na Lei 50/1998, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, para a elaboración de textos refundidos das leis dos réximes especiais de Seguridade Social dos Funcionarios Cívís do Estado, das Forzas Armadas e dos Funcionarios da Administración de Xustiza.

Establécese o réxime xurídico aplicable á Organización Internacional de Comisións de Valores, con motivo do establecemento da sede da súa Secretaría Xeral en

Madrid, recoñecéndolle a condición de asociación de utilidade pública, outorgándolle a inviolabilidade dos seus locais e documentos e fixando o seu réxime especial en materia fiscal e de Seguridade Social.

Establécese que a ONCE precisará acordo do Consello de Ministros para a concesión de autorizacións relativas ó réxime de sorteos do cupón pro cegos e doutras modalidades de xogo definidas no seu acordo xeral co Goberno da Nación.

Prevese a aplicación da disposición transitoria terceira da Lei de arrendamentos urbanos ós arrendamentos de local de negocio para oficina de farmacia, de forma que estes se rexerán polas mesmas normas transitorias aplicables ós locais de negocio en xeral.

Por razón de interese xeral e incremento da libre competencia, e coa finalidade de modernizar e de lle dar maior eficiencia ó sistema de fe pública, mellorando a atención ó cidadán, lévase a cabo a fusión dos corpos de notarios e corredores de comercio colexiados que exercen a fe pública extrarrexistral, de acordo cos respectivos colexios e corporacións, nun corpo único de notarios.

TÍTULO I

Normas tributarias

CAPÍTULO I

Impostos directos

SECCIÓN 1.ª IMPOSTO SOBRE A RENDA DAS PERSOAS FÍSICAS

Artigo 1. *Modificación da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias.*

Con efectos desde 1 de xaneiro do ano 2000, introdúcese as seguintes modificacións na Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias:

Un. Engádeselle unha nova letra q) ó artigo 7, coa seguinte redacción:

«q) As indemnizacións satisfeitas polas administracións públicas por danos físicos ou psíquicos a persoas como consecuencia do funcionamento dos servizos públicos, cando veñan establecidas de acordo cos procedementos previstos no Real decreto 429/1993, do 26 de marzo, polo que se regula o Regulamento dos procedementos das administracións públicas en materia de responsabilidade patrimonial.»

Dous. Engádeselle unha nova letra h) ó artigo 14.2, coa seguinte redacción:

«h) Imputarase como rendemento de capital mobiliario de cada período impositivo a diferenza entre o valor liquidativo dos activos afectos á póliza ó final e ó comezo do período impositivo naqueles contratos de seguro de vida nos que o tomador asuma o risco do investimento, que non cumpran os requisitos previstos no artigo 24.3 desta lei.

O importe das rendas imputadas minorará o rendemento derivado da percepción de cantidades dos contratos.»

Tres. Engádeselle un novo número 3 ó artigo 24, coa seguinte redacción:

«3. As reducións previstas na letra b) do número 2 deste artigo non resultarán aplicables

ós rendementos derivados de percepcións de contratos de seguros de vida nos que o tomador asuma o risco de investimento, agás que en tales contratos concorra algunha das seguintes circunstancias:

A) Non se lle outorgue ó tomador a facultade de modifica-los investimentos afectos á póliza.

B) As provisións matemáticas atópanse investidas en:

a) Accións ou participacións de institucións de investimento colectivo, predeterminadas nos contratos, sempre que:

Se trate de institucións de investimento colectivo adaptadas á Lei 46/1984, do 26 de decembro, reguladora das institucións de investimento colectivo.

Se trate de institucións de investimento colectivo amparadas pola directiva 85/611/CEE do Consello, do 20 de decembro de 1985.

b) Conxuntos de activos reflectidos de forma separada no balance da entidade aseguradora, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

A determinación dos activos integrantes de cada un dos distintos conxuntos de activos separados deberá corresponder, en todo momento, á entidade aseguradora quen, para estes efectos, gozará de plena liberdade para elixi-los activos con suxeición, unicamente, a criterios xerais predeterminados relativos ó perfil de risco do conxunto de activos ou a outras circunstancias obxectivas.

O investimento das provisións deberá efectuarse nos activos aptos para o investimento das provisións técnicas, recollidos no artigo 50 do Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro, con excepción dos bens inmo- bles e dereitos reais inmobiliarios.

Os investimentos de cada conxunto de activos deberán cumpri-los límites de diversificación e dispersión establecidos, con carácter xeral, para os contratos de seguro pola Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, polo seu regulamento, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro, e polas demais normas que se dicten en desenvolvemento daquela.

O tomador unicamente terá a facultade de elixir, entre os distintos conxuntos separados de activos, en cáles debe investi-la entidade aseguradora a provisión matemática do seguro, pero en ningún caso poderá intervir na determinación dos activos concretos nos que, dentro de cada conxunto separado, se invisten tales provisións.

Nestes contratos, o tomador ou o asegurado poderán elixir entre un número limitado de institucións de investimento colectivo ou conxuntos separados de activos expresamente designados nos contratos, en ningún caso superior a 10, sen que poidan producirse especificacións singulares para cada tomador ou asegurado.

As condicións a que se refire este número deberán cumprirse durante toda a vixencia do contrato.»

Catro. O número 4.º do artigo 55.1 quedará redactado como segue:

«4.º Tamén poderán aplica-la deducción por investimento en vivenda habitual os contribuíntes que efectúen obras e instalacións de adecuación nela, incluídos os elementos comúns do edificio e os que sirvan de paso necesario entre o predio e a vía pública, coas seguintes especialidades:

a) As obras e instalacións de adecuación deberán ser certificadas pola Administración competente como necesarias para a accesibilidade e comunicación sensorial que facilite o desenvolvemento digno e adecuado das persoas con minusvalidez, nos termos que se establezan regulamentariamente.

b) Darán dereito a deducción as obras e instalacións de adecuación que deban efectuarse na vivenda habitual do contribuínte, por razón da minusvalidez do propio contribuínte, do seu cónxuxe, ascendentes ou descendentes que convivan con el.

c) A vivenda debe estar ocupada por calquera das persoas a que se refire a letra anterior a título de propietario, arrendatario, subarrendatario ou usufructuario.

d) A base máxima desta deducción, independentemente da fixada na letra a) do número 1.º anterior, será do 2.000.000 de pesetas anuais.

e) Cando no investimento para a adecuación da vivenda se utilice financiamento alleo, as porcentaxes de deducción aplicables serán, nas condicións e requisitos que se establezan regulamentariamente, os previstos na letra b) do número 1.º anterior.

f) Entenderase como circunstancia que necesariamente esixe o cambio de vivenda cando a anterior resulte inadecuada en razón da minusvalidez.»

Cinco. O artigo 17.2.a) quedará redactado como segue:

«2. Como regra xeral, os rendementos íntegros computaranse na súa totalidade, agás que lles sexa de aplicación algunha das reducións seguintes:

a) O 30 por 100 de redución, no caso de rendementos que teñan un período de xeración superior a dous anos e que non se obteñan de forma periódica ou recorrente, así como aqueles que se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo.

O cómputo do período de xeración, no caso de que estes rendementos se cobren de forma fraccionada, deberá ter en conta o número de anos de fraccionamento, nos termos que regulamentariamente se establezan.

A contía do rendimento sobre a que se aplicará a redución do 30 por 100 non poderá supera-lo importe que resulte de multiplica-lo salario medio anual do conxunto dos declarantes no IRPF polo número de anos de xeración do rendimento. Para estes efectos, cando se trate de rendementos obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, tomaranse cinco anos.

Reglamentariamente fixarase a contía do salario medio anual, tendo en conta as estatísticas do imposto sobre o conxunto dos contribuíntes nos tres anos anteriores».

Artigo 2. *Reducción de rendementos netos no réxime de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas.*

Un. Os contribuíntes que determinen o rendimento neto das súas actividades económicas polo réxime de estimación obxectiva, poderán reduci-lo rendimento neto obtido no ano 2000 nas seguintes porcentaxes:

a) Con carácter xeral, nun 7 por 100.

b) Cando no ano 2000 se produza un aumento de persoal, polo menos, de 0,75 persoa asalariada respecto a 1999, nun 12 por 100.

Este aumento de cadro de persoal calcularase comparando os cadros de persoal medios de persoas asalariadas nos ditos exercicios, computándose os traballadores con contrato laboral e afiliación ó réxime correspondente da Seguridade Social.

O cadro de persoal medio obterase dividindo o número de horas traballadas pola totalidade do cadro de persoal entre as horas anuais fixadas no convenio colectivo ou, no seu defecto, entre 1.800 horas.

Cando o contribuínte desenvolva varias actividades económicas, os cadros de persoal medios referiranse ó conxunto das actividades desenvolvidas.

Dous. As reducións previstas no número anterior serán incompatibles entre si.

Tres. Para efectos dos pagamentos fraccionados correspondentes ó exercicio 2000, terase en conta, exclusivamente, a redución xeral do 7 por 100.

SECCIÓN 2.ª IMPOSTO SOBRE SOCIEDADES

Artigo 3. *Modificación da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro do ano 2000, introdúcese as seguintes modificacións na Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades:

Un. Engádeselle un novo número 10 ó artigo 19 coa seguinte redacción:

«10. Cando a entidade sexa beneficiaria ou teña recoñecido o dereito de rescate de contratos de seguro de vida nos que, ademais, asuma o risco de investimento, integrará en todo caso na base imponible a diferencia entre o valor liquidativo dos activos afectos á póliza ó final e ó comezo de cada período impositivo.

O disposto neste número non se lles aplicará ós seguros que instrumenten compromisos por pensións asumidos polas empresas nos termos previstos na disposición adicional primeira da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións, e na súa normativa de desenvolvemento.

O importe das rendas imputadas minorará o rendemento derivado da percepción de cantidades dos contratos.»

Dous. Engádense dúas novas letras, c) e d), no número 2 do artigo 24 coa seguinte redacción:

«c) Cando se produza a transformación da forma xurídica da entidade e iso determine a non suxeición a este imposto da entidade resultante.

Co obxecto de determinar a base imponible correspondente a este período impositivo entenderase que a entidade se dissolveu cos efectos establecidos no artigo 15.3 desta lei.

d) Cando se produza a transformación da forma xurídica da entidade e iso determine a modificación do seu tipo de gravame ou a aplicación dun réxime tributario especial.

A renda derivada da transmisión de elementos patrimoniais existentes no momento da transformación, realizada con posterioridade a esta, entenderase xerada de forma lineal, agás proba en contrario, durante todo o tempo de tenza do elemento transmitido. A parte da devandita renda xerada ata o momento da transformación gravarase aplicando o tipo de gravame e o réxime tributario que lle correspondese á entidade de ter conservado a súa forma xurídica orixinaria.»

Tres. O artigo 33 redáctase nos seguintes termos:

«Artigo 33. *Deducción por actividades de investigación científica e innovación tecnolóxica.*

1. A realización de actividades de investigación e desenvolvemento dará dereito a practicar unha deducción da cota íntegra do 30 por 100 dos gastos efectuados no período impositivo por este concepto.

No caso de que os gastos efectuados na realización de actividades de investigación e desenvolvemento no período impositivo sexan maiores que a media dos efectuados nos dous anos anteriores, aplicarase a porcentaxe establecida no parágrafo anterior ata a devandita media, e o 50 por 100 sobre o exceso respecto dela.

Ademais da deducción que proceda conforme o disposto nos parágrafos anteriores, practicarase unha deducción adicional do 10 por 100 do importe dos seguintes gastos do período:

a) Os gastos de persoal da entidade correspondentes a investigadores cualificados adscritos en exclusiva a actividades de investigación e desenvolvemento.

b) Os gastos correspondentes a proxectos de investigación e desenvolvemento contratados con universidades, organismos públicos de investigación ou centros de innovación e tecnoloxía, recoñecidos e rexistrados como tales segundo o Real decreto 2609/1996, do 20 de decembro, polo que se regulan os centros de innovación e tecnoloxía.

2. Considérase investigación a indagación orixinal e planificada que persiga descubrir novos coñecementos e unha superior comprensión no ámbito científico ou tecnolóxico.

Considérase desenvolvemento a aplicación dos resultados da investigación ou de calquera outro tipo de coñecemento científico para a fabricación de novos materiais ou produtos ou para o deseño de novos procesos ou sistemas de produción, así como para a mellora tecnolóxica substancial de materiais, produtos, procesos ou sistemas preexistentes. Esta actividade incluírá a materialización dos resultados da investigación nun plano, esquema ou deseño, así como a creación dun primeiro prototipo non comercializable e os proxectos de demostración inicial ou proxectos piloto, sempre que estes non poidan converterse ou utilizarse para aplicacións industriais ou para a súa explotación comercial. Igualmente, incluírase o deseño e a elaboración do mostrario para o lanzamento dos novos produtos.

Considérase actividade de investigación e desenvolvemento a concepción de "software" avanzado, sempre que supoña un progreso científico ou tecnolóxico significativo mediante o desenvolvemento de novos teoremas e algoritmos ou mediante a creación de sistemas operativos e linguaxes novas. Non se inclúen as actividades habituais ou rutinarias relacionadas co "software".

3. A realización de actividades de innovación tecnolóxica non incluídas no número anterior dará dereito a practicar unha deducción da cota íntegra nas condicións establecidas neste número.

Considerarase innovación tecnolóxica a actividade que ten como resultado a obtención de novos produtos ou procesos de produción, ou de melloras substanciais, tecnoloxicamente significativas, dos xa existentes. Consideraranse novos aqueles produtos ou procesos con características ou aplicacións, desde o punto de vista tecnolóxico, que

difiran substancialmente das existentes con anterioridade. Esta actividade incluírá a materialización dos novos produtos ou procesos nun plano, esquema ou deseño, así como a creación dun primeiro prototipo non comercializable e os proxectos de demostración inicial ou proxectos piloto, sempre que estes non poidan converterse ou utilizarse para aplicacións industriais ou para a súa explotación comercial. Tamén se inclúen as actividades de diagnóstico tecnolóxico tendentes á identificación, a definición e a orientación de solucións tecnolóxicas avanzadas realizadas polas entidades a que se refire a letra a) seguinte, con independencia dos resultados en que culminen.

A base da deducción estará constituída polo importe dos gastos do período en actividades de innovación tecnolóxica que correspondan ós seguintes conceptos:

a) Proxectos que se lles encargue a universidades, organismos públicos de investigación ou centros de innovación e tecnoloxía, recoñecidos e rexistrados como tales segundo o citado Real decreto 2609/1996, do 20 de decembro.

b) Deseño industrial e enxeñería de procesos de produción, que incluírán a concepción e a elaboración dos planos, debuxos e soportes destinados a defini-los elementos descritivos, especificacións técnicas e características de funcionamento necesarios para a fabricación, proba, instalación e utilización dun produto.

c) Adquisición de tecnoloxía avanzada en forma de patentes, licencias, "know-how" e deseños. Non darán dereito á deducción as cantidades satisfeitas a persoas ou entidades vinculadas ó suxeito pasivo. A base correspondente a este concepto non poderá supera-la contía de 50 millóns de pesetas anuais.

d) Obtención do certificado de cumprimento das normas de aseguramento da calidade da serie ISO 9000, GMP ou similares, sen incluír aqueles gastos correspondentes á implantación das devanditas normas.

A porcentaxe da deducción será o 15 por 100 para os conceptos previstos na letra a) e o 10 por 100 para os conceptos previstos nas letras restantes.

4. Non se considerarán actividades de investigación e desenvolvemento nin de innovación tecnolóxica as consistentes en:

a) As actividades que non impliquen unha novidade científica ou tecnolóxica significativa. En particular, os esforzos rutineiros para mellora-la calidade de produtos ou procesos, a adaptación dun produto ou proceso de produción xa existente ós requisitos específicos impostos por un cliente, os cambios periódicos ou de temporada, así como as modificacións estéticas ou menores de produtos xa existentes para diferencialos doutros similares.

b) As actividades de produción industrial e provisión de servizos, ou de distribución de bens e servizos. En particular, a planificación da actividade productiva; a preparación e o inicio da produción, incluíndo a regraxe de ferramentas e aque-loutras actividades distintas das descritas na letra b) do número anterior; a incorporación ou modificación de instalacións, máquinas, equipos e sistemas para a produción; a solución de problemas técnicos de procesos productivos interrompidos; o control de calidade e a normalización de produtos e procesos; os estudos de mercado e o estable-

cemento de redes ou instalacións para a comercialización; o adestramento e a formación do persoal relacionada coas devanditas actividades.

c) A prospección en materia de ciencias sociais e a exploración e investigación de minerais e hidrocarburos.

5. Consideraranse gastos de investigación e desenvolvemento ou de innovación tecnolóxica os realizados polo suxeito pasivo en canto estean directamente relacionados coas devanditas actividades e se apliquen efectivamente á realización delas, constanding especificamente individualizados por proxectos.

Os gastos de investigación e desenvolvemento ou de innovación tecnolóxica correspondentes a actividades realizadas no exterior gozarán da deducción sempre e cando a actividade principal se efectúe en España e non superen o 25 por 100 do importe total investido.

Igualmente terán a consideración de gastos de investigación e desenvolvemento ou de innovación tecnolóxica as cantidades pagadas para a realización das devanditas actividades en España, por encarga do suxeito pasivo, individualmente ou en colaboración con outras entidades.

Para determina-la base da deducción o importe dos gastos de investigación e desenvolvemento ou de innovación tecnolóxica minorarase no 65 por 100 das subvencións recibidas para o fomento das devanditas actividades e imputables como ingreso no período impositivo.

6. O límite das deduccións a que se refire o número 1 do artigo 37 elevarase ó 45 por 100 cando o importe da deducción prevista neste artigo e que corresponda a gastos efectuados no propio período impositivo exceda do 10 por 100 da cota íntegra, minorada nas deduccións para evita-la dobre imposición interna e internacional e as bonificacións.

7. O suxeito pasivo poderá formular consultas sobre a interpretación e aplicación da presente deducción, a contestación das cales terá carácter vinculante para a Administración tributaria, nos termos previstos no artigo 107 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria.

Igualmente, para efectos de aplicar esta deducción, o suxeito pasivo poderalle solicitar á Administración tributaria a adopción de acordos previos de valoración dos gastos correspondentes a proxectos de investigación e desenvolvemento ou de innovación tecnolóxica, conforme o previsto no artigo 9 da Lei 1/1998, do 26 de febreiro, de dereitos e garantías dos contribuíntes.

8. Regulamentariamente poderanse concretalos supostos de feito que determinan a aplicación das deduccións recollidas neste precepto, así como o procedemento de adopción de acordos de valoración a que se refire o número anterior.»

Catro. Dáselle nova redacción ó número 4 do artigo 35 nos seguintes termos:

«Os investimentos realizados en bens do activo material destinados á protección do ambiente consistentes en instalacións que eviten a contaminación atmosférica procedente de instalacións industriais, contra a contaminación de augas superficiais, subterráneas e mariñas para a redución, recuperación ou tratamento de residuos industriais para o cumprimento ou, se é o caso, mellora da normativa vixente nos ditos ámbitos de actuación, darán dereito a practicar unha deducción na cota

íntegra do 10 por 100 dos investimentos que estean incluídos en programas, convenios ou acordos coa Administración competente en materia ambiental, quen deberá expedir-la certificación da validación do investimento.

A deducción prevista no parágrafo anterior tamén se aplicará no suposto de adquisición de novos vehículos industriais ou comerciais de transporte por estrada, só por aquela parte do investimento que regulamentariamente se determine que contribúe de maneira efectiva á redución da contaminación atmosférica.

Reglamentariamente, estableceranse as condicións e procedementos que regularán a práctica desta deducción.»

Cinco. Dáselle nova redacción ó último parágrafo da letra a) do número 1 e ó número 3, ambos do artigo 75, nos seguintes termos:

«Para efectos do previsto nesta letra, non se computarán como valores nin como elementos non afectos a actividades empresariais ou profesionais aqueles cun prezo de adquisición que non supere o importe dos beneficios non distribuídos obtidos pola entidade, sempre que os ditos beneficios proveñan da realización de actividades empresariais ou profesionais, co límite do importe dos beneficios obtidos tanto no propio ano como nos dez anos anteriores. Non serán asimilables ós beneficios procedentes de actividades empresariais ou profesionais os dividendos, nin sequera aqueles que procedan dos valores a que se refire o último inciso do parágrafo anterior cando os ingresos obtidos pola entidade participada non procedan, alomenos no 90 por 100, da realización de actividades económicas no sentido do artigo 25 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias.»

«3. A base imponible imputable ós socios será a que resulte das normas deste imposto. As bases imponibles negativas non se imputarán, podéndose compensar coas rendas positivas obtidas pola sociedade conforme o establecido no artigo 23 desta lei.»

Seis. Dáselle nova redacción ó último parágrafo da letra b) do número 1 do artigo 95, nos seguintes termos:

«A compensación realizarase coas bases imponibles positivas que se determinen en réxime individual de tributación nos períodos impositivos que resten ata completa-lo prazo establecido no artigo 23.1 desta lei, contado a partir do seguinte ou seguintes a aquel ou aqueles nos que se determinaron bases imponibles negativas do grupo de sociedades.»

Sete. No número 1 do artigo 98, derrógase o actual último parágrafo e engádense ó final os dous seguintes parágrafos:

«Non se excluirán da base imponible as rendas derivadas das operacións referidas nas letras a), b) e c) anteriores, cando a entidade adquirente estea exenta por este imposto ou sometida ó réxime de atribución de rendas.

Excluíranse da base imponible as rendas derivadas das operacións a que se refire este número aínda que a entidade adquirente desfrute da aplicación dun tipo de gravame ou un réxime tributario especial. Cando a entidade adquirente desfrute da

aplicación dun tipo de gravame ou un réxime tributario especial distinto do da transmitente, como consecuencia da súa diferente forma xurídica, a renda derivada da transmisión de elementos patrimoniais existentes no momento da operación, realizada con posterioridade a esta, entenderase xerada de forma lineal, agás proba en contrario, durante todo o tempo de tenza do elemento transmitido. A parte da devandita renda xerada ata o momento de realización da operación será gravada aplicando o tipo de gravame e o réxime tributario que lle correspondese á entidade transmitente.»

Oito. Dáselle nova redacción ó artigo 106 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades:

«Cando se transmita un establecemento permanente e sexa de aplicación o réxime previsto na letra d) do número 1 do artigo 98 desta lei, a base imponible das entidades transmitentes residentes en territorio español incrementarase no importe do exceso das perdas sobre os beneficios imputados polo establecemento permanente nos dez exercicios anteriores.»

Novo. Na disposición adicional décimo quinta da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, suprimense a letra d) do número 1 e o número 5.

Artigo 4. *Modificación da Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro do ano 2000, o número 1 do artigo 24 da Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas, quedará redactado da seguinte forma:

«1. Se a suma alxebraica a que se refire o artigo anterior resultase negativa, o seu importe poderá ser compensado pola cooperativa coas cotas íntegras positivas dos períodos impositivos que conclúan nos dez anos inmediatos e sucesivos. Para os únicos efectos de determina-los importes compensables, a Administración tributaria poderá comprobar-las declaracións e liquida-las cotas negativas correspondentes aínda que transcorrese o prazo ó que se refire o artigo 64 da Lei xeral tributaria.»

Artigo 5. *Modificación da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns.*

Un. Con efectos desde o 1 de xaneiro do ano 2000, engádense un novo parágrafo á letra c) do número 2 do artigo 20 da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns, que se terá que situar inmediatamente antes do último dos parágrafos actuais desa letra:

«Cando na base imponible correspondente a unha adquisición "mortis causa" do cónxuxe, descendentes ou adoptados da persoa falecida se inclúsen bens comprendidos nos números un, dous ou tres do artigo 4 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, en canto integrantes do patrimonio histórico español ou do patrimonio histórico ou cultural das comunidades autónomas, aplicarase así mesmo unha redución do 95 por 100 do seu valor cos mesmos requisitos de permanencia sinalados na letra anterior.»

Dous. Con efectos desde o 1 de xaneiro do ano 2000, engádese un novo número 7, ó artigo 20, da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns, co seguinte texto:

«7. A mesma redución na base imponible recollida no número anterior e coas condicións sinaladas nas súas letras a) e c) aplicarase en caso de doazón, a favor do cónxuxe, descendentes ou adoptados, dos bens comprendidos nos números un, dous e tres do artigo 4 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, en canto integrantes do patrimonio histórico español ou do patrimonio histórico ou cultural das comunidades autónomas.

O incumprimento dos requisitos esixidos levará consigo o pagamento do imposto deixado de ingresar e os correspondentes xuros de demora.»

CAPÍTULO II

Impostos indirectos

SECCIÓN 1.ª IMPOSTO SOBRE O VALOR ENGADIDO

Artigo 6. *Modificación da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido.*

Con efectos desde 1 de xaneiro do ano 2000, introdúcense as seguintes modificacións na Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido:

Un. Modifícase a letra c), b') do número 1.º do artigo 9, que quedará redactada da seguinte forma:

«b') As actividades acollidas ós réximes especiais simplificado, da agricultura, gandería e pesca, das operacións con ouro de investimento ou da recarga de equivalencia.»

Dous. Modifícase o número 12.º do número dous do artigo 11, que quedará redactado da seguinte forma:

«12.º Os préstamos e créditos en diñeiro.»

Tres. Modifícase a letra j) do número 18.º do número un do artigo 20, que quedará redactada da seguinte forma:

«j) As operacións de compra, venda ou cambio e servicios análogos que teñan por obxecto divisas, billetes de banco e moedas que sexan medios legais de pagamento, a excepción das moedas e billetes de colección e das pezas de ouro, prata e platino.

Para efectos do disposto no parágrafo anterior consideranse de colección as moedas e os billetes que non sexan normalmente utilizados para a súa función de medio legal de pagamento ou teñan un interese numismático.

Non se aplicará esta exención ás moedas de ouro que teñan a consideración de ouro de investimento, de acordo co establecido no número 2.º do artigo 140 desta lei.»

Catro. Derrógase o número 4.º do número un do artigo 70.

Cinco. Modifícase a letra b) do número 2.º do número un do artigo 84, que quedará redactada da seguinte forma:

«b) Cando se trate de entregas de ouro sen elaborar ou de produtos semielaborados de ouro, de lei igual ou superior a 325 milésimas.»

Seis. Redúcese a catro anos o prazo de cinco anos a que se fai referencia nos seguintes preceptos da lei: número un do artigo 89, números tres e cinco do artigo 99, artigo 100 e número dous do artigo 114.

Sete. Modifícase o artigo 91.un.2.3.º coa adición do seguinte texto:

«Tamén se aplicará este tipo impositivo ás prestacións de servizos realizadas polas cooperativas agrarias ós seus socios como consecuencia da súa actividade cooperativizada e en cumprimento do seu obxecto social, incluída a utilización polos socios da maquinaria en común.»

Oito. Suprímese o número 2.º do número un do artigo 96.

Novo. Modifícase o número un do artigo 101, que quedará redactado da seguinte forma:

«Un. Os suxeitos pasivos que realicen actividades económicas en sectores diferenciados da actividade empresarial ou profesional deberán aplicar con independencia o réxime de deducións respecto de cada un deles.

A aplicación da regra de pro rata especial poderá efectuarse independentemente respecto de cada un dos sectores diferenciados da actividade empresarial ou profesional determinados por aplicación do disposto no artigo 9, número 1.º, letra c), letras a') e c') desta lei.

Os réximes de dedución correspondentes ós sectores diferenciados de actividade determinados por aplicación do disposto no artigo 9, número 1.º, letra c), letra b') desta lei rexeranse, en todo caso, polo previsto nela para os réximes especiais simplificado, da agricultura, gandería e pesca, das operacións con ouro de investimento e da recarga de equivalencia, segundo corresponda.

Cando se efectúen adquisicións ou importacións de bens ou servizos para a súa utilización en común en varios sectores diferenciados de actividade, será de aplicación o establecido no artigo 104, números dous e seguintes desta lei para determinar a porcentaxe de dedución aplicable respecto das cotas soportadas nas devanditas adquisicións ou importacións, computándose para tal fin as operacións realizadas nos sectores diferenciados correspondentes e considerándose que, para tales efectos, non orixinan o dereito a deducir as operacións incluídas no réxime especial da agricultura, gandería e pesca ou no réxime especial da recarga de equivalencia.

Por excepción ó disposto no parágrafo anterior e sempre que non poida aplicarse o previsto nel, cando tales bens ou servizos se destinen a ser utilizados simultaneamente en actividades acollidas ó réxime especial simplificado e noutras actividades sometidas ó réxime especial da agricultura, gandería e pesca ou da recarga de equivalencia, a referida porcentaxe de dedución para efectos do réxime simplificado será do 50 por 100 se a afectación se produce respecto de actividades sometidas a dous dos citados réximes especiais, ou dun tercio noutro caso.»

Dez. Modifícase o artigo 104.2, número 2.º, parágrafo 3.º, quedando redactado da seguinte maneira:

«Para efectos do disposto nos parágrafos anteriores, non se tomarán en conta as subvencións que non integren a base imponible de acordo co disposto no artigo 78.2, número 3.º, desta lei, finan-

ciadas con cargo ós fondos europeos do FEOGA e do IFOP, nin as percibidas polos centros especiais de emprego regulados pola Lei 13/1982, do 7 de abril, cando se cumpran os requisitos establecidos no número 2 do seu artigo 43.»

Once. Réximes especiais.

Modifícase o artigo 120 que quedará redactado como segue:

«Un. Os réximes especiais no imposto sobre o valor engadido son os seguintes:

- 1.º Réxime simplificado.
- 2.º Réxime especial da agricultura, gandería e pesca.
- 3.º Réxime especial dos bens usados, obxectos de arte, antigüidades e obxectos de colección.
- 4.º Réxime especial aplicable ás operacións con ouro de investimento.
- 5.º Réxime especial das axencias de viaxes.
- 6.º Réxime especial da recarga de equivalencia.

Dous. Os réximes especiais regulados neste título terán carácter voluntario a excepción dos comprendidos nos números 4.º, 5.º e 6.º do número anterior, sen prexuízo do establecido no artigo 140 ter desta lei.

Tres. O réxime especial dos bens usados, obxectos de arte, antigüidades e obxectos de colección aplicarase exclusivamente ós suxeitos pasivos que prestasen a declaración prevista no artigo 164, punto un, número 1.º desta lei, relativa ó comezo das actividades que determinan a súa suxeición ó imposto.

Catro. Os réximes especiais simplificado e da agricultura, gandería e pesca aplicaranse agás renuncia dos suxeitos pasivos, exercida nos prazos e forma que se determinen regulamentariamente.

O réxime especial dos bens usados, obxectos de arte, antigüidades e obxectos de colección aplicarase agás renuncia dos suxeitos pasivos, que poderá efectuarse para cada operación en particular e sen comunicación expresa á Administración.»

Doce. Modifícase o artigo 121, que quedará redactado da seguinte forma:

«Artigo 121. *Determinación do volume de operacións.*

Un. Para efectos do disposto nesta lei, entenderase por volume de operacións o importe total, excluído o propio imposto sobre o valor engadido e, se é o caso, a recarga de equivalencia e a compensación a tanto global, das entregas de bens e prestacións de servicios efectuadas polo suxeito pasivo durante o ano natural anterior, incluídas as exentas do imposto.

Nos supostos de transmisión da totalidade ou parte dun patrimonio empresarial ou profesional, o volume de operacións que terá que computalo suxeito pasivo adquirente será o resultado de lle engadir ó realizado, se é o caso, por este último durante o ano natural anterior, o volume de operacións realizadas durante o mesmo período polo transmitente en relación á parte do seu patrimonio transmitida.

Dous. As operacións entenderanse realizadas cando se produza ou, se é o caso, se produciase o devengo do imposto sobre o valor engadido.

Tres. Para a determinación do volume de operacións non se tomarán en consideración as seguintes:

- 1.º As entregas ocasionais de bens inmobles.
- 2.º As entregas de bens cualificados como de investimento respecto do transmitente, de acordo co disposto no artigo 108 desta lei.
- 3.º As operacións financeiras mencionadas no artigo 20, punto un, número 18.º desta lei, incluídas as que non gocen de exención, así como as operacións exentas relativas ó ouro de investimento comprendidas no artigo 140 bis desta lei, cando unhas e outras non sexan habituais da actividade empresarial ou profesional do suxeito pasivo.»

Trece. Incorporárase un novo número, o dous, ó artigo 136, pasando a constituí-lo texto actual do dito artigo o seu número un.

O novo número dous será o seguinte:

«Dous. En ningún caso se lle aplicará este réxime especial ó ouro de investimento definido no artigo 140 desta lei.»

Catorce. Dáselle nova redacción ó capítulo V do título IX, que quedará redactado da seguinte forma:

«CAPÍTULO V

Réxime especial do ouro de investimento

Artigo 140. *Concepto de ouro de investimento.*

Para efectos do disposto nesta lei, consideráranse ouro de investimento:

- 1.º Os lingotes ou láminas de ouro de lei igual ou superior a 995 milésimas e cun peso que se axuste ó disposto no número noveno do anexo desta lei.
- 2.º As moedas de ouro que reúnan os seguintes requisitos:
  - a) Que sexan de lei igual ou superior a 900 milésimas.
  - b) Que fosen cuñadas con posterioridade ó ano 1800.
  - c) Que sexan ou fosen moeda de curso legal no seu país de orixe.
  - d) Que sexan comercializadas habitualmente por un prezo non superior nun 80 por 100 ó valor de mercado do ouro contido nelas.

En todo caso, entenderase que os requisitos anteriores se cumpren en relación coas moedas de ouro incluídas na relación que, para tal fin, se publicará no "Diario Oficial das Comunidades Europeas" serie C, con anterioridade ó 1 de decembro de cada ano. Considerarase que as devanditas moedas cumpren os requisitos esixidos para seren consideradas como ouro de investimento durante o ano natural seguinte a aquel en que se publique a relación citada ou nos anos sucesivos mentres non se modifiquen as publicadas anteriormente.

Artigo 140 bis. *Exencións.*

Un. Estarán exentas do imposto as seguintes operacións:

- 1.º As entregas, adquisicións intracomunitarias e importacións de ouro de investimento incluíranse no ámbito da exención, en concepto de entregas, os préstamos e as operacións de permuta finan-

ceira, así como as operacións derivadas de contratos de futuro ou a prazo, sempre que teñan por obxecto, en tódolos casos, ouro de investimento e sempre que impliquen a transmisión do poder de disposición sobre o dito ouro.

Non se aplicará o disposto no parágrafo anterior:

a) Ás prestacións de servizos que teñan por obxecto ouro de investimento, sen prexuízo do disposto no número 2.º deste artigo.

b) Ás adquisicións intracomunitarias de ouro de investimento no caso de que o empresario que efectúe a entrega renunciase á exención do imposto no réxime especial previsto para a devandita entrega no Estado membro de orixe.

2.º Os servizos de mediación nas operacións exentas de acordo co número 1.º anterior, prestados en nome e por conta allea.

Dous. No caso de que a unha mesma entrega lle sexan de aplicación a exención regulada neste precepto e a recollida no artigo 25 desta lei, considerárase aplicable a regulada neste precepto, agás que se efectúe a renuncia a ela, de acordo co disposto no número un do artigo 140 ter.

Artigo 140 ter. *Renuncia á exención.*

Un. A exención do imposto aplicable ás entregas de ouro de investimento, a que se refire o artigo 140 bis, un.1.º desta lei, poderá ser obxecto de renuncia por parte do transmitente, na forma e cos requisitos que regulamentariamente se determinen e sempre que se cumpran as condicións seguintes:

1.ª Que o transmitente se dedique adoito á realización de actividades de produción de ouro de investimento ou de transformación de ouro que non sexa de investimento en ouro de investimento e sempre que a entrega teña por obxecto ouro de investimento resultante das actividades citadas.

2.ª Que o adquirente sexa un empresario ou profesional que actúe no exercicio das súas actividades empresariais ou profesionais.

Dous. A exención do imposto aplicable ós servizos de mediación a que se refire o número 2.º do número un do artigo 140 bis desta lei poderá ser obxecto de renuncia, sempre que o destinatario do servizo de mediación sexa un empresario ou profesional que actúe no exercicio das súas actividades empresariais ou profesionais, na forma e cos requisitos que regulamentariamente se determinen e sempre que se efectúe a renuncia á exención aplicable á entrega do ouro de investimento a que se refire o servizo de mediación.

Artigo 140 cuarter. *Deduccións.*

Un. As cotas do imposto sobre o valor engadido comprendidas no artigo 92 desta lei non serán deducibles na medida en que os bens ou servizos pola adquisición ou importación dos cales se sopor-ten ou satisfagan as devanditas cotas se utilicen na realización das entregas de ouro de investimento exentas de acordo co disposto no artigo 140 bis desta lei.

Dous. Por excepción ó disposto no número anterior, a realización das entregas de ouro de investimento a que se refire aquel xerará o dereito a deduci-las seguintes cotas:

1.º As soportadas pola adquisición dese ouro cando o seu provedor efectuase a renuncia á exención regulada no artigo 140 ter, número un.

O disposto no parágrafo anterior aplicarase tamén ás cotas correspondentes ás adquisicións intracomunitarias de ouro de investimento no caso de que o empresario que efectúe a entrega renunciase á exención do imposto no réxime especial previsto para a devandita entrega no Estado membro de orixe.

2.º As soportadas ou satisfeitas pola adquisición ou importación dese ouro, cando no momento da adquisición ou importación non reunía os requisitos para ser considerado como ouro de investimento, tendo sido transformado en ouro de investimento por quen efectúa a entrega exenta ou pola súa conta.

3.º As soportadas polos servizos que consistan no cambio de forma, de peso ou de lei dese ouro.

Tres. Igualmente, por excepción ó disposto no número un anterior, a realización de entregas de ouro de investimento exentas do imposto por parte dos empresarios ou profesionais que o produci-sen directamente ou o obtivesen mediante transformación xerará o dereito a deduci-las cotas do imposto soportadas ou satisfeitas pola adquisición ou importación de bens e servizos vinculados coa devandita produción ou transformación.

Artigo 140 quince. *Suxeito pasivo.*

Será suxeito pasivo do imposto correspondente ás entregas de ouro de investimento que resulten gravadas por se efectúa-la renuncia á exención a que se refire o artigo 140 ter, o empresario ou profesional para quen se efectúe a operación gravada.»

Quince. O capítulo VII do título IX quedará modificado da seguinte forma:

1.º Modifícase o título do capítulo VII do título IX, que quedará redactado da seguinte forma:

«Réxime especial da recarga de equivalencia.»

2.º Suprímense os títulos das seccións 1.ª «Disposicións comúns», 2.ª «Réxime especial de determinación proporcional das bases impositivas» e 3.ª «Réxime especial da recarga de equivalencia» do capítulo VII do título IX.

3.º Modifícase o artigo 148, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 148. *Réxime especial da recarga de equivalencia.*

Un. O réxime especial da recarga de equivalencia aplicaráselles ós comerciantes retallistas que sexan persoas físicas ou entidades en réxime de atribución de rendas no imposto sobre a renda das persoas físicas, que desenvolvan a súa actividade nos sectores económicos e cumpran os requisitos que se determinen regulamentariamente.

Dous. No suposto de que o suxeito pasivo a quen sexa de aplicación este réxime especial realízase outras actividades empresariais ou profesionais suxeitas ó imposto sobre o valor engadido, a de comercio retallista sometida ó dito réxime especial terá, en todo caso, a consideración de sector diferenciado da actividade económica.

Tres. Regulamentariamente poderán determinarse os artigos ou produtos a comercialización dos cales quedará excluída deste réxime especial.»

Dezaseis. Derróganse os artigos 150 «Réxime especial de determinación proporcional das bases impositivas» e 151 «Exención do imposto sobre o valor engadido para as entregas de ouro de investimento exentas do imposto» do título IX.

bles», 151 «Exclusións do réxime especial de determinación proporcional das bases impositivas», 152 «Contido do réxime especial de determinación proporcional das bases impositivas» e 153 «Réxime especial da recarga de equivalencia».

Dezasete. Modifícase o número un do artigo 165, que quedará redactado da seguinte forma:

«Un. Nos supostos a que se refiren os artigos 84, punto un, número 2.º e 140.quinque desta lei e nas adquisicións intracomunitarias definidas no artigo 13, número 1.º dela, unirase ó xustificante contable de cada operación un documento que conteña a liquidación do imposto.

Este documento axustarase ós requisitos que se establezan regulamentariamente.»

Dezaoto. Modifícase a disposición adicional cuarta, que quedará redactada como segue:

«Cuarta. Delimitación das referencias ós impostos especiais.

As referencias ós impostos especiais contidas nesta lei deben entenderse realizadas ós impostos especiais de fabricación comprendidos no artigo 2 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.»

Dezanove. Modifícase a letra a) do número quinto do anexo, que quedará redactada da seguinte forma:

«a) En relación cos bens obxecto de impostos especiais, o réxime de depósito distinto dos alfandegueiros será o réxime suspensivo aplicable nos supostos de fabricación, transformación ou tenza de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación en fábricas ou depósitos fiscais, de circulación dos referidos produtos entre os ditos establecementos e de importación deles con destino a fábrica ou depósito fiscal.

Para os efectos do parágrafo anterior, a electricidade non terá a consideración de ben obxecto dos impostos especiais.»

Vinte. Dáselle nova redacción ó número 3.º do número sexto do anexo da lei, nos seguintes termos:

«3.º Os titulares das áreas ou depósitos a que se refire este precepto serán responsables solidarios do pagamento da débeda tributaria que corresponda, segundo o disposto nos números anteriores deste número sexto, independentemente de que poidan actuar como representantes fiscais dos empresarios ou profesionais non establecidos no ámbito espacial do imposto.»

Vinteun. Engádeselle un novo número, o noveno, ó anexo da lei, redactado nos seguintes termos:

«Noveno. Peso dos lingotes ou láminas de ouro para efectos da súa consideración como ouro de investimento.

Consideraranse ouro de investimento para efectos desta lei os lingotes ou láminas de ouro de lei igual ou superior a 995 milésimas e que se axusten a algún dos pesos seguintes na forma aceptada polos mercados de lingotes:

12,5	quilogramos.
1	quilogramo.
500	gramos.
250	gramos.
100	gramos.
50	gramos.
20	gramos.
10	gramos.

5	gramos.
2,5	gramos.
2	gramos.
100	onzas.
10	onzas.
5	onzas.
1	onza.
0,5	onzas.
0,25	onzas.
10	tael.
5	tael.
1	tael.
10	tolas.»

SECCIÓN 2.ª IMPOSTO SOBRE TRANSMISIÓN PATRIMONIAIS E ACTOS XURÍDICOS DOCUMENTADOS

Artigo 7. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1993, do 24 de setembro.*

Con efectos desde 1 de xaneiro do ano 2000, modifícase a letra A) do número 2 do artigo 7 do texto refundido da Lei do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1993, do 24 de setembro, que quedará redactada como segue:

«A) As adxudicacións en pagamento e para pagamento de débedas, así como as adxudicacións expresas en pagamento de asunción de débedas. Os adxudicatarios para pagamento de débedas que acrediten terlle transmitido ó acredor en solvencia do seu crédito, dentro do prazo de dous anos, os mesmos bens ou dereitos que lles foron adxudicados e os que xustifican terenllos transmitido a un terceiro para este obxecto, dentro do mesmo prazo, poderán esixir a devolución do imposto satisfeito por tales adxudicacións.»

SECCIÓN 3.ª IMPOSTOS ESPECIAIS

Artigo 8. *Modificación da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.*

Con efectos desde 1 de xaneiro do ano 2000, modifícase a letra a) do número 2 do artigo 70 bis da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, que quedará redactada como segue:

«a) Ter, no momento en que sexa aplicable a dedución a que se refire este artigo, unha antigüidade igual ou superior a dez anos, contada desde a data en que fose obxecto da súa primeira matriculación definitiva.

Cando a primeira matriculación definitiva non tivese lugar en España, requirirase, ademais da antigüidade a que se refire o parágrafo anterior, que o vehículo automóbil de turismo usado fose obxecto de matriculación definitiva en España, alomenos seis meses antes da baixa definitiva por desmantelamento a que se refire a letra b) seguinte.»

SECCIÓN 4.ª RÉXIME ECONÓMICO FISCAL DE CANARIAS

Artigo 9. *Modificación da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias.*

Con efectos desde o 1 de xaneiro do ano 2000, introdúcense as seguintes modificacións na Lei 20/1991,

do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias:

Un. Modifícase o punto 12.º do número 2 do artigo 7, que quedará redactado como segue:

«12.º Os préstamos e créditos en diñeiro.»

Dous. Modifícase a letra f) do punto 18) do número 1 do artigo 10, que quedará redactada como segue:

«f) As operacións de compravenda, cambio e servizos análogos que teñan por obxecto divisas, billetes de banco e moedas que sexan medios legais de pagamento, a excepción das moedas e billetes de colección e das pezas de ouro, prata e platino.

Para os efectos do disposto no parágrafo anterior, consideraranse de colección as moedas e os billetes que non sexan normalmente utilizados para a súa función de medio legal de pagamento ou teñan un interese numismático.

Non se lles aplicará esta exención ás moedas de ouro que teñan a consideración de ouro de investimento de acordo co establecido no punto 2.º do número 2 do artigo 58 ter desta lei.»

Tres. Engádeselle o número 30) ó número 1 do artigo 10, redactado nos seguintes termos:

«30) As entregas dos seguintes materiais de recuperación, definidos no anexo III bis da lei, agás que a Consellería de Economía e Facenda do Goberno canario autorice o suxeito pasivo a renunciar á aplicación da exención nos termos e condicións que se determinen regulamentariamente:

a) Desperdicios ou refugallos de fundición de ferro ou de aceiro, chatarra ou lingotes de chatarra de ferro ou de aceiro, cando o importe das entregas destes materiais non excedese do 200 millóns de pesetas durante o ano natural precedente ou ata que, neste ano, o citado importe exceda da cantidade indicada.

Para os efectos desta exención non se comprenderán nesta letra a) os aceiros inoxidables.

b) Desperdicios ou refugallos de metais non férricos, incluídos os aceiros inoxidables, ou as súas aliaxes, escouras, cinzas e residuos da industria que conteñan metais ou as súas aliaxes, calquera que fose o importe das entregas destes materiais.

c) Desperdicios ou refugallos de papel, cartón ou vidro, cando o importe das entregas destes materiais non excedese de 50 millóns de pesetas durante o ano natural precedente ou ata que, no ano en que estamos, o citado importe exceda da cantidade indicada.

O disposto neste número non lles será de aplicación ás entregas dos materiais de recuperación efectuadas polos empresarios que os obteñan nos seus propios procesos de produción.»

Catro. Modifícase o punto 2.º do número 1 do artigo 19, que quedará redactado da seguinte maneira:

«2.º Excepcionalmente, invértese a condición de suxeito pasivo nos empresarios ou profesionais para os que se realicen as operacións suxeitas a gravame, cando estas sexan efectuadas por persoas ou entidades non establecidas nas Illas Canarias ou consistan en entregas de ouro sen elaborar ou de produtos semielaborados de ouro, de lei igual ou superior a 325 milésimas.

Para os efectos do disposto nesta lei, considéranse establecidos nun determinado territorio os

suxeitos pasivos que teñan nel a sede da súa actividade económica, un establecemento permanente ou o seu domicilio fiscal, aínda que non realicen as operacións suxeitas desde un establecemento situado nas Illas Canarias.»

Cinco. Redúcese a catro anos o prazo de cinco anos a que se fai referencia nos seguintes preceptos da lei: números 3 e 5 do artigo 33, artigo 33 bis, número 3 do artigo 44 e número dous do artigo 20, o cal, así mesmo, quedará así redactado:

«Dous. A rectificación das cotas impositivas repercutidas deberá realizarse de acordo co seguinte procedemento:

1. Os suxeitos pasivos deberán efectuar a rectificación das cotas impositivas repercutidas cando o importe delas se determinase incorrectamente ou se produzan as circunstancias que, segundo o disposto no artigo 22 desta lei, dan lugar á modificación da base imponible.

A rectificación deberá efectuarse no momento en que se advirtan as causas da incorrecta determinación das cotas ou se produzan as demais circunstancias a que se refire o parágrafo anterior, sempre que non transcorresen catro anos a partir do momento en que se devengou o imposto correspondente á operación ou, se é o caso, se produciron as circunstancias a que se refire o citado artigo 22.

2. O disposto no número anterior tamén será de aplicación cando, non se tendo repercutido ningunha cota, se expidise a factura ou documento análogo correspondente á operación.

3. Malia o disposto nos números anteriores, non procederá a rectificación das cotas impositivas repercutidas nos seguintes casos:

1.º Cando a rectificación non estea motivada polas causas previstas no artigo 22 desta lei, implique un aumento das cotas repercutidas e os destinatarios das operacións non actúen como empresarios ou profesionais, agás en supostos de elevación legal dos tipos impositivos, en que a rectificación poderá efectuarse no mes en que teña lugar a entrada en vigor dos novos tipos impositivos e no seguinte.

2.º Cando sexa a Administración tributaria a que poña de manifesto, a través das correspondentes liquidacións, cotas impositivas devengadas e non repercutidas maiores cás declaradas polo suxeito pasivo e a conducta deste sexa constitutiva de infracción tributaria.

4. A rectificación das cotas impositivas repercutidas deberá documentarse na forma que regulamentariamente se estableza.

5. Cando a rectificación das cotas implique un aumento das inicialmente repercutidas e non mediase requirimento previo, o suxeito pasivo deberá presentar unha declaración-liquidación rectificativa, aplicándoselle a ela a recarga e os xuros de demora que procedan, de conformidade co establecido no artigo 61, número 3 da Lei xeral tributaria.

Malia o disposto no parágrafo anterior, cando a rectificación se funde nas causas de modificación da base imponible establecidas no artigo 22 desta lei ou se deba a un erro fundado de dereito, o suxeito pasivo poderá incluí-la diferenza correspondente na declaración-liquidación do período en que se deba efectuar a rectificación.

Cando a rectificación determine unha minoración das cotas inicialmente repercutidas, o suxeito

pasivo poderá optar por calquera das dúas alternativas seguintes:

a) Iniciar ante a Administración tributaria o correspondente procedemento de devolución de ingresos indebidos.

b) Regulariza-la situación tributaria na declaración-liquidación correspondente ó período en que deba efectuarse a rectificación ou nas posteriores ata o prazo dun ano, contado desde o momento en que se debeu efectuar-la mencionada rectificación. Neste caso, o suxeito pasivo estará obrigado a lle reintegrar ó destinatario da operación o importe das cotas repercutidas en exceso.»

Seis. Modifícase o número 4.º do número 1 do artigo 30, que quedará redactado como segue:

«4.º As cotas soportadas como consecuencia das adquisicións, arrendamentos ou importacións de xoais, alfaias e artigos similares, pezas de vestir ou de adorno persoal confeccionadas con peles de carácter suntuario, tabaco manufacturado e os tapices.»

Sete. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 34, que quedarán redactados como segue:

«1. Os suxeitos pasivos que realicen actividades económicas en sectores diferenciados da actividade empresarial ou profesional deberán aplicar-lo réxime de deducións con independencia respecto de cada un deles.

A aplicación da regra de pro rata especial poderá efectuarse independentemente respecto de cada un dos sectores diferenciados da actividade empresarial ou profesional determinados por aplicación do disposto nas letras a') e c') do número 2 do presente artigo.

Os réximes de dedución correspondentes ós sectores diferenciados de actividade determinados por aplicación do disposto no número 2, letra b') deste artigo rexeranse, en todo caso, polo previsto nela para os réximes especiais simplificado, da agricultura e gandería, das operacións con ouro de investimento e dos comerciantes retalistas, segundo corresponda.

Cando se efectúen adquisicións ou importacións de bens ou servizos para a súa utilización en común en varios sectores diferenciados de actividade, será de aplicación o establecido no artigo 37, números 2 e seguintes, desta lei, para determina-la porcentaxe de dedución aplicable respecto das cotas soportadas nas devanditas adquisicións ou importacións. Para tal fin, computaranse as operacións realizadas nos sectores diferenciados correspondentes e considerarase que, para tales efectos, non orixinan o dereito a deducir as operacións incluídas no réxime especial da agricultura e gandería ou no réxime especial dos comerciantes retalistas.

Por excepción ó disposto no parágrafo anterior e sempre que non poida aplicarse o previsto nel, cando tales bens ou servizos se destinen a ser utilizados simultaneamente en actividades acollidas ó réxime especial simplificado e noutras actividades sometidas ó réxime especial da agricultura e gandería ou dos comerciantes retalistas, a referida porcentaxe de dedución, para efectos do réxime simplificado, será do 50 por 100 se a afectación se produce respecto de actividades sometidas a dous dos citados réximes especiais, ou dun tercio, noutro caso.

2. Para efectos do disposto nesta lei, consideraranse sectores diferenciados da actividade empresarial ou profesional os seguintes:

a') Aqueles nos que as actividades económicas realizadas e os réximes de dedución aplicables sexan distintos.

Consideraranse actividades económicas distintas aquelas que teñan asignados grupos diferentes na Clasificación Nacional de Actividades Económicas.

Malia o establecido no parágrafo anterior, non se reputará distinta a actividade accesoria a outra cando, no ano precedente, o seu volume de operacións non excedese do 15 por 100 do desta última e, ademais, contribúa á súa realización. Se non se exercese a actividade accesoria durante o ano precedente, no ano en que estamos o requisito relativo á mencionada porcentaxe será aplicable segundo as previsións razoables do suxeito pasivo, sen prexuízo da regularización que proceda se a porcentaxe real excedese do límite indicado.

As actividades accesorias seguirán o mesmo réxime que as actividades das que dependan.

Os réximes de dedución a que se refire esta letra a') consideraranse distintos se as porcentaxes de dedución, determinadas consonte o disposto no artigo 37 desta lei, que resultarían aplicables na actividade ou actividades distintas da principal, diferisen en máis de 50 puntos porcentuais do correspondente á citada actividade principal.

A actividade principal, xunto coas actividades accesorias a ela e as actividades económicas distintas con porcentaxes de dedución que non diferisen en máis de 50 puntos porcentuais co daquela constituirán un só sector diferenciado.

As actividades distintas da principal con porcentaxes de dedución que diferisen en máis de 50 puntos porcentuais co desta constituirán outro sector diferenciado do principal.

Para os efectos do disposto na letra a'), considerarase principal a actividade na que se realizase maior volume de operacións durante o ano inmediato anterior.

b') As actividades acollidas ós réximes especiais simplificado, da agricultura e gandería, das operacións con ouro de investimento e as actividades realizadas por comerciantes retalistas que resulten exentas en virtude do disposto no artigo 10.1.27) desta lei, así como aquelas ás que lles sexa de aplicación o réxime especial do comerciante retalista.

c') As operacións de arrendamento financeiro a que se refire a disposición adicional sétima da Lei 26/1988, do 29 de xullo, sobre disciplina e intervención das entidades de crédito.»

Oito. Modifícase o artigo 35, que quedará redactado da seguinte forma:

«A regra de pro rata será de aplicación cando o suxeito pasivo, no exercicio da súa actividade empresarial ou profesional, efectúe conxuntamente entregas de bens ou prestacións de servizos que orixinen o dereito á dedución e outras operacións de análoga natureza que non habiliten para o exercicio do citado dereito.

Así mesmo, aplicarase a regra de pro rata cando o suxeito pasivo perciba subvencións que, consonte o artigo 22, número 2, letra b) desta lei, non integren a base imponible, sempre que estas se destinen a financiar actividades empresariais ou profesionais do suxeito pasivo.»

Nove. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 37, que quedarán redactados como segue:

«1. Nos casos de aplicación da regra de pro rata xeral, só será deducible o imposto soportado en cada período de liquidación na porcentaxe que resulte do disposto no número 2 seguinte.

Para a aplicación do disposto no parágrafo anterior, non se computarán no imposto soportado as cotas que non sexan deducibles, en virtude do disposto nos artigos 29 e 30 desta lei.

2. A porcentaxe de deducción a que se refire o número anterior determinarase multiplicando por 100 o resultante dunha fracción na que figuren:

1.º No numerador, o importe total, determinado para cada ano natural, das entregas de bens e prestacións de servicios que orixinen o dereito á deducción, realizadas polo suxeito pasivo no desenvolvemento da súa actividade empresarial ou profesional ou, se é o caso, no sector diferenciado que corresponda.

2.º No denominador, o importe total, determinado para o mesmo período de tempo, das entregas de bens e prestacións de servicios realizadas polo suxeito pasivo no desenvolvemento da súa actividade empresarial ou profesional ou, se é o caso, no sector diferenciado que corresponda, incluídas aquelas que non orixinen o dereito a deducir, incrementado no importe total das subvencións que, consonte o disposto no artigo 22, número 2, letra b) desta lei, non integren a base imponible, sempre que estas se destinen a financiar actividades empresariais ou profesionais do suxeito pasivo. As referidas subvencións incluíranse no denominador da pro rata no exercicio en que se perciban efectivamente, agás as de capital, que se imputarán na forma en que se indica no parágrafo seguinte. Non se incluírán as citadas subvencións na medida en que estean relacionadas coas operacións exentas ou non suxeitas que orixinen o dereito á deducción.

As subvencións de capital incluíranse no denominador da pro rata, se ben poderán imputarse por quintas partes no exercicio no que se percibisen e nos catro seguintes. Non embargante, as subvencións de capital concedidas para financiar a compra de determinados bens ou servicios, adquiridos en virtude de operacións suxeitas e non exentas do imposto, minorarán exclusivamente o importe da deducción das cotas soportadas ou satisfeitas polas devanditas operacións, na mesma medida en que contribuísen ó seu financiamento.

Para efectos do disposto nos parágrafos anteriores non se tomarán en conta as subvencións que non integren a base imponible, de acordo co disposto no artigo 22, número 2, letra b) desta lei, percibidas polos centros especiais de emprego regulados pola Lei 13/1982, do 7 de abril, de integración social dos minusválidos, cando se cumpran os requisitos establecidos no número 2 do seu artigo 43, nin as subvencións dirixidas a permitilo abastecemento de produtos comunitarios ou dispoñibles no mercado da CE, previsto no programa de opcións específicas polo afastamento e insularidade das Illas Canarias.

Nas operacións de cesión de divisas, billetes de banco e moedas que sexan medios legais de pagamento, exentas do imposto, o importe que se vai computar no denominador será o da contraprestación da revenda dos ditos medios de pagamento, incrementada, se é o caso, no das comisións percibidas e minorada no prezo de adquisición delas

ou, se este non se puidese determinar, no prezo doutras divisas, billetes ou moedas da mesma natureza adquiridas en igual data.

Nas operacións de cesión de obrigas de pagamento e valores non integrados na carteira das entidades financeiras, o importe que hai que computar no denominador será o da contraprestación da revenda dos devanditos efectos incrementado, se é o caso, no dos xuros e comisións esixibles e minorado no prezo de adquisición deles.

Tratándose de valores integrados na carteira das entidades financeiras, deberán computarse no denominador da pro rata os xuros esixibles durante o período de tempo que corresponda e, nos casos de transmisión dos referidos valores, as plusvalías obtidas.

A pro rata de deducción resultante da aplicación dos criterios anteriores redondearase na unidade superior.»

Dez. Modifícase o número 1 do artigo 39, que quedará redactado da seguinte forma:

«1. As cotas impositivas soportadas na adquisición ou importación de bens ou servicios utilizados exclusivamente na realización de operacións que orixinen o dereito á deducción poderán deducirse integramente.

Non embargante, no caso de que tales operacións se financien a través de subvencións que, segundo o previsto no artigo 22, número 2, letra b) desta lei, non integren a base imponible, aplícarase o disposto no número 3 deste artigo.»

Once. Modifícase o artigo 51, que quedará redactado da seguinte forma:

«Artigo 51. *Determinación do volume de operacións.*

1. Para efectos do disposto nesta lei, entenderase por volume de operacións o importe total, excluído o propio imposto xeral indirecto canario e, se é o caso, a recarga do réxime especial de comerciantes retallistas e a compensación a tanto global, das entregas de bens e prestacións de servicios efectuadas polo suxeito pasivo durante o ano natural, incluídas as exentas do imposto.

Nos supostos de transmisión da totalidade ou parte dun patrimonio empresarial ou profesional, o volume de operacións que teñen que ser computadas polo suxeito pasivo adquirente será o resultado de engadir ó realizado, se é o caso, por este último durante o ano natural anterior, o volume de operacións realizadas durante o mesmo período polo transmitente en relación á parte do seu patrimonio transmitida.

2. As operacións entenderanse realizadas cando se produza ou, se é o caso, se producise o devengo do imposto xeral indirecto canario.

3. Para a determinación do volume de operacións non se tomarán en consideración as seguintes:

1.º As entregas ocasionais de bens inmobles.

2.º As entregas de bens cualificados como de investimento respecto do transmitente, de acordo co disposto no artigo 40, números 8 e 9 desta lei.

3.º As operacións financeiras mencionadas no artigo 10, número 1, punto 18) desta lei, incluídas as que non gocen de exención, así como as operacións exentas relativas ó ouro de investimento

comprendidas no número 3 do artigo 58 ter desta lei, cando non sexan habituais da actividade empresarial ou profesional do suxeito pasivo.»

Doce. Modifícase o número 1 do artigo 53, que quedará redactado como segue:

«1. Os suxeitos pasivos que realicen habitualmente entregas de obxectos artísticos, antigüidades e obxectos de colección de natureza mobiliaria poderán optar por aplicá-las regras de determinación da base imponible previstas no número 3 do artigo anterior desta lei, na forma que se estableza regulamentariamente.

O disposto no parágrafo precedente non será de aplicación nas entregas dos seguintes bens:

1.º Os construídos, renovados ou transformados polo propio suxeito pasivo ou pola súa conta.

2.º Os integrados total ou parcialmente por perlas naturais ou cultivadas, pedras ou metais preciosos.

3.º Os adquiridos a outros suxeitos pasivos do imposto, agás os casos en que as entregas na virtude das cales se efectuou a devandita adquisición non estivesen suxeitas ó imposto ou estivesen exentas del.

4.º Os importados directamente polo suxeito pasivo.

5.º O ouro de investimento definido no número 2 do artigo 58 ter desta lei.»

Trece. Engádeselle un capítulo VII no título III, dos réximes especiais, coa seguinte redacción:

«CAPÍTULO VII

Réxime especial aplicable ás operacións con ouro de investimento

Artigo 58 ter. *Réxime especial aplicable ás operacións con ouro de investimento.*

1. O réxime regulado neste artigo será de aplicación obrigatoria, sen prexuízo do dereito de renuncia previsto no número 4 deste artigo.

2. Para efectos do disposto nesta lei, considerárase ouro de investimento:

1.º Os lingotes ou láminas de ouro de lei igual ou superior a 995 milésimas e cun peso que se axuste ó disposto no anexo III desta lei.

2.º As moedas de ouro que reúnan os seguintes requisitos:

a) Que sexan de lei igual ou superior a 900 milésimas.

b) Que fosen cuñadas con posterioridade ó ano 1800.

c) Que sexan ou fosen moeda de curso legal no seu país de orixe.

d) Que sexan comercializadas habitualmente por un prezo non superior nun 80 por 100 ó valor de mercado do ouro contido nelas.

En todo caso, entenderase que os requisitos anteriores se cumpren en relación coas moedas de ouro incluídas na relación que, para tal fin, se publicará no "Diario Oficial de las Comunidades Europeas" con anterioridade ó 1 de decembro de cada ano. Considerárase que as devanditas moedas cumpren os requisitos esixidos para seren consideradas como ouro de investimento durante o ano natural seguinte a aquel en que se publique a relación citada ou nos anos sucesivos mentres non se modifiquen as publicadas anteriormente.

3. Estarán exentas do imposto as seguintes operacións:

1.º As entregas e importacións de ouro de investimento incluíranse no ámbito da exención, en concepto de entregas, os préstamos e as operacións de permuta financeira, así como as operacións derivadas de contratos de futuro ou a prazo, sempre que teñan por obxecto, en tódolos casos, ouro de investimento e sempre que impliquen a transmisión do poder de disposición sobre o dito ouro.

Non se aplicará o disposto no parágrafo anterior ás prestacións de servizos que teñan por obxecto ouro de investimento, sen prexuízo do disposto no número 2.º deste número.

2.º Os servizos de mediación nas operacións exentas de acordo co número 1.º anterior, prestados en nome e por conta allea.

4. A renuncia á exención regulada no número 3 anterior poderá realizarse cos seguintes requisitos:

1.º A exención do imposto aplicable ás entregas de ouro de investimento, a que se refire o punto 1.º do número 3 deste artigo, poderá ser obxecto de renuncia por parte do transmitente, na forma e cos requisitos que regulamentariamente se determinen e sempre que se cumpran as condicións seguintes:

a) Que o transmitente se dedique adoito á realización de actividades de produción de ouro de investimento ou de transformación de ouro que non sexa de investimento en ouro de investimento e sempre que a entrega teña por obxecto ouro de investimento resultante das actividades citadas.

b) Que o adquirente sexa un empresario ou profesional que actúe no exercicio das súas actividades empresariais ou profesionais.

2.º A exención do imposto aplicable ós servizos de mediación, a que se refire o punto 2.º do número 3 deste artigo, poderá ser obxecto de renuncia, sempre que o destinatario do servizo de mediación sexa un empresario ou profesional que actúe no exercicio das súas actividades empresariais ou profesionais, na forma e cos requisitos que regulamentariamente se determinen e sempre que se efectúe a renuncia á exención aplicable á entrega do ouro de investimento a que se refire o servizo de mediación.

5. O dereito a deducí-las cotas soportadas en relación co ouro de investimento rexerá polas seguintes regras:

1.ª As cotas do imposto xeral indirecto canario comprendidas no artigo 29 desta lei non serán deducibles na medida en que os bens ou servizos pola adquisición ou importación dos cales se soporten ou satisfagan as devanditas cotas se utilicen na realización das entregas de ouro de investimento exentas, de acordo co disposto no número 3 deste artigo.

2.ª Por excepción ó disposto na regra anterior, a realización das entregas de ouro de investimento a que se refire este xerará o dereito a deducí-las seguintes cotas:

a) As soportadas pola adquisición dese ouro cando o seu provedor efectuase a renuncia á exención regulada no punto 1.º do número 4 deste artigo.

b) As soportadas ou satisfeitas pola adquisición ou importación dese ouro, cando no momento da

adquisición ou importación non reunía os requisitos para ser considerado como ouro de investimento, sendo transformado en ouro de investimento por quen efectúa a entrega exenta ou pola súa conta.

c) As soportadas polos servizos que consistan no cambio de forma, de peso ou de pureza dese ouro.

3.ª Igualmente, por excepción ó disposto na regra 1.ª anterior, a realización de entregas de ouro de investimento exentas do imposto por parte dos empresarios ou profesionais que o producisen directamente ou que o obtivesen mediante transformación xerará o dereito a deducir as cotas do imposto soportadas ou satisfeitas pola adquisición ou importación de bens e servizos vinculados coa devandita produción ou transformación.

6. Será suxeito pasivo do imposto correspondente ás entregas de ouro de investimento que resulten gravadas por se ter efectuada a renuncia á exención a que se refire o número 4 deste artigo, o empresario ou profesional para quen se efectúe a operación gravada.»

Catorce. Engádesse un anexo III coa seguinte redacción:

«ANEXO III

Peso dos lingotes ou láminas de ouro para efectos da súa consideración como ouro de investimento.

Consideraranse ouro de investimento para efectos desta lei os lingotes ou láminas de ouro de lei igual ou superior a 995 milésimas e que se axusten a algún dos pesos seguintes, na forma aceptada polos mercados de lingotes:

12,5 quilogramos.
1 quilogramo.
500 gramos.
250 gramos.
100 gramos.
50 gramos.
20 gramos.
10 gramos.
5 gramos.
2,5 gramos.
2 gramos.
100 onzas.
10 onzas.
5 onzas.
1 onza.
0,5 onzas.
0,25 onzas.
10 tael.
5 tael.
1 tael.
10 tolas.»

Quince. Engádesse un anexo III, bis, redactado nos seguintes termos:

«ANEXO III bis

Desperdicios ou refugallos de fundición, de ferro ou aceiro, chatarra ou lingotes de chatarra de ferro ou aceiro, desperdicios ou refugallos de metais non férricos ou das súas aliaxes, escouras, cinzas e resi-

duos da industria que conteñan metais ou as súas aliaxes: os comprendidos nas partidas seguintes do Arancel de Aduanas:

Cód. Nce	Designación da mercadoría
7204	Desperdicios e refugallos de fundición de ferro ou aceiro (chatarra e lingotes).

Os desperdicios e refugallos dos metais férricos comprenden:

a) Desperdicios obtidos durante a fabricación ou a mecanización da fundición do ferro ou do aceiro, tales como as torneaduras, limaduras, despuntos de lingotes, de billetes, de barras ou de perfís.

b) As manufacturas de fundición de ferro ou aceiro definitivamente inutilizables como tales por roturas, cortes, desgaste ou outros motivos, así como sus refugallos, mesmo se algunha das súas partes ou pezas son reutilizables.

Non se comprenden os produtos susceptibles de utilizarse para o seu uso primitivo tal cal ou despois de reparalos.

Os lingotes de chatarra son, xeralmente, de ferro ou aceiro moi aliado, coados, obtidos toscamente a partir de desperdicios e refugallos finos refundidos (pos de amoladura ou torneaduras finas) e a súa superficie é rugosa e irregular.

7404: Desperdicios e refugallos de cobre.

7503: Desperdicios e refugallos de níquel.

7602: Desperdicios e refugallos de aluminio.

7802: Desperdicios e refugallos de chumbo.

7902: Desperdicios e refugallos de cinc (calamina).

8002: Desperdicios e refugallos de estaño.

2618: Escouras granuladas (area de escouras) da siderurxia.

2619: Escouras (excepto granulados), bateduras e demais desperdicios da siderurxia.

2620: Cinzas e residuos (excepto siderurxia) que conteñan metal ou compostos de metal.

47.07: Desperdicios ou refugallos de papel ou cartón.

Os desperdicios de papel ou cartón comprenden as raspaduras, retrincos, follas rotas, xornais vellos e publicacións, maculaturas e probas de imprenta e artigos similares.

A definición comprende tamén as manufacturas vellas de papel ou de cartón vendidas para a súa reciclaxe.

70.01: Desperdicios ou refugallos de vidro.

Os desperdicios ou refugallos de vidro comprenden os residuos da fabricación de obxectos de vidro, así como os producidos polo seu uso ou consumo. Caracterízanse xeralmente polas súas arestas cortantes.»

Dezaseis. Modifícase o artigo 43 bis, que quedará redactado como segue:

«Artigo 43 bis. *Regularización complementaria das cotas soportadas con anterioridade ó comezo das actividades empresariais ou profesionais por adquisición de bens de investimento que sexan edificacións ou terreos.*

1. As deducións das cotas soportadas con anterioridade ó comezo das actividades empresariais ou profesionais ou, se é o caso, dun sector diferenciado de actividade, por adquisición de bens

de investimento que sexan edificacións ou terreos, regularizadas consonte o disposto no artigo anterior, deberán ser obxecto dunha regularización complementaria cando resulte procedente segundo o establecido no artigo 40 desta lei. Esta regularización referirase ós cinco anos seguintes á finalización do prazo indicado no número 10 do artigo 43 desta lei.

2. Para a práctica da regularización prevista neste artigo, considerarase dedución efectuada o ano en que tivo lugar a repercusión, segundo o disposto no artigo 41, número 2.º, desta lei, a que resulte da porcentaxe de dedución definitivamente aplicable en virtude do establecido no artigo 43, número 10, de devandita lei.

3. Cando os bens de investimento a que se refire este artigo sexan obxecto de entrega antes da terminación do período de regularización a que se refire este artigo, aplicaranse as regras do artigo 42, sen prexuízo do previsto no artigo 43 e números anteriores deste artigo.»

Dezasete. Modifícase a letra g) do número 1 do artigo 76, que quedará redactada como segue:

«g) Os bens destinados ó Estado, Comunidade Autónoma de Canarias, entidades locais canarias, entes públicos dependentes deles que non teñan carácter empresarial e entidades xestoras da Seguridade Social, en canto veñan manifestados ó seu favor e logo de certificación expedida polo organismo competente de que se adquiren con cargo ós seus orzamentos. Así mesmo, os bens destinados ós estados membros da Unión Europea, en iguais condicións.

Para os efectos desta exención, enténdese por entes públicos que non teñan carácter empresarial os organismos autónomos estatais previstos na Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, así como os da mesma natureza dependentes dos demais entes públicos territoriais.»

Dezaioito. Suprímese o punto 3.º do número 1 do anexo I, o cal quedará sen contido.

Dezanove. Modifícase o número 4 do artigo 55 da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico-fiscal de Canarias, que quedará así redactado:

«4. O réxime especial da agricultura e gandería será aplicable ás explotacións agrícolas, forestais ou gandeiras que obteñan directamente produtos naturais, vexetais ou animais dos seus cultivos ou explotacións para a súa transmisión a terceiros, así como ós servizos accesorios ás devanditas explotacións a que se refire este artigo.

En particular, consideraranse explotacións agrícolas, forestais ou gandeiras as seguintes:

1.º As que realicen actividades agrícolas en xeral incluíndo o cultivo das plantas ornamentais ou medicinais, flores, champiñóns, especias, sementes ou pés, calquera que sexa o lugar de obtención dos produtos, aínda que se trate de invernadoiros ou viveiros.

2.º As dedicadas a silvicultura.

3.º A gandería, incluída a avicultura, apicultura, cunicultura, cericicultura e a cría de especies cinexéticas, sempre que estea vinculada á explotación do solo.

Non será aplicable o réxime especial da agricultura e gandería ás seguintes actividades:

1.º As explotacións cinexéticas de carácter deportivo ou recreativo.

2.º A gandería integrada e a independente.

Para estes efectos, considérase gandería independente a definida como tal no imposto sobre actividades económicas, con referencia ó conxunto da actividade gandeira explotada directamente polo suxeito pasivo.

3.º A prestación de servizos distintos dos previstos como accesorios no número 6 deste artigo.

4.º A cesión dunha explotación agrícola, forestal ou gandeira en arrendamento ou en calquera outra forma que supoña a cesión da súa titularidade.»

Vinte. Modifícase o número 3 do artigo 57, que quedará redactado como segue:

«3. Os empresarios titulares das explotacións ás que sexa de aplicación o réxime especial da agricultura e gandería terán dereito a percibir a compensación a que se refire este artigo cando realicen as seguintes operacións:

1.º As entregas dos produtos naturais obtidos nas devanditas explotacións efectuadas a outros empresarios ou profesionais calquera que sexa o territorio no que estean establecidos coas seguintes excepcións:

a) As efectuadas a empresarios que estean acollidos a este mesmo réxime especial no territorio de aplicación do imposto e que utilicen os referidos produtos no desenvolvemento das actividades ás que apliquen o dito réxime especial.

b) As efectuadas a empresarios ou profesionais que, no territorio de aplicación do imposto, realicen exclusivamente operacións exentas do imposto distintas das enumeradas no artigo 29, número 4, desta lei.

2.º As prestacións de servizos a que se refire o artigo 55, número 6, desta lei, calquera que sexa o territorio no que estean establecidos os seus destinatarios, e sempre que estes últimos non estean acollidos a este mesmo réxime especial no ámbito espacial do imposto.»

CAPÍTULO III

Taxas

Artigo 10. *Taxa por expedición de títulos, certificacións e diplomas académicos, docentes e profesionais.*

Modifícase o artigo 9.º do Decreto 1639/1959, do 23 de setembro, polo que se valida a taxa por expedición de títulos, certificacións e diplomas académicos, docentes e profesionais, que queda redactado como segue:

«A recadación efectuarase en efectivo a través das entidades bancarias colaboradoras na xestión recadatoria que ten encomendada a Axencia Estatal de Administración Tributaria e aterase ós modelos e procedementos vixentes en cada momento.»

Artigo 11. *Modifícase o artigo 14 do capítulo III da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que quedará redactado nos seguintes termos:*

«Engádese un novo número no concepto 9.º da tarifa 2.ª "Autorizacións" da taxa "Recoñecementos,

autorizacións e concursos”, validada por Decreto 551/1960, do 24 de marzo, na redacción dada polo artigo 23 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, nos termos seguintes:

e) Realización de probas de capacitación para a obtención de licencias de armas longas riscadas para caza maior ou de escopetas e armas asimiladas: 12.340 pesetas.

Non embargante, cando a disposición dos campos ou galerías de tiro adecuados para a realización das probas prácticas non represente gasto ningún para a Dirección da Garda Civil, porque tales campos ou galerías sexan achegados gratuitamente polas federacións de caza ou por outras entidades, ou porque a súa utilización sexa sufragada, directa ou indirectamente, polos propios interesados, a contía da taxa será do 9.000 pesetas.

f) Habilitación de entidades para dedicarse ó ensino conducente á obtención de licencias de armas longas riscadas para caza maior ou de escopetas e armas asimiladas: 33.250 pesetas.»

Artigo 12. *Modificación da Lei 17/1975, do 2 de maio, sobre creación do organismo autónomo Rexistro da Propiedade Industrial.*

O parágrafo segundo do número 5 do artigo 11 da Lei 17/1975, do 2 de maio, sobre creación do organismo autónomo Rexistro da Propiedade Industrial, quedará redactado como segue:

«O pagamento das taxas ou exaccións poderá ser esixido no momento de ser solicitado o servizo, prestación ou actividade, ben que no caso de non ter sido prestado xurdirá a obriga de devolve-lo percibido. No suposto das taxas de mantemento de dereitos, a data de vencemento será:

a) No caso de anualidades de patentes e modelos de utilidade, concedidos conforme o Estatuto da propiedade industrial, o último día do mes do aniversario da data de concesión do rexistro.

b) No caso de quinquenios de marcas, nomes comerciais e rótulos de establecementos, concedidos conforme o Estatuto da propiedade industrial e mentres non fosen renovados baixo a vixencia da Lei 32/1988, do 10 de novembro, de marcas, o último día do mes en que se cumpra o quinto, décimo e décimo quinto aniversario da data de concesión do rexistro.

c) No caso de quinquenios de modelos e debuxos industriais ou artísticos, o último día do mes en que se cumpra o quinto aniversario da data de concesión do rexistro.

O pagamento destas taxas de mantemento deberá efectuarse dentro dos tres meses anteriores á data de vencemento ou no mes posterior á devandita data. De non satisfacerse o seu importe neste prazo, poderá aboarse este cunha recarga do 25 por 100 dentro dos tres primeiros meses e dun 50 por 100 dentro dos tres seguintes, ata un máximo de seis meses de demora.»

Artigo 13. *Modificación da Lei 25/1998, do 13 de xullo, de modificación do réxime legal das taxas estatais e locais e de reordenación das prestacións patrimoniais de carácter público.*

Modifícase a letra b) do artigo 15 da Lei 25/1998, do 13 de xullo, de modificación do réxime legal das

tasas estatais e locais e de reordenación das prestacións patrimoniais de carácter público, que queda redactado como segue:

«b) Os anuncios oficiais da Administración de xustiza, da Administración xeral do Estado ou dos seus organismos autónomos, así como das entidades xestoras e servizos comúns da Seguridade Social, a inserción dos cales no “Boletín Oficial del Estado” resulte obrigatoria, de acordo co establecido nunha norma legal ou regulamentaria e respondan a un interese xeral. Esta exención non será aplicable ós anuncios que fosen publicados por instancia dos particulares, ós que beneficien singularmente a estes, ou a aqueloutros anuncios o importe dos cales, segundo as disposicións aplicables, sexa repercutible nos interesados.»

Artigo 14. *Taxa por dereitos de exame.*

Modifícanse os números cinco e sete, tarifa cuarta, do artigo 18 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que quedarán redactados nos seguintes termos:

«Cinco. Estarán exentas do pagamento da taxa:

a) As persoas con discapacidade igual ou superior ó 33 por 100.

b) As persoas que figurasen como demandantes de emprego durante o prazo, alomenos, dun mes anterior á data de convocatoria de probas selectivas de acceso ós corpos e escalas de funcionarios ou ás categorías de persoal laboral convocadas pola Administración pública estatal nas que soliciten a súa participación. Serán requisitos para o desfrute da exención que, no prazo de que se trate, non rexeitasen oferta de emprego adecuado nin se negasen a participar, agás causa xustificada, en accións de promoción, formación ou reconversión profesionais e que, así mesmo, carezan de rendas superiores, en cómputo mensual, ó salario mínimo interprofesional.

c) Os aspirantes en probas selectivas de acceso a militares profesionais de tropa e Mariñeiría.»

«Sete. As contías das taxas serán as seguintes:

Tarifa cuarta. Para acceso, como funcionario de carreira, ó grupo de titulación D, ou como persoal laboral fixo ós niveis 5 e 6: 1.500 pesetas.»

CAPÍTULO IV

Otras normas tributarias

Artigo 15. *Modificación da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria.*

Engádeselle unha nova letra g) ó número 4 do artigo 107 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, coa seguinte redacción:

«g) Interpretación e aplicación a supostos e proxectos específicos dos incentivos á investigación científica e á innovación tecnolóxica previstos no artigo 33 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.»

Artigo 16. *Modificación da Lei 30/1994, do 24 de novembro, de fundacións e de incentivos fiscais á participación privada en actividades de interese xeral.*

Con efectos desde 1 de xaneiro do ano 2000, introdúcense as seguintes modificacións na Lei 30/1994, do 24 de novembro, de fundacións e de incentivos fiscais á participación privada en actividades de interese xeral.

Un. O número 2 do artigo 48 quedará redactado como segue:

«2. Os resultados obtidos no exercicio dunha explotación económica resultarán gravados, se ben o Ministerio de Economía e Facenda poderá, por solicitude da entidade interesada, estende-la exención mencionada anteriormente a estes rendementos sempre e cando as explotacións económicas en que se obtivesen coincidan co obxecto ou finalidade específica da entidade, nos termos que se desenvolvan regulamentariamente.

Para estes efectos, entenderase que as explotacións económicas coinciden co obxecto ou finalidade específica da entidade cando as actividades que nas devanditas explotacións se realicen persigan o cumprimento dos fins recollidos no artigo 42.1.a), cando o desfrute desta exención non produza distorsións na competencia en relación con empresas que realicen a mesma actividade e os seus destinatarios sexan colectividadeas xenéricas de persoas.

Non embargante o disposto nos parágrafos anteriores, gozarán da exención, nos termos e co alcance que regulamentariamente se determinen, as explotacións económicas que coincidan co obxecto ou finalidade específica, cando consistan en actividades de asistencia social, nos termos e cos límites do artigo 20.un.8.º da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, que obtivesen o desfrute da exención neste último imposto, de conformidade co previsto na súa normativa reguladora.»

Dous. O parágrafo segundo do número 2 do artigo 58 quedará redactado como segue:

«Para estes efectos, entenderase que as explotacións económicas coinciden co obxecto ou finalidade específica da entidade cando as actividades que nas devanditas explotacións se realicen persigan o cumprimento dos fins recollidos nos artigos 2.4 e 42.1.a), cando o desfrute desta exención non produza distorsións na competencia en relación con empresas que realicen a mesma actividade e os seus destinatarios sexan colectividadeas xenéricas de persoas.»

Tres. O número 2 do artigo 59 quedará redactado como segue:

«2. O 20 por 100 das doazóns puras e simples de bens que deban formar parte do activo da entidade donataria e que contribúan á realización das actividades que efectúen, en cumprimento dos fins previstos no artigo 42.1.a).»

Catro. A letra b) do número 1 do artigo 63 quedará redactada como segue:

«b) As doazóns puras e simples de bens que deban formar parte do activo da entidade donataria e que contribúan á realización das actividades que efectúen en cumprimento dos fins previstos no artigo 42.1.a).»

Artigo 17. *Modificación da Lei 39/1997, do 8 de outubro, pola que se aproba o programa PREVER para a modernización do parque de vehículos automóbiles, o incremento da seguridade vial e a defensa e protección do ambiente.*

Modifícase o número 1.a) do artigo 3 da Lei 39/1997, do 8 de outubro, pola que se aproba o programa PREVER

para a modernización do parque de vehículos automóbiles, o incremento da seguridade vial e a defensa e protección do ambiente, que quedará redactado da seguinte forma:

«a) Que o vehículo para o desmantelamento teña máis de sete anos de antigüidade desde a súa primeira matriculación.

Cando a primeira matriculación non tivese lugar en España, requirirase, ademais da antigüidade a que se refire o parágrafo anterior, que o vehículo para o desmantelamento fose obxecto de matriculación en España, alomenos, seis meses antes da súa baixa por desmantelamento.»

Artigo 18. *Beneficios fiscais no imposto sobre bens inmobles a centros sanitarios de titularidade pública.*

Engádese un parágrafo ó final do artigo 64 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, coa seguinte redacción:

«Así mesmo, as ordenanzas fiscais poderán regular unha exención a favor dos bens de que sexan titulares os centros sanitarios de titularidade pública, sempre que estes estean directamente afectados ó cumprimento dos fins específicos dos referidos centros. A regulación dos restantes aspectos substantivos e formais desta exención establecerase na ordenanza fiscal.»

TÍTULO II

Do Social

CAPÍTULO I

Relacións laborales

Artigo 19. *Modificación do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo.*

Modifícanse os seguintes números do artigo 12 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo:

Un. O número 3 do citado artigo 12 queda redactado nos seguintes termos:

«3. Sen prexuízo do sinalado no número anterior, o contrato a tempo parcial entenderase subscrito por tempo indefinido cando:

a) Se concerte para realizar traballos fixos e periódicos dentro do volume normal de actividade da empresa.

b) Se concerte para realizar traballos que teñan o carácter de fixos-descontinuos e non se repitan en datas certas, dentro do volume normal de actividade da empresa. Neste caso, os traballadores serán chamados na orde e na forma que se determine nos respectivos convenios colectivos, podendo o traballador, en caso de incumprimento, reclamar en procedemento de despedimento ante a xurisdicción competente, iniciándose o prazo para iso desde o momento en que tivese coñecemento da falta de convocatoria.

No caso dos contratos recollidos nesta letra b), os convenios colectivos de ámbito sectorial poderán acordar excepcionalmente, cando a actividade estacional do sector así o xustifique, o establecemento dun límite de xornada superior ó previsto no número 1 deste artigo.»

Dous. A letra a) do número 4 do citado artigo 12 queda redactada como segue:

«4. O contrato a tempo parcial rexerese polas seguintes regras:

a) O contrato, conforme o disposto no número 2 do artigo 8 desta lei, deberase formalizar necesariamente por escrito, no modelo que se estableza.

No contrato deberán figura-lo número de horas ordinarias de traballo ó día, á semana, ó mes ou ó ano contratadas, a distribución horaria e a súa concreción mensual, semanal e diaria, incluída a determinación dos días nos que o traballador deberá prestar servizos. Nos contratos para traballos fixos-descontínuos de inicio e duración incerta, as devanditas mencións serán substituídas por unha indicación sobre a duración estimada da actividade, así como sobre a forma e a orde de chamamento que estableza o convenio colectivo aplicable, facendo constar igualmente, de maneira orientativa, a xornada laboral estimada e a súa distribución horaria.

De non observarse as esixencias establecidas nos parágrafos anteriores, o contrato considerárase subscrito a xornada completa, agás proba en contrario que acredite o carácter parcial dos servizos e o número e distribución das horas contratadas nos termos previstos no parágrafo anterior.»

Artigo 20. *Persoal extracomunitario enrolado en buques inscritos no Rexistro Especial de Buques e Empresas Navais.*

O enrolamento de persoal extracomunitario en buques españois inscritos no Rexistro Especial de Buques e Empresas Navais que realicen exclusivamente navegacións de cabotaxe insular terá a consideración de permiso de traballo sempre que sexa acreditado, por parte da empresa titular da actividade, que a xornada de traballo, descanso, tempo de embarque, condicións salariais e Seguridade Social son as esixidas legalmente para os traballadores españois. A dita acreditación realízase ante a autoridade competente para a expedición dos permisos de traballo, sen prexuízo da comprobación que a través do procedemento de despacho de buques poidan exercer-las capitánías marítimas.

Para os efectos deste artigo, entenderase por cabotaxe insular o transporte por mar de pasaxeiros ou de mercadorías entre portos situados na península e os territorios non peninsulares, así como o destes últimos entre si, de acordo co disposto polo artigo 2.1.c) do Regulamento (CEE) 3577/92.

Artigo 21. *Relación laboral especial dos penados que realicen actividades laborais en institucións penitenciarias.*

O Goberno regulará a relación laboral de carácter especial dos penados que realicen actividades laborais en talleres penitenciarios. Na referida regulación establecerase un marco de protección de Seguridade Social deste colectivo, acorde coas súas especiais características. As cotizacións á Seguridade Social que teñan que efectuarse polas continxencias das que se estableza a cobertura, aplicaráselle-las bonificacións xerais que se outorguen a favor dos traballadores con especiais dificultades de inserción laboral ou as que especificamente sexan fixadas para este colectivo. O Goberno regulará, así mesmo, a protección de Seguridade Social dos sometidos a penas de traballo en beneficio da comunidade.

CAPÍTULO II

Seguridade Social

SECCIÓN 1.ª NORMAS XERAIS DE SEGURIDADE SOCIAL

Artigo 22. *Modificación do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño.*

Modifícanse os seguintes preceptos do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño:

Un. Engádeselle ó número 4 do artigo 20 o parágrafo seguinte:

«Nos aprazamentos solicitados no prazo que se determine dentro do período regulamentario de ingreso das débedas obxecto deles, se o tipo de xuro aplicado no momento da súa concesión for distinto do establecido posteriormente, o novo ou novos tipos de xuro legal aplicaranse ós capitais pendentes que deban ingresarse desde a vixencia do novo tipo.»

Dous. O número 1 e o parágrafo primeiro do número 2 do artigo 26 quedan redactados nos termos seguintes:

«1. Os suxeitos responsables do cumprimento da obriga de cotizar deberán efectuar-la súa liquidación e pagamento con suxeición ás formalidades ou polos medios electrónicos, informáticos e telemáticos que regulamentariamente se establezan, debendo realiza-la transmisión das respectivas liquidacións ou a presentación dos documentos de cotización dentro dos prazos regulamentarios establecidos aínda cando non se ingresen as cotas correspondentes. A dita presentación ou transmisión ou a súa falta producirán os efectos sinalados nesta lei e nas súas disposicións de aplicación e desenvolvemento.

2. A transmisión das liquidacións ou a presentación dos documentos de cotización en prazo regulamentario permitiralles ós suxeitos responsables compensa-lo seu crédito polas prestacións aboadas como consecuencia da súa colaboración obrigatoria coa Seguridade Social e a súa débeda polas cotas debidas no mesmo período a que se refiren os documentos de cotización ou as liquidacións transmitidas, calquera que sexa o momento do pagamento de tales cotas.»

Tres. Engádenselle dous números 4 e 5 ó artigo 71, coa seguinte redacción:

«4. A declaración dos créditos do sistema da Seguridade Social que resulten da derrama prevista no número anterior e, en xeral, da aplicación da responsabilidade mancomunada a que se refire o número 1 do artigo 68 desta lei será realizada polo Ministerio de traballo e Asuntos Sociais, quen determinará o importe líquido deles, así como os termos e condicións aplicables ata a súa extinción.

A xestión recadatoria dos referidos créditos, que teñen o carácter de recursos de dereito público, será levada a efecto pola Tesourería Xeral da Seguridade Social, consonte o establecido nesta lei e nas súas normas de aplicación e desenvolvemento.

5. Os créditos que se xeren a consecuencia de atencións, prestacións e servizos que dispensen as mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social a favor de per-

soas que carezan de dereito á asistencia sanitaria da Seguridade Social ou cando, tendo este, exista un terceiro obrigado ó seu pagamento, son recursos do sistema da Seguridade Social adscritos a aquelas e teñen o carácter de recursos de dereito público.

O importe destes créditos será liquidado pola mutua, que instará o seu pagamento do suxeito obrigado a el na forma, prazos e condicións establecidos na norma ou concerto do que naza a obriga. A falta de pagamento da débeda dará lugar á súa recadación pola Tesourería Xeral da Seguridade Social, consonte o establecido nesta lei e nas súas normas de aplicación e desenvolvemento.

A extinción da débeda en forma distinta á do seu pagamento en efectivo, así como aqueloutros supostos que regulamentariamente se determinen, requirirá a conformidade do Ministerio de traballo e Asuntos Sociais.»

Catro. O artigo 94 queda redactado como segue:

«Artigo 94. *Contas da Seguridade Social.*

As contas das entidades que integran o sistema da Seguridade Social formaranse e renderanse de acordo cos principios e normas establecidos no capítulo I do título VI do texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto lexislativo 1091/1988, do 23 de setembro, segundo a redacción dada a el polo artigo 52 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.»

Cinco. Engádese cadanseu parágrafo ó final das letras a) e k) do artigo 97, do seguinte teor:

Letra a):

«Excepto que por razón da súa actividade marítimo-pesqueira corresponda a súa inclusión como traballadores por conta allea no campo de aplicación do réxime especial de traballadores do mar.»

Letra k):

«Excepto que por razón da súa actividade marítimo-pesqueira corresponda a súa inclusión como traballadores asimilados por conta allea no campo de aplicación do réxime especial de traballadores do mar.»

Seis. Engádeselle un número 3 ó artigo 148, co seguinte contido:

«3. As pensións de invalidez non contributivas, cando os seus beneficiarios cumbran a idade de sesenta e cinco anos, pasarán a denominarse pensións de xubilación. A nova denominación non implicará modificación ningunha respecto das condicións da prestación que viñesen percibindo.»

Sete. Engádeselle un segundo parágrafo ó número 3.1 da disposición adicional vixésimo segunda, co seguinte contido:

«Non embargante, os ingresos derivados de contratos ou convenios de colaboración para actividades investigadoras poderán xerar crédito polo total do seu importe e determinaranse a cubrir todos os gastos previstos para a súa realización. No caso de que toda ou parte da xeración de crédito afectase o capítulo I, o persoal investigador non adquirirá por este motivo ningún dereito laboral ó finlízala a actividade investigadora.»

Oito. O número 3 da disposición adicional vixésimo sétima queda coa seguinte redacción:

«3. O establecido no número 1 non afectará os traballadores recollidos nos artigos 2.b), 3 e 4 do texto refundido das leis 116/1969, do 30 de decembro, e 24/1972, do 21 de xuño, polas que se regula o réxime especial da Seguridade Social dos traballadores do mar, aprobado polo Decreto 2864/1974, do 30 de agosto.»

Nove. 1. Inclúese unha nova disposición adicional vixésimo novena co seguinte contido:

«Disposición adicional vixésimo novena. *Inclusión no réxime xeral dos traballadores dedicados ás operacións de manipulación, empaquetado, envasado e comercialización do plátano.*

1. Estarán obrigatoriamente incluídos no réxime xeral da Seguridade Social os traballadores que realicen as operacións de manipulación, empaquetado, envasado e comercialización do plátano, tanto se os devanditos labores se levan a cabo no lugar de produción do produto como fóra del, xa proveñan de explotacións propias ou de terceiros e xa se realicen individualmente ou en común mediante calquera tipo de asociación ou agrupación, incluídas as cooperativas nas súas restantes clases.

2. Para efectos do establecido nesta lei e nas disposicións correspondentes á inclusión no réxime especial agrario da Seguridade Social, non terán a consideración de labores agrarios as operacións indicadas no número anterior sobre o dito produto, aínda que ó mesmo empresario presten servizos outros traballadores dedicados á obtención directa, almacenamento e transporte ós lugares de acondicionamento e amoreamento do propio produto, sen prexuízo do establecido respecto da súa venda no último parágrafo do número 1 do artigo 2 da Lei 19/1995, do 4 de xullo, de modernización das explotacións agrarias.»

2. Os empresarios deberán solicitar da Tesourería Xeral da Seguridade Social, desde a data de entrada en vigor desta lei e ata o 31 de marzo do ano 2000, a regularización da situación dos seus traballadores que como consecuencia do establecido no número anterior deban encadrarse no réxime xeral da Seguridade Social e causar baixa no réxime especial agrario.

Entenderase efectuada a solicitude a que se refire este número respecto ós traballadores ós que resulte de aplicación esta disposición e o cambio de encadramento dos cales se producise a partir do 8 de abril de 1999 e ata o 31 de decembro do mesmo ano.

Os cambios de encadramento que se produzan como consecuencia do disposto nesta lei producirán efectos desde o 1 de xaneiro do ano 2000.

Transcorrido o prazo sinalado neste número sen efectúalas solicitudes correspondentes, os efectos do cambio de encadramento rexeranse polo disposto con carácter xeral nas normas regulamentarias.

3. As cotizacións que, a partir do 1 de xaneiro do ano 2000, deban ser realizadas ó réxime xeral da Seguridade Social polos empresarios como consecuencia do cambio de encadramento dos traballadores dedicados ós labores non agrarios de manipulación, empaquetado, envasado e comercialización do plátano e sempre que os ditos cambios se producisen a partir do 8 de abril de 1999 gozarán, respecto de tales traballadores, das seguintes deducións na cotización:

Durante o exercicio 2000, a minoración no tipo de cotización aplicable á achega da empresa ás cotas de

Seguridade Social por contingencias comúns será do 6,6 puntos porcentuais; no exercicio 2001, a minoración será do 5,1; no exercicio 2002, do 3,6; e no 2003, de 1,8. A partir do 1 de xaneiro do 2004 a cotización correspondente a tales traballadores será a establecida con carácter xeral para tódalas empresas incluídas no réxime xeral.

4. Habilítase o ministro de traballo e Asuntos Sociais para estende-lo disposto nos números precedentes ós traballadores dedicados ás actividades de manipulación, empaquetado, envasado e comercialización doutros produtos hortofrutícolas.

Artigo 23. Modificación do Decreto 2065/1974, do 30 de maio, polo que se aproba o texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social.

O número 2 do artigo 124 do Decreto 2065/1974, do 30 de maio, polo que se aproba o texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, queda redactado da seguinte forma:

«2. Os inspectores médicos e farmacéuticos do corpo de Inspección Sanitaria da Administración da Seguridade Social terán a consideración de autoridade pública no desempeño de tal función e recibirán das autoridades e dos seus axentes a colaboración e o auxilio que a aquela se deben.

Os enfermeiros subinspectores terán as funcións inspectoras de apoio, xestión e colaboración cos inspectores médicos e farmacéuticos e en execución das ordes recibidas para o desempeño dos seus cometidos terán a consideración de axentes da autoridade.

Terán, de igual modo, a consideración de autoridade pública no desempeño das súas funcións os inspectores médicos adscritos ó Instituto Nacional da Seguridade Social.»

Artigo 24. Reintegro das prestacións de Seguridade Social indebidamente percibidas.

A partir da entrada en vigor desta lei, redúcese de cinco a catro anos o prazo de prescrición da obriga de reintegrar as prestacións indebidamente percibidas, previsto no número 3 do artigo 45 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño.

SECCIÓN 2.ª NORMAS RELATIVAS A RÉXIMES ESPECIAIS DA SEGURIDADE SOCIAL

Artigo 25. Modificación do texto refundido das leis 38/1966, do 31 de maio, e 41/1970, do 22 de decembro, aprobado polo Decreto 2123/1971, do 23 de xullo, polo que se establece e regula o réxime especial agrario da Seguridade Social.

O artigo 44 do texto refundido das leis 38/1966, do 31 de maio, e 41/1970, do 22 de decembro, aprobado polo Decreto 2123/1971, do 23 de xullo, polo que se establece e regula o réxime especial agrario da Seguridade Social, que queda redactado da forma seguinte:

«Artigo 44:

1. A cotización ó réxime especial agrario da Seguridade Social será obrigatoria para tódolos empresarios comprendidos no campo de aplicación desta lei.

2. A cotización efectuarase por cada xornada que efectivamente realicen os traballadores ocupados polo empresario en labores agrarios.

3. As bases diarias de cotización por xornadas reais serán fixadas para cada exercicio pola correspondente Lei de orzamentos xerais do Estado, segundo os distintos grupos de cotización en que se encadren as diferentes categorías profesionais.

4. O tipo aplicable ás bases de cotización, para efectos de determina-las cotas por xornadas reais, será fixado na correspondente Lei de orzamentos xerais do Estado. O devandito tipo, aplicado á base, determinará o importe correspondente a cada xornada realmente traballada.

5. O período de liquidación das cotas por xornadas reais será mensual, sendo a contía delas a suma do importe das cotas por xornadas reais correspondentes ós días realmente traballados no mes da liquidación do cal se trate.

6. A recadación será levada a cabo pola Tesorería Xeral da Seguridade Social.

7. A cotización polas contingencias de accidentes de traballo e enfermidades profesionais será efectuada por cada empresario ó seu exclusivo cargo, determinándose a base de cotización segundo a normativa establecida para os traballadores do réxime xeral da Seguridade Social, aplicándose a tarifa de primas aprobada para o efecto.»

Artigo 26. Extinción do dereito ó subsidio de incapacidade temporal no réxime especial dos traballadores do mar.

O disposto no parágrafo segundo do número 1 do artigo 131 bis do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, sobre expedición de altas médicas nos procesos de incapacidade temporal, para os exclusivos efectos das prestacións económicas da Seguridade Social, polos médicos adscritos ó Instituto Nacional da Seguridade Social, entenderase referido tamén ós médicos adscritos ó Instituto Social da Mariña respecto dos traballadores comprendidos no campo de aplicación do réxime especial da Seguridade Social dos traballadores do mar.

Así mesmo, entenderanse efectuadas ó Instituto Social da Mariña as referencias feitas ó Instituto Nacional da Seguridade Social nas normas de desenvolvemento regulamentario do dito artigo.

Artigo 27. Réxime de Seguridade Social do persoal docente universitario con praza vinculada.

Un. Os catedráticos e profesores de universidade que desempeñan prazas vinculadas coas institucións sanitarias da Seguridade Social que na data de entrada en vigor desta lei estivesen incluídos no réxime xeral da Seguridade Social, por exerceren no seu momento a opción a que se refire a disposición transitoria décima do Real decreto 1558/1986, do 28 de xuño, deberán optar de novo, por unha soa vez, antes do 30 de abril do ano 2000, por quedaren incluídos exclusivamente no réxime especial de Seguridade Social dos Funcionarios Cívís do Estado ou continuaren encadrados no réxime xeral da Seguridade Social.

Se, transcorrido o indicado prazo, non se exercese expresamente a opción a que se refire o parágrafo anterior, o citado persoal docente universitario quedará obrigatoriamente incluído no réxime especial de Seguridade Social dos funcionarios cívís do Estado, causando a con seguinte baixa no réxime xeral da Seguridade Social.

Dous. Malia o establecido no número anterior, o citado persoal docente universitario que optase por pertencer ó réxime xeral da Seguridade Social quedará obrigatoriamente incluído no réxime especial de Seguridade Social dos Funcionarios Cívís do Estado cando, continuando a súa función docente, se desvinculase por calquera motivo da praza de facultativo especialista que orixinou no seu momento o dereito de opción.

CAPÍTULO III

Fomento do emprego

Artigo 28. *Programa de fomento do emprego para o ano 2000.*

Un. *Ámbito de aplicación.*

1. Poderán acollerse ós beneficios establecidos para o programa de fomento do emprego:

1.1 As empresas que contraten indefinidamente, e de acordo cos requisitos e condicións que se sinalan nesta norma, traballadores desempregados, inscritos na oficina de emprego e incluídos nalgúns dos colectivos seguintes:

- a) Xoves menores de trinta anos.
- b) Desempregados inscritos ininterrompidamente na oficina de emprego durante doce ou máis meses.
- c) Desempregados maiores de corenta e cinco anos.
- d) Mulleres desempregadas, cando se contraten para prestar servicios en profesións ou ocupacións con menor índice de emprego feminino.
- e) Desempregados perceptores do subsidio por desemprego en favor dos traballadores incluídos no réxime especial agrario da Seguridade Social que, pola súa banda, estean incluídos nalgún dos colectivos a que se refiren as anteriores letras a), b), c) ou d).

1.2 Os traballadores incluídos no campo de aplicación do réxime especial da Seguridade Social para traballadores autónomos dados de alta nel, alomenos, desde o 1 de xaneiro de 1999, que non tivesen asalariados ó seu cargo para o desempeño da súa actividade profesional nos doce meses anteriores á contratación e contraten indefinidamente o seu primeiro traballador cando, ademais, este se encontre incluído nalgún dos colectivos a que se refiren as letras a), b), c) ou d) do número anterior.

1.3 As empresas e as entidades sen ánimo de lucro que contraten, indefinida ou temporalmente, traballadores desempregados en situación de exclusión social poderán acollerse ós beneficios previstos nesta norma nos termos que se indican nela. A situación de exclusión social será acreditada polos correspondentes servicios sociais e queda determinada pola pertenza a algún dos seguintes colectivos:

a) Perceptores de rendas mínimas de inserción ou calquera outra prestación de igual ou similar natureza, segundo a denominación adoptada en cada Comunidade Autónoma.

b) Persoas que non poidan acceder ás prestacións ás que se fai referencia no parágrafo anterior, por algunha das seguintes causas:

Falta de período esixido de residencia ou empadramento, ou para a constitución da unidade perceptora.

Ter esgotado o período máximo de percepción legalmente establecido.

c) Xoves maiores de dezaioito anos e menores de trinta, procedentes de institucións de protección de menores.

d) Persoas con problemas de drogadicción ou alcoholismo que se encontren en procesos de rehabilitación ou reinserción social.

e) Internos de centros penitenciarios a situación penitenciaria dos cales lles permita acceder a un emprego, así como liberados condicionais e ex reclusos.

Os servicios sociais que acrediten a situación de exclusión social establecerán un itinerario de inserción socio-laboral aceptado pola persoa en situación de grave risco ou de exclusión, que fixará o conxunto de accións máis convenientes para conseguirla súa integración laboral e social, coa definición das medidas de intervención e acompañamento que sexan necesarias.

2. Igualmente, incentivarase, nos termos previstos nesta norma, a transformación en indefinidos dos contratos de aprendizaxe, prácticas, formación e de alternancia que estean vixentes no momento de entrada en vigor dela.

Dous. *Requisitos dos beneficiarios.*

Os beneficiarios das axudas previstas nesta norma deberán reuni-los seguintes requisitos:

- a) Estar ó día no cumprimento das súas obrigas tributarias e fronte á Seguridade Social.
- b) Non ter sidos excluídos do acceso ós beneficios derivados da aplicación dos programas de emprego pola comisión de infraccións moi graves non prescritas, todo iso de conformidade co previsto no artigo 45.2 da Lei 8/1988, do 7 de abril, sobre infraccións e sancións na orde social.

Tres. *Incentivos.*

1. Os contratos indefinidos iniciais a tempo completo ou parcial, incluídos os fixos discontinuos, subscritos durante o período comprendido entre o 1 de xaneiro e o 31 de decembro do ano 2000, darán dereito, durante un período de vinte e catro meses seguintes á data da contratación, ás seguintes bonificacións da cota empresarial á Seguridade Social por continxencias comúns:

a) Contratacións de xoves menores de trinta anos: 20 por 100 durante o período dos vinte e catro meses seguintes ó inicio da vixencia do contrato.

b) Contratacións de desempregados inscritos ininterrompidamente na oficina de emprego durante un período mínimo de doce meses: 50 por 100 durante o primeiro ano de vixencia do contrato; 45 por 100 durante o segundo ano de vixencia del.

c) Maiores de corenta e cinco anos: 50 por 100 durante o primeiro ano de vixencia do contrato; 45 por 100 durante o resto da vixencia del.

d) Mulleres contratadas para prestar servicios en profesións e ocupacións establecidas na orde ministerial do 16 de setembro de 1998, para o fomento do emprego estable de mulleres nas profesións e ocupacións con menor índice de emprego feminino, que reúnan o requisito de permanecer inscritas ininterrompidamente na oficina de emprego, por un período mínimo de doce meses, ou ben sexan maiores de corenta e cinco anos: 60 por 100 durante o primeiro ano de vixencia do contrato; 55 por 100 durante o segundo ano de vixencia del. Se non reunisen algún dos anteriores requisitos, a bonificación será do 35 por 100 durante os doce primeiros meses de vixencia do contrato e do 30 por 100 durante o segundo ano de vixencia del.

e) Contratacións de desempregados perceptores do subsidio por desemprego en favor dos traballadores incluídos no réxime especial agrario da Seguridade Social que, pola súa banda, estean incluídos nalgún dos colectivos a que se refiren as letras a), b), c) ou d) do punto

1.1 do número un: 90 por 100 durante o primeiro ano de vixencia do contrato; 85 por 100 durante o segundo ano de vixencia del.

2. A contratación indefinida a tempo completo ou parcial, incluídos os fixos descontínuos, que realice un traballador autónomo dos referidos no número 1.2 do número un, cun traballador desempregado incluído nalgún dos colectivos a que fan referencia as letras a), b), c) ou d) do dito número, dará lugar á aplicación das seguintes bonificacións na cota empresarial á Seguridade Social por continxencias comúns:

a) Se o traballador contratado é un desempregado maior de corenta e cinco anos ou desempregado inscrito ininterrompidamente na oficina de emprego durante un período mínimo de doce meses: 60 por 100 durante o primeiro ano de vixencia do contrato; 55 por 100 durante o segundo ano de vixencia del.

b) Se o traballador contratado é un desempregado menor de trinta anos, ou unha muller nunha profesión ou ocupación con menor índice de emprego feminino, non incluída na letra a) deste número 2: 35 por 100 durante o primeiro ano de vixencia do contrato; 30 por 100 durante o segundo ano de vixencia del.

3. Cando as contratacións previstas nas letras a), b) e c) do número 1 deste punto se realicen a tempo completo con mulleres desempregadas, as bonificacións de cotas incrementaranse en cinco puntos, no suposto de que se trate de mulleres xoves menores de trinta anos, ou en dez puntos para o caso de que pertencen ao colectivo de desempregadas inscritas ininterrompidamente na oficina de emprego durante doce ou máis meses, ou ó de maiores de corenta e cinco anos.

4. As empresas e as entidades sen ánimo de lucro que contraten indefinida ou temporalmente, ben mediante contratacións a tempo completo ou parcial, a traballadores desempregados en situación de exclusión social, nos termos do punto 1.3 do número un, poderán aplicar unha bonificación na cota empresarial á Seguridade Social por continxencias comúns do 65 por 100, durante o resto do contrato, cun máximo de vintecatros meses. Cando un mesmo traballador subscriba distintos contratos de traballo, xa sexa cunha mesma entidade, ou con outra distinta, con ou sen solución de continuidade, aplicarase, igualmente, o máximo de vintecatros meses desde a data inicial do primeiro contrato.

5. Finalmente, as transformacións dos contratos de aprendizaxe, prácticas, formación e os de alternancia, en indefinidos a tempo completo, darán lugar a unha bonificación do 20 por 100 durante o período dos vintecatros meses seguintes ó inicio da vixencia do novo contrato.

Dará dereito á mesma bonificación as transformacións de contratos de prácticas e de alternancia subscritos inicialmente a tempo parcial, en indefinidos a tempo parcial, incluídos os contratos de fixos descontínuos. Neste suposto a xornada do novo contrato indefinido será como mínimo igual á do contrato de prácticas ou de alternancia que se transforma.

6. Os contratos acollidos a este programa de fomento do emprego estable formalizaranse no modelo oficial que dispoña o Instituto Nacional de Emprego.

Catro. Concorrenza de bonificacións.

No suposto en que a contratación indefinida dun traballador desempregado, subscrita en virtude deste programa de fomento de emprego, puidese dar lugar simultaneamente á súa inclusión en máis dun dos supostos para os que están previstas bonificacións, só será posible aplicarlas respecto dun deles, correspondendo a opción ó beneficiario das deducións previstas nesta norma.

Cinco. Exclusiones.

1. As axudas previstas neste programa non se aplicarán nos seguintes supostos:

a) Relacións laborais de carácter especial previstas no artigo 2 da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo, ou outras disposicións legais.

b) Contratacións que afecten o cónxuxe, ascendentes, descendentes e demais parentes, por consanguinidade ou afinidade ata o segundo grao inclusive, do empresario ou dos que desempeñen cargos de dirección ou sexan membros dos órganos de administración das empresas que revistan a forma xurídica de sociedade, así como as que se produzan con estes últimos.

c) Contratacións realizadas con traballadores que nos vintecatros meses anteriores á data da contratación prestasen servicios na mesma empresa ou grupo de empresas mediante un contrato por tempo indefinido.

O disposto no parágrafo precedente será tamén de aplicación no suposto de vinculación laboral anterior do traballador con empresas ás que o solicitante dos beneficios sucedese, en virtude do establecido no artigo 44 do Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo.

d) Traballadores que finalizasen a súa relación laboral de carácter indefinido, nun prazo de tres meses previos á formalización do contrato.

2. As empresas que extinguisen ou extingan, por despedimento declarado improcedente, contratos bonificados ó abeiro desta norma e do Real decreto lei 9/1997, do 17 de maio, polo que se regulan incentivos en materia de Seguridade Social e de carácter fiscal para o fomento e a estabilidade no emprego, e da Lei 64/1997, do 26 de decembro, así como da Lei 50/1998, do 30 de decembro, quedarán excluídos, por un período de doce meses, das axudas recollidas nesta disposición. A citada exclusión afectará a un número de contratacións igual ó das extinguidas.

O período de exclusión contarase a partir da declaración de improcedencia do despedimento.

Seis. Incompatibilidades.

Os beneficiarios aquí previstos non poderán, en concorrencia con outras axudas públicas para a mesma finalidade, supera-lo 60 por 100 do custo salarial anual correspondente ó contrato que se bonifica.

Sete. Financiamento e control dos incentivos.

1. As bonificacións establecidas financiaranse con cargo á correspondente partida orzamentaria do Instituto Nacional de Emprego.

2. A Tesourería Xeral da Seguridade Social facilitaralle semestralmente ó Instituto Nacional de Emprego o número de traballadores obxecto de bonificacións de cotas á Seguridade Social, detallados por colectivos, coas súas respectivas bases de cotización e as deducións que se apliquen como consecuencia do previsto nesta norma.

3. Coa mesma periodicidade, a Dirección Xeral do Instituto Nacional de Emprego facilitaralle á Dirección Xeral da Inspección de traballo e Seguridade Social a información necesaria sobre o número de contratos rexistrados obxecto de bonificacións de cotas, detallados por colectivos, así como canta información relativa ás cotizacións e deducións aplicadas a eles sexa precisa, para o efecto de lle facilitar a este centro directivo a planificación e programación da actuación inspectora que permita vixiala adecuada aplicación das bonificacións previstas nesta norma polos suxeitos beneficiarios dela.

Oito. Reintegro dos beneficios.

1. Nos supostos de obtención das axudas sen reunirlos requisitos esixidos para a súa concesión, procederá

a devolución das cantidades deixadas de ingresar por bonificación de cotas á Seguridade Social coa recarga correspondente.

2. A obriga de reintegro establecida no número anterior enténdese sen prexuízo do previsto na Lei 8/1988, do 7 de abril, sobre infraccións e sancións na orde social.

Nove. Fomento do emprego de traballadores minusválidos.

Durante o ano 2000 continuará sendo de aplicación a disposición adicional sexta da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, en relación co artigo 44 da Lei 42/1994, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, no relativo ós traballadores discapacitados.

TÍTULO III

Do persoal ó servizo das administracións públicas

CAPÍTULO I

Corpos e escalas

Artigo 29. *Creación de escalas no Instituto de Toxicoloxía.*

Un. No ámbito da Administración de xustiza e ó abeiro do disposto na Lei orgánica do poder xudicial créanse no Instituto de Toxicoloxía as seguintes escalas:

Escala de técnicos facultativos:

O persoal funcionario da escala de técnicos facultativos do Instituto de Toxicoloxía constitúe un corpo nacional ó servizo da Administración de xustiza, adscrito organicamente ó Ministerio de Xustiza, para ingreso no cal se esixirá estar en posesión de titulación universitaria de grao superior.

Escala de técnicos especialistas:

O persoal funcionario da escala de técnicos especialistas do Instituto de Toxicoloxía constitúe un corpo nacional ó servizo da Administración de xustiza, adscrito organicamente ó Ministerio de Xustiza, para o ingreso no cal se esixirá estar en posesión do título de FP2 ou equivalente.

Escala de auxiliares de laboratorio:

O persoal funcionario da escala de auxiliares de laboratorio do Instituto de Toxicoloxía constitúe un corpo nacional ó servizo da Administración de xustiza, adscrito organicamente ó Ministerio de Xustiza, para o ingreso no cal se esixirá estar en posesión do título de FP1 ou equivalente.

Dous. Nas escalas anteriormente mencionadas integrárase o persoal funcionario de carreira seguinte:

a) Na escala de técnicos facultativos integrárase o persoal funcionario de carreira que ocupe praza de técnico facultativo e para o ingreso no cal se esixise a titulación que se expresa no número anterior.

b) Na escala de técnicos especialistas integrárase o persoal funcionario de carreira que ocupe praza de oficial de laboratorio e para o ingreso no cal se esixise a titulación que se expresa no número anterior.

c) Na escala de auxiliares de laboratorio integrárase o persoal funcionario de carreira que ocupe praza de auxiliar de laboratorio e para o ingreso no cal se esixise a titulación que se expresa no número anterior.

Tres. O réxime retributivo aplicable ó persoal das escalas que se crean será o contido na Lei 17/1980, do 24 de abril, para os membros da carreira xudicial e fiscal e funcionarios ó servizo da Administración de xustiza, e disposicións regulamentarias dictadas en desenvolvemento dela. As retribucións básicas, de conformidade co sistema establecido nos artigos 4 e 5 da citada Lei 17/1980, do 24 de abril, determináranse mediante a aplicación dos índices multiplicadores que a continuación se detallan, ás bases que se establezan nos orzamentos xerais do Estado:

Escala de técnicos facultativos: 3,00.

Escala de técnicos especialistas: 2,00.

Escala de auxiliares de laboratorio: 1,50.

Catro. As prazas ocupadas por persoal funcionario con nomeamento de axente de laboratorio decláranse a extinguir.

Cinco. O persoal funcionario de carreira que reúna a titulación requirida poderá participar nos procesos de promoción profesional interna para ascenso nas correspondentes escalas, nos termos que se determinen regulamentariamente, e que, en todo caso, se efectuarán en convocatorias separadas das de novo ingreso e das de substitución de emprego interino.

Seis. O persoal funcionario interino con nomeamento administrativo que presta servizos no Instituto de Toxicoloxía será nomeado persoal funcionario interino na escala correspondente segundo a categoría asignada no seu nomeamento e a titulación requirida.

Sete. O persoal funcionario que integre as escalas do Instituto de Toxicoloxía poderá prestar servizos nos institutos de medicina legal, na forma que regulamentariamente se determine.

Artigo 30. *Integración dos funcionarios do corpo de auxiliares de intervención de portos francos de Canarias no corpo de axentes do Servizo de Vixilancia Aduaneira, especialidade de investigación.*

Un. Os funcionarios do corpo de auxiliares de intervención de portos francos de Canarias poderán integrarse no corpo de axentes do Servizo de Vixilancia Aduaneira, especialidade de investigación, logo de superación dos procesos selectivos que o órgano competente convoque para o efecto nos cinco anos seguintes á entrada en vigor desta lei. A dita integración será efectuada polo sistema de concurso-oposición, con valoración na fase de concurso dos méritos relacionados coa carreira e os postos desempeñados, o nivel de formación e a antigüidade.

Para participar nos ditos procesos selectivos os funcionarios deberán estar, á data de finalización do prazo de presentación de instancias, en posesión da titulación requirida para o acceso ó dito corpo e especialidade ou, no seu defecto, contar cunha antigüidade de alomenos dez anos en corpos ou escalas do grupo D dos previstos no artigo 25 da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, ou unha antigüidade de cinco anos e ter superado o curso de formación que para estes efectos se lles imparta.

Os funcionarios só poderán participar en dous dos procesos selectivos que se convoquen para facer efectiva a súa integración.

A superación do proceso selectivo e o conseguinte nomeamento como funcionario de carreira do corpo de axentes do Servizo de Vixilancia Aduaneira non suporá cambio de situación administrativa nin alteración do posto de traballo que viñesen desempeñando.

Dous. Declárase a extingui-lo corpo de auxiliares de intervención de portos francos de Canarias.

Artigo 31. *Clasificación do corpo de intérpretes-informadores.*

O corpo de intérpretes-informadores queda clasificado no grupo B, dos establecidos no artigo 25 da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública.

O tempo de servizos prestados polos funcionarios deste corpo con anterioridade á súa clasificación no grupo B, considerarase para tódolos efectos, tanto activos como pasivos, como tempo transcorrido nos correspondentes grupos de clasificación en que estivesen integrados.

Os funcionarios do citado corpo que carezan da titulación esixida para pertencer ó grupo B, conforme o establecido no artigo 25 da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, continuarán como funcionarios do grupo C cos dereitos de toda índole, incluídos os retributivos, correspondentes ó dito grupo e manterán durante dez anos o seu dereito a acceder ó grupo B no caso de que obteñan a titulación requirida para iso.

Artigo 32. *Clasificación da escala de conductores e transmisións da Xefatura Central de Tráfico.*

Un. A escala de conductores e transmisións da Xefatura Central de Tráfico queda clasificada no grupo D, dos establecidos no artigo 25 da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública. Esta clasificación non poderá supoñer incremento de gasto público nin modificación do cómputo anual das retribucións totais de cada un dos integrantes da escala referida.

Dous. Con efectos desde a entrada en vigor desta lei adecuaranse as retribucións complementarias de tódolos integrantes da escala de conductores e transmisións da Xefatura Central de Tráfico, aplicando en todo caso criterios de homoxeneidade e de unidade de escala, para o cumprimento do disposto no número anterior deste artigo.

Tres. Os trienios que con anterioridade á entrada en vigor desta lei se perfeccionasen na escala de conductores e transmisións da Xefatura Central de Tráfico continuarán valorándose para efectos retributivos, tanto activos como pasivos, de acordo co grupo de clasificación, de entre os previstos no artigo 25 da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, que correspondía á escala no momento do perfeccionamento dos trienios.

Artigo 33. *Nova denominación da escala técnica da Xefatura Central de Tráfico.*

A escala técnica da Xefatura Central de Tráfico pasará a denominarse escala superior de técnicos de tráfico.

Artigo 34. *Integración no corpo de profesores de música e artes escénicas dos profesores dos conservatorios de música da Comunidade Autónoma de La Rioja.*

Un. Durante o ano 2000 poderá integrarse no corpo de profesores de música e artes escénicas o persoal docente que teña a condición de funcionario e preste servizos nos conservatorios de música que, sendo titularidade doutras administracións públicas, se integrasen ou se integren na rede de centros docentes da Comu-

nidade Autónoma de La Rioja, sempre que concorran as seguintes circunstancias:

1. Que se producise ou se produza un cambio na titularidade do centro docente a favor da Administración autonómica, mediante o correspondente acordo que deberá ter vixencia no ano 2000.

2. Que teña a titulación requirida segundo a Lei orgánica 1/1990, do 3 de outubro, de ordenación xeral do sistema educativo, ou a que no momento do seu ingreso na Administración pública de procedencia se esixía para o acceso ós corpos docentes estatais.

Dous. A ordenación destes funcionarios no corpo no que se integre farase respectando a data de nomeamento como funcionarios da Administración de procedencia.

Tres. Os funcionarios a que se refire este artigo continuarán desempeñando os destinos que teñan asignados no momento da súa integración e quedarán, no sucesivo, suxeitos á normativa sobre provisión de postos de traballo docentes.

Catro. A Administración educativa competente elaborará a relación nominal de funcionarios a que se refire este precepto e a integración da cal se propón, para efectos da expedición do correspondente título administrativo.

Cinco. Para efectos de mobilidade territorial destes funcionarios, os servizos prestados por eles con anterioridade ó seu nomeamento como funcionarios do corpo de profesores de música e artes escénicas, serán valorados de acordo co que se estableza nas convocatorias específicas que para tal fin sexan aprobadas polas distintas administracións educativas.

Seis. A aplicación desta medida non suporá incremento de retribucións, con carácter global, para os funcionarios afectados, para o que se producirán os reajustes nas retribucións complementarias que, se é o caso, fosen necesarias.

Sete. Este artigo ten carácter de básico e dítase ó abeiro do disposto no artigo 149.1.18.^a e 30.ª da Constitución.

Artigo 35. *Integración do corpo de mestres de taller ou laboratorio e capataces de escolas técnicas no corpo de profesores titulares de escolas universitarias.*

Os funcionarios do corpo de mestres de taller ou laboratorio e capataces de escolas técnicas, declarado a extinguir pola disposición transitoria quinta da Lei orgánica 11/1983, do 25 de agosto, de reforma universitaria, quedan integrados, nas súas propias prazas e realizando as mesmas funcións que veñen desenvolvendo, dentro do corpo de profesores titulares de escolas universitarias, sempre que posúan as condicións de titulación esixidas para acceder a el. Os que non se integren neste último corpo permanecerán no de orixe, sen prexuízo do seu dereito a integrarse no de profesores titulares de escolas universitarias sempre que, no prazo de cinco anos desde a entrada en vigor desta lei, reúnan as anteditas condicións de titulación. En todo caso, os trienios e os dereitos pasivos devengarase no grupo de adscrición no que se prestasen os servizos.

Artigo 36. *Nova denominación da escala de delineantes de segunda da Confederación Hidrográfica do Guadalquivir.*

A escala de delineantes de segunda da Confederación Hidrográfica do Guadalquivir pasará a denominarse escala de delineantes de segunda de organismos autónomos do Ministerio de Medio Ambiente.

CAPÍTULO II

Régime dos funcionarios públicos

SECCIÓN 1.ª ACCESO Á FUNCIÓN PÚBLICA

Artigo 37. *Modificación da Lei 17/1993, do 23 de decembro, de acceso a determinados sectores da función pública dos nacionais dos demais estados membros da Unión Europea.*

Modifícanse os seguintes preceptos da Lei 17/1993, do 23 de decembro, de acceso a determinados sectores da función pública dos nacionais dos demais estados membros da Unión Europea:

Un. O artigo 1 queda redactado da seguinte maneira:

«1. De acordo co dereito comunitario, os nacionais dos demais estados membros da Unión Europea poderán acceder en igualdade de condicións que os españois a tódolos empregos públicos, agás que impliquen unha participación directa ou indirecta no exercicio do poder público e se trate de funcións que teñen por obxecto a salvagarda dos intereses do Estado ou das administracións públicas.

2. O establecido no número anterior será así mesmo de aplicación ó cónxuxe dos españois e dos nacionais doutros estados membros da Unión Europea, sempre que non estean separados de dereito, así como ós seus descendentes e ós do seu cónxuxe, sempre que non estean separados de dereito, menores do 21 anos ou maiores da devandita idade que vivan ás súas expensas.

Igualmente, estenderase ás persoas incluídas no ámbito de aplicación dos tratados internacionais celebrados pola Comunidade Europea e ratificados por España, nos que sexa de aplicación a libre circulación de traballadores.

3. O Goberno ou, se é o caso, os órganos correspondentes das comunidades autónomas ou das demais administracións públicas determinarán, no ámbito das súas respectivas competencias, os corpos, escalas, prazas, empregos ou postos ós que non poidan acceder os nacionais dos demais estados membros da Unión Europea.»

Dous. Engádeselle un número 3 ó artigo 2, co seguinte contido:

«3. O ministro de Administracións Públicas, no ámbito da Administración xeral do Estado, determinará o sistema de acreditación dos requisitos ós que se refiren os números anteriores deste artigo.»

Tres. Engádeselle un segundo parágrafo ó artigo 3, co seguinte contido:

«Así mesmo, a perda de calquera dos requisitos que, conforme o disposto no número 2 do artigo 1 desta lei, habilitan para o acceso ó emprego público en igualdade de condicións cos españois, dará lugar á perda da condición de funcionario de carreira, a non ser que o interesado cumpra calquera outro dos requisitos previstos no mencionado número.»

SECCIÓN 2.ª PROVISIÓN DE POSTOS DE TRABAJO

Artigo 38. *Asignación de postos de traballo a determinados funcionarios do corpo especial de institucións penitenciarias e do corpo de axudantes de institucións penitenciarias, por razóns de idade.*

Un. Os funcionarios do corpo especial de institucións penitenciarias e os do corpo de axudantes de ins-

titucións penitenciarias que viñesen ocupando postos de traballo nos centros penitenciarios na área de vixilancia, pasarán a desempeñar, nas condicións e cos requisitos que se determinen, por solicitude súa, outros postos propios dos seus respectivos corpos, na mesma localidade, cando cumbran a idade de cincuenta e sete anos.

Dous. Os funcionarios comprendidos no número anterior percibirán as retribucións correspondentes ó posto de traballo efectivamente desenvolvido e terán dereito a percibir no posto asignado, e ata que cumbran sesenta e cinco anos de idade, un complemento persoal polo importe necesario para garanti-la percepción dunhas retribucións totais equivalentes, excluído o complemento de produtividade, ás correspondentes ó posto desempeñado no momento do cesamento nel.

Este complemento persoal só será absorbible con ocasión do cambio de posto de traballo.

Tres. Habilítase o Goberno para desenvolver regulamentariamente esta disposición e para determinar, para unha adecuada xestión de persoal, os funcionarios que poidan acollerse a ela durante o ano 2000.

Artigo 39. *Modificación da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases de réxime local, e da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública.*

1. Modifícase o artigo 101 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases de réxime local, quedando redactado como segue:

«Os postos de traballo vacantes que deban ser cubertos polos funcionarios a que se refire o artigo anterior proveranse en convocatoria pública polos procedementos de concurso de méritos ou de libre designación, de acordo coas normas que regulen estes procedementos en tódalas administracións públicas.

Nas devanditas convocatorias de provisión de postos de traballo, ademais da participación dos funcionarios propios da entidade convocante, poderán participalos funcionarios que pertencen a calquera das administracións públicas, quedando neste caso supeditada a participación ó que ó respecto establezan as relacións de postos de traballo.»

2. O artigo 17.2 da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública, queda redactado da seguinte forma:

«Así mesmo, os funcionarios da Administración local, cando así estea previsto nas relacións de postos de traballo, poderán desempeñar postos de traballo noutras corporacións locais, nas administracións das comunidades autónomas e na Administración xeral do Estado en postos relacionados coas funcións que lles competen en materia de entidades locais.»

SECCIÓN 3.ª PROTECCIÓN SOCIAL

Artigo 40. *Modificación do artigo 51 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, sobre seguros de accidentes e asistencia sanitaria para persoal desprazado no exterior.*

Modifícase o artigo 51 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que queda redactado como segue:

«Poderanse concertar seguros de accidentes e enfermidade que cubran as contingencias que poi-

da sufrí-lo persoal ó servizo da Administración xeral do Estado e dos organismos públicos vinculados ou dependentes dela, cando o servizo se preste como desprazado nas súas organizacións exteriores. Estes seguros serán extensivos nas mesmas condicións ós familiares que acompañen o persoal.

A determinación das continxencias concretas que se consideran incluídas no ámbito do parágrafo anterior corresponderalle ó titular do departamento ou organismo.»

SECCIÓN 4.ª DOS DEREITOS PASIVOS

Artigo 41. *Modificación do texto refundido da Lei de clases pasivas do Estado, aprobado polo Real decreto legislativo 670/1987, do 30 de abril.*

Modifícase o número 1 do artigo 47 do texto refundido da Lei de clases pasivas do Estado, aprobado polo Real decreto legislativo 670/1987, do 30 de abril, que quedará redactado nos seguintes termos:

«As pensións a que se refire este capítulo serán de xubilación ou retiro, e de viuvez, orfandade ou a favor dos pais, e o feito causante delas será, respectivamente, a xubilación ou retiro do persoal correspondente ou o seu falecemento.»

SECCIÓN 5.^a

Artigo 42. *Aplicación ó persoal docente laboral fixo da Comunidade Autónoma do País Vasco da disposición transitoria sexta da LOXSE.*

As previsións contidas no número 1 da disposición transitoria sexta da LOXSE sobre ingreso na función pública docente seranlle de aplicación, por unha soa vez durante o prazo dun ano a partir da entrada en vigor desta lei, ó persoal docente que teña a condición de laboral fixo e estea adscrito a prazos incluídas nas vixentes relacións de postos de traballo do Departamento de Educación, Universidades e Investigación do Goberno Vasco reservadas a funcionarios de carreira, sempre que posúan a titulación específica necesaria para o acceso ós distintos corpos de funcionarios segundo a lexislación vixente.

TÍTULO IV

Normas de xestión e organización administrativa

CAPÍTULO I

Da xestión

SECCIÓN 1.ª DA XESTIÓN FINANCEIRA

Artigo 43. *Modificación do texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto legislativo 1091/1988, do 23 de setembro.*

Modifícanse os seguintes artigos do texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto legislativo 1091/1988, do 23 de setembro:

Un. No artigo 39, modifícase o número 2, e engádesse un novo número 3, co seguinte contido:

«2. O carácter privilexiado dos créditos da Facenda pública estatal outórgalle a esta o dereito de abstención nos procesos concursais, no curso dos cales, non embargante, poderá subscribi-los

acordos ou convenios previstos na lexislación concursal así como acordar, de conformidade co debedor e coas garantías que se estimen oportunas, unhas condicións singulares de pagamento, que non poden ser máis favorables para o debedor cás recollidas no acordo ou convenio que poñan fin ó proceso xudicial. Igualmente poderá acordar a compensación dos devanditos créditos nos termos previstos na lexislación tributaria.

3. Para a subscrición e celebración dos acordos e convenios a que se refire o número anterior requirírase autorización do órgano competente da Axencia Estatal de Administración Tributaria cando se trate de créditos a xestión recadatoria dos cales lle corresponde de conformidade coa lei ou en virtude de convenio, con observancia, neste caso, do convido.

Cando se trate doutros créditos da Facenda pública a competencia correspóndelle ó Ministerio de Economía e Facenda, que poderá delegar nos órganos da Axencia Estatal de Administración Tributaria.»

Dous. O primeiro parágrafo do número 2 do artigo 63, queda redactado como segue:

«Malia o disposto no número anterior, aplícanse ós créditos do orzamento vixente, no momento da expedición das ordes de pagamento, as obrigas que resulten de atrasos a favor do persoal que reciba as súas retribucións con cargo ós orzamentos xerais do Estado, así como as que teñan a súa orixe en resolucións xudiciais.»

Tres. Dáselle nova redacción ó número 2 do artigo 104, que quedará redactado como segue:

«Adxudícanse as emisións de valores mediante poxa, conforme as regras feitas públicas con anterioridade á celebración dela, ou mediante calquera técnica que non entrañe desigualdade de oportunidades para os potenciais adquirentes segundo a súa natureza e funcións. Neste segundo caso, tratarase de aproveitar vantaxes potenciais en termos de custo ou de mellor funcionamento dos mercados, podéndose convida-las cláusulas e condicións habituais para este tipo de operacións nos mercados financeiros, sempre que se observe o disposto no artigo 44 desta lei.

En particular, o ministro de Economía e Facenda poderá:

a) Poxa-las emisións ó público en xeral, entre colocadores autorizados, ou entre un grupo restrinxido destes que adquiran compromisos especiais respecto á colocación ou negociación da débeda.

b) Venda-la emisión durante un período prefixado de subscrición a un prezo único preestablecido.

c) Cando a situación do mercado o xustifique, vender parte ou a totalidade da emisión a un prezo convido a unha ou varias entidades financeiras que aseguren a súa colocación nas mellores condicións.

d) Venda-los valores nos mercados secundarios cando as condicións do mercado o aconsellen.

e) Fragmenta-la colocación dunha emisión de valores no tempo, así como a súa contía, podendo colocarse os distintos tramos conforme técnicas de emisión diferentes e a prezos distintos. De igual forma poderá autorizarse a agrupación en emisións homoxéneas de valores semellantes emitidos en distinta data.»

Catro. Dáselle nova redacción ó número 5 do artigo 104, que quedará como segue:

«Acordar ou concertar operacións voluntarias de amortización, troco, conversión, prórroga, intercambio financeiro, cambio na forma de representación e outras análogas que supoñan modificacións de calquera das condicións das operacións que integran a débeda do Estado. Nestas operacións poderán convirirse as cláusulas e condicións habituais nos mercados, sempre que se observe o disposto no artigo 44 desta lei.»

Cinco. Dáselle nova redacción ó número 7 do artigo 104, que quedará co teor seguinte:

«Convir, nas operacións de adebedamento en divisas e en euros no exterior, as cláusulas e condicións usuais nestas operacións, mesmo, excepcionalmente, o sometemento a arbitraxe ou a remisión a unha lexislación ou a tribunais estranxeiros, sempre que se observe o disposto no artigo 44 desta lei.»

Seis. Incorpóraselle o seguinte parágrafo ó número 3 do artigo 123:

«Entenderase que son fundacións de competencia ou titularidade pública estatal aquelas na dotación das cales participe maioritariamente a Administración xeral do Estado, os seus organismos autónomos ou as demais entidades do sector público estatal».

Sete. Modifícase o número 1 do artigo 148, que queda redactado da seguinte forma:

«O Ministerio de Sanidade e Consumo remitiralle ó Ministerio de Economía e Facenda o anteproxecto de orzamento do Instituto Nacional da Salud. Con base no citado anteproxecto, nas estimacións de ingresos do Estado e na previsible actividade económica durante o exercicio orzamentario seguinte, o Ministerio de Economía e Facenda formará o anteproxecto de orzamento da citada entidade, que se integrará no da Seguridade Social.

De igual maneira, o Ministerio de Economía e Facenda procederá á formación do anteproxecto de orzamento do Instituto de Migracións e Servizos Sociais, de acordo coa información remitida polo Ministerio de traballo e Asuntos Sociais; formado o anteproxecto, enviaráselle ó citado Ministerio para su integración no orzamento da Seguridade Social.

O Ministerio de traballo e Asuntos Sociais, de acordo cos anteproxectos elaborados polas entidades xestoras e servizos comúns, sen prexuízo do disposto nos parágrafos anteriores, formará o anteproxecto de orzamento da Seguridade Social.

Os ministros de traballo e Asuntos Sociais e de Economía e Facenda elevaranlle o anteproxecto de orzamento da Seguridade Social ó Goberno para a súa aprobación e inclusión no proxecto de orzamentos xerais do Estado que hai que presentar no Congreso dos Deputados para o seu exame, emenda e aprobación polas Cortes Xerais.»

Oito. A letra h) do número 3 do artigo 151 quedará redactada da forma seguinte:

«h) Forma-la conta do sistema da Seguridade Social, para a súa remisión ó Tribunal de Contas en igual prazo có establecido para a conta xeral do Estado, para os efectos do cal poderá requirir das distintas entidades a información que considere

necesaria para efectuar os procesos de agregación ou consolidación contable. A falta de remisión de contas non constituirá obstáculo para que a Intervención Xeral da Seguridade Social poida forma-la Conta do Sistema da Seguridade Social coas contas recibidas.»

Novo. A regra sexta do número 2 do artigo 153 queda redactada como segue:

«Sexta. Os créditos que lle corresponda xestionar a cada Comunidade Autónoma libranse e faranse efectivos por cuartas partes na segunda quincena natural de cada trimestre, coas seguintes excepcións a esta regra:

a) O pagamento correspondente ó primeiro trimestre, que se fará efectivo tan pronto se efectuase o reparto territorial dos créditos.

b) O pagamento correspondente ó cuarto trimestre dos programas que teñan que ser xustificadas antes do 15 de outubro de acordo co establecido na normativa orzamentaria comunitaria, que se fará efectivo na segunda quincena natural do terceiro trimestre.

Cando as subvencións teñan por finalidade prestacións de carácter persoal e social libranse ás comunidades autónomas por dozavas partes, ó comezo do mes.»

Artigo 44. *Responsabilidade financeira derivada da xestión dos fondos procedentes da Unión Europea.*

Un. As administracións públicas ou os seus órganos ou entidades xestoras que, de acordo coas súas respectivas competencias, realicen actuacións de xestión e control das axudas financiadas por conta do Fondo Europeo de Orientación e Garantía agraria (Seccións Orientación e Garantía), Fondo Europeo de Desenvolvemento Rexional, Fondo Social Europeo, Instrumento Financeiro de Orientación Pesqueira e Fondo de Cohesión, e dos novos fondos comunitarios que puidesen crearse, asumirán as responsabilidades que se deriven de devanditas actuacións, incluídas as que sobreveñan por decisións dos órganos da Unión Europea, e especialmente no relativo ó proceso de liquidación de contas e á aplicación da disciplina orzamentaria por parte da Comisión Europea.

Dous. Os órganos competentes da Administración xeral do Estado para propoñer ou coordinar os pagamentos das axudas de cada Fondo ou Instrumento, logo de audiencia das entidades afectadas mencionadas no número anterior, resolverán acerca da determinación das referidas responsabilidades financeiras. Das devanditas resolucións daráselle traslado ó Ministerio de Economía e Facenda para que se efectúen as liquidacións, deducións ou compensacións financeiras pertinentes que se lles van aplicar ás entidades afectadas.

Tres. As compensacións financeiras que deban realizarse como consecuencia das actuacións sinaladas no número anterior, serán levadas a cabo pola Dirección Xeral do Tesouro e Política Financeira, mediante a dedución dos seus importes nos futuros libramentos que se realicen por conta dos citados Fondos e Instrumentos Financeiros da Unión Europea, de acordo coa respectiva natureza de cada un deles e cos procedementos que se establezan mediante orde do Ministerio de Economía e Facenda, logo de informe dos departamentos competentes.

Artigo 45. *Obrigas xeradas polo Instituto de Migracións e Servicios Sociais correspondentes ou anteriores ó exercicio 1999.*

As obrigas xeradas polo Instituto de Migracións e Servicios Sociais, correspondentes ou anteriores ó exercicio 1999, nos créditos que non estivesen financiados con achega do Estado, e que non fosen feitas efectivas no dito exercicio, serán satisfeitas con cargo ós recursos do Sistema da Seguridade Social.

O Ministerio de Economía e Facenda dictará as instrucións necesarias para a xestión, modificación e seguimento dos créditos do Instituto de Migracións e Servicios Sociais de acordo co recollido na Lei de cooperación internacional para o desenvolvemento e en concordancia co regulamento que se aprobe.

SECCIÓN 2.ª DA XESTIÓN DAS FACENDAS LOCAIS

Artigo 46. *Modificación da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local.*

Modifícanse os seguintes artigos da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local:

Un. A letra f) do número 1 do artigo 21 queda redactada como segue:

«f) O desenvolvemento da xestión económica de acordo co orzamento aprobado, dispor gastos dentro dos límites da súa competencia, concertar operacións de crédito, con exclusión das recollidas no artigo 158.5 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, sempre que aquelas estean previstas no orzamento e o seu importe acumulado dentro de cada exercicio económico non supere o 10 por 100 dos seus recursos ordinarios, agás as de tesourería que lle corresponderán cando o importe acumulado das operacións vivas en cada momento non supere o 15 por 100 dos ingresos correntes liquidados no exercicio anterior, ordenar pagamentos e render contas; todo iso de conformidade co disposto na Lei reguladora das facendas locais.»

Dous. A letra l) do número 2 do artigo 33, queda redactada da seguinte forma:

«l) As contratacións e concesións de todo tipo, cando o seu importe supere o 10 por 100 dos recursos ordinarios do orzamento e, en todo caso, os 1.000.000.000 de pesetas, así como os contratos e concesións plurianuais cando a súa duración sexa superior a catro anos en todo caso, e os plurianuais de duración inferior cando o seu importe acumulado supere a porcentaxe indicada, referida ós recursos ordinarios de orzamento do primeiro exercicio e, en todo caso, cando sexa superior á contía sinalada nesta letra.»

Tres. A letra f) do número 1 do artigo 34 queda redactada da seguinte forma:

«f) O desenvolvemento da xestión económica de acordo co orzamento aprobado, dispor gastos dentro dos límites da súa competencia, concertar operacións de crédito, con exclusión das recollidas no artigo 158.5 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, sempre que aquelas estean previstas no orzamento e o seu importe acumulado dentro de cada exercicio económico non supere o 10 por 100 dos seus recursos ordinarios, agás as de tesourería que lle corresponderán cando o importe acumulado das operacións

vivas en cada momento non supere o 15 por 100 dos ingresos correntes liquidados no exercicio anterior, ordenar pagamentos e render contas; todo iso de conformidade co disposto na Lei reguladora das facendas locais.»

Catro. A letra k) do número 1 do artigo 34 queda redactada da seguinte forma:

«k) As contratacións e concesións de toda clase, cando o seu importe non supere o 10 por 100 dos recursos ordinarios do orzamento nin, en calquera caso, os 1.000.000.000 de pesetas; incluídas as de carácter plurianual cando a súa duración non sexa superior a catro anos, sempre que o importe acumulado de tódalas súas anualidades non supere nin a porcentaxe indicada, referida ós recursos ordinarios de orzamento do primeiro exercicio, nin a contía sinalada.»

Artigo 47. *Endebedamento local.*

Un. Modifícase o número 2 do artigo 53 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, nos seguintes termos:

«2. A concertación ou modificación de calquera operación deberá acordarse logo de informe da intervención no que se analizará, especialmente, a capacidade da entidade local para lles facer fronte, no tempo, ás obrigas que daquelas se deriven para ela.

Os presidentes das corporacións locais poderán concertar as operacións de crédito a longo prazo previstas no orzamento, o importe acumulado do cal, dentro de cada exercicio económico, non supere o 10 por 100 dos recursos de carácter ordinario previstos no devandito orzamento. A concertación das operacións de crédito a curto prazo corresponderánlle cando o importe acumulado das operacións vivas desta natureza, incluída a nova operación, non supere o 15 por 100 dos recursos correntes liquidados no exercicio anterior.

Unha vez superados os ditos límites, a aprobación corresponderalle ó Pleno da Corporación local.»

Dous. Modifícase o número 2 do artigo 54 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, nos seguintes termos:

«2. Precisarán de autorización dos órganos citados no número 1 anterior, as operacións de crédito a longo prazo de calquera natureza, incluído o risco deducido dos avais, cando o volume total do capital vivo das operacións de crédito vixentes a curto e longo prazo, nos termos que se definan regulamentariamente, exceda do 110 por 100 dos ingresos correntes liquidados ou devengados no exercicio inmediatamente anterior ou, no seu defecto, no precedente a este último cando o cómputo teña que realizarse no primeiro semestre do ano e non se liquidase o orzamento correspondente a aquel, segundo as cifras deducidas dos estados contables consolidados que integran os orzamentos xerais da corporación.»

Artigo 48. *Participación das entidades locais en tributos do Estado.*

Un. Modifícase o parágrafo primeiro do número 2 do artigo 113 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, nos seguintes termos:

«2. Determinado o índice de evolución prevalente consonte as normas contidas no parágrafo seguinte e no artigo 114 desta lei, procederáse para efectuar a liquidación definitiva da participación dos municipios nos tributos do Estado.»

Dous. Modifícase o parágrafo primeiro do número 4 do artigo 125 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, nos seguintes termos:

«4. Determinado o índice de evolución prevalente consonte as normas contidas no parágrafo seguinte, procederáse para efectuar a liquidación definitiva da participación das provincias nos tributos do Estado.»

Artigo 49. *Compensacións e retencións con cargo á participación nos ingresos do Estado.*

Modifícase o último parágrafo da disposición adicional décimo cuarta da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, coa seguinte redacción:

«Para os efectos previstos nos parágrafos precedentes declárase a responsabilidade solidaria das corporacións locais respecto das débedas tributarias ou coa Seguridade Social, contraídas polas entidades a que se refiren as letras b) e c) do número 3 do artigo 85 da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, así como das que, se é o caso, sexan contraídas polas mancomunidades, comarcas, áreas metropolitanas, entidades de ámbito inferior ó municipio e por calquera institución asociativa voluntaria pública na que aquelas participen, en proporción ás súas respectivas cotas e sen prexuízo do dereito de repetir que as poida asistir, se é o caso.»

CAPÍTULO II

Da organización administrativa

Artigo 50. *Modificación do artigo 62 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, sobre adaptación da Mutua Xeral de funcionarios civís do Estado, o Instituto Social das Forzas Armadas e a Mutua Xeral Xudicial á Lei 6/1997, do 14 de abril.*

O parágrafo segundo do artigo 62 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, quedará redactado da seguinte forma:

«O réxime económico-financeiro, patrimonial, orzamentario e contable, así como o de intervención e control financeiro das prestacións e o réxime dos concertos para a prestación dos servizos de asistencia sanitaria e farmacéutica será o establecido pola súa lexislación específica, pola Lei xeral orzamentaria nas materias que sexa de aplicación e supletoriamente pola Lei de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado.»

Artigo 51. *Modificación do artigo 81 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, referente á prestación de servizos de seguridade pola Fábrica Nacional de Moeda e Timbre-Real Casa da Moeda para as comunicacións a través de técnicas e medios electrónicos, informáticos e telemáticos.*

Engádenselle uns novos números sete e oito ó artigo 81 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas

fiscais, administrativas e da orde social, coa seguinte redacción:

«Sete. Facúltase a Fábrica Nacional de Moeda e Timbre-Real Casa da Moeda, coa colaboración da entidade pública empresarial Correos e Telégrafos, a presta-los servizos técnicos, administrativos e de seguridade regulados neste artigo cando foren solicitados tanto polos órganos xurisdiccionais, de acordo cos procedementos previstos na Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, e as súas normas de desenvolvemento, como polas partes e demais intervenientes no proceso, de acordo coas regras xerais de postulación, en relación cos actos de comunicación procesual que, de acordo coas leis procesuais, poidan practicarse a través de técnicas e medios electrónicos, telemáticos e informáticos.

Oito. Os servizos recollidos neste artigo poderán ser prestados por calquera outro provedor de servizos de certificación electrónica distinto da Fábrica Nacional de Moeda e Timbre-Real Casa da Moeda e da entidade pública empresarial Correos e Telégrafos, en condicións non discriminatorias respecto ás establecidas na normativa aplicable a eles. Ata que se leve a cabo o desenvolvemento normativo do Real decreto lei 14/1999, do 17 de setembro, sobre sinatura electrónica, os ditos provedores de servizos de certificación poderán acollerse ó disposto na normativa establecida para a Fábrica Nacional de Moeda e Timbre-Real Casa da Moeda, naqueles aspectos técnicos, informáticos e de seguridade que lles sexan de aplicación.»

Artigo 52. *Modificación do artigo 103 da Lei 31/1990, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1991, polo que se crea a Axencia Estatal de Administración Tributaria.*

Un. Engádeselle o seguinte parágrafo ó número dous.4:

«Correspóndelle á Axencia a resolución dos procedementos de responsabilidade patrimonial, derivados de reclamacións polos danos causados ós particulares como consecuencia do funcionamento normal ou anormal dos seus servizos.»

Dous. Engádeselle unha letra e) ó número tres.2. co seguinte contido:

«A resolución dos procedementos de responsabilidade patrimonial, derivados de reclamacións contra actos da axencia.»

TÍTULO V

Da acción administrativa

CAPÍTULO I

Acción administrativa no exterior

Artigo 53. *Modificación do artigo 118 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, regulador do Fondo de Axuda ó Desenvolvemento.*

O número tres do artigo 118 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, regulador do Fondo de Axuda ó Desenvolvemento, queda redactado como segue:

«Así mesmo, o Goberno, dentro do importe máximo da dotación que lle fixe ó FAD a Lei de orza-

mentos de cada ano, ademais de atende-las obrigas de pagamento ordinarias dos créditos e axudas outorgados, poderá destinar tamén aquela ó pagamento de obrigas de financiamento concesional orixinadas ou derivadas de tratados ou convenios internacionais autorizados polas Cortes Xerais, así como ó pagamento das obrigas españolas fronte a institucións multilaterais de desenvolvemento e a compensar anualmente o Instituto de Crédito Oficial polos gastos en que incorra no desenvolvemento e execución da función que se lle encomende en relación ó Fondo. Co obxectivo de reforza-la eficiencia na xestión do Fondo de Axuda ó Desenvolvemento, o Goberno poderá destinar igualmente a dotación del a financia-los gastos de identificación e definición daqueles proxectos susceptibles de seren financiados con cargo ó FAD, así como os gastos da elaboración de pregos de licitación e do control, seguimento e avaliación dos distintos proxectos e axudas financiados con cargo ó dito fondo.»

Artigo 54. *Modificación da Lei 27/1999, do 16 de xullo, de cooperativas.*

Modifícase o artigo 104 da Lei 27/1999, do 16 de xullo, de cooperativas, que queda redactado como segue:

«Artigo 104. *Normativa aplicable.*

As cooperativas de crédito rexeranse pola súa lei específica e polas súas normas de desenvolvemento.

Así mesmo, seranlles de aplicación as normas que, con carácter xeral, regulan a actividade das entidades de crédito, e con carácter supletorio esta lei de cooperativas cando o seu ámbito de actuación estatutariamente recoñecido, conforme a súa lei específica, sexa supraautonómico ou estatal, sempre que realicen no citado ámbito actividade cooperativizada de maneira efectiva».

CAPÍTULO II

Acción administrativa en materia de seguros

Artigo 55. *Modificación da Lei 9/1992, do 30 de abril, de mediación en seguros privados.*

Modifícase o número 1 do artigo 22 da Lei 9/1992, do 30 de abril, de mediación en seguros privados, que queda redactado nos seguintes termos:

«Non poderán exercer-la actividade de mediador de seguros privados por si nin por persoa interposta as persoas que por disposición xeral ou especial teñan prohibido o exercicio do comercio. Tampouco poderá exercerse a actividade de mediación de seguros privados por si nin por persoa interposta en relación coas persoas ou entidades que se encontren suxeitas por vínculos de dependencia ou suxeición especial co mediador, por razón das específicas competencias ou facultades de dirección deste último, que poidan poñer en concreto perigo a liberdade dos interesados na contratación dos seguros ou na elección da entidade aseguradora.»

CAPÍTULO III

Acción administrativa en materia de comercio

Artigo 56. *Modificación da Lei 7/1996, do 15 de xaneiro, de ordenación do comercio retalista.*

Un. Modifícanse os seguintes preceptos da Lei 7/1996, do 15 de xaneiro, de ordenación do comercio retalista:

1. Engádeselle un segundo parágrafo ó número 2 do artigo 14 co seguinte texto:

«As facturas entenderanse aceptadas en tódolos seus termos e recoñecidas polos seus destinatarios, cando non fosen obxecto de reparo no prazo dos vinticinco días seguintes ó da súa remisión. No caso de que non sexan conformes dispónse sobre a anterior un prazo adicional de dez días para a súa emenda e nova remisión da correspondente factura rectificativa. Para os efectos do disposto neste artigo, non se terán en conta as modificacións contidas en facturas rectificativas emitidas en data posterior ós prazos indicados.»

2. Engádeselle un terceiro parágrafo ó número 2 do artigo 17, co seguinte texto:

«As facturas deberánselles facer chegar ós comerciantes antes de que se cumpran trinta días desde a data de entrega e recepción das mercadorías.»

3. Modifícase o número 3 do artigo 17, que queda redactado como segue:

«3. Os aprazamentos de pagamento de produtos alimenticios perecedoiros non excederán en ningún caso de trinta días, contados a partir do día en que se entregue a mercadoría.»

4. O actual número 3 do artigo 17 pasa a se-lo número 4 do dito artigo, co seguinte texto:

«4. Sen prexuízo do establecido no número anterior, cando os comerciantes acorden cos seus provedores aprazamentos de pagamento que excedan dos sesenta días desde a data de entrega e recepción das mercadorías, o pagamento deberá quedar instrumentado en documento que leve a canda si acción cambiaria, con mención expresa da data de pagamento indicada na factura. No caso de aprazamentos superiores a noventa días este documento seralle endosable á orde. En todo caso o documento deberá ser emitido ou aceptado polos comerciantes dentro do prazo de trinta días, contados desde a data de recepción da mercadoría, sempre que a factura fose enviada. Para a concesión de aprazamentos de pagamento superiores a cento vinte días, o vendedor poderá esixir que queden garantidos mediante aval bancario ou seguro de crédito ou caución.»

5. Os actuais números 4 e 5 do artigo 17 pasan a se-los números 5 e 6 do dito artigo, respectivamente.

6. Modifícase a letra c) do número 1 do artigo 65, que queda redactada como segue:

«c) Realizar vendas con perda, con excepción dos supostos sinalados na lei, e incumpri-las normas sobre facturas que recolle o artigo 14.»

7. Modifícase a letra f) do número 1 do artigo 65, que queda redactada como segue:

«f) O incumprimento dos prazos máximos de pagamento que recolle o número 3 do artigo 17, así como a falta de entrega polos comerciantes ós seus provedores dun documento que leve a canda si execución cambiaría, e a falta de entrega dun efecto endosable á orde nos supostos e prazos recollidos no número 4 do artigo 17.»

8. Engádeselle unha disposición adicional sexta co seguinte texto:

«O disposto nos artigos 9, 14 e 17 desta lei seralles de aplicación ás entidades de calquera natureza xurídica, que se dediquen ó comercio por xunto ou que realicen adquisicións ou presten servizos de intermediación para negociais por conta ou encarga doutros comerciantes.»

Dous. Os acordos entre produción e distribución axustaranse ó disposto nas modificacións introducidas na Lei 7/1996, do 15 de xaneiro, de ordenación do comercio retalista, por esta lei, a partir dos seis meses da entrada en vigor desta última.

Artigo 57.

O Goberno, á vista das decisións adoptadas na Organización Mundial de Comercio (OMC) e, se é o caso, na Unión Europea que constaten a existencia de competencia desleal por parte dun Estado, poderá adoptar as medidas pertinentes en relación cos nacionais que mantivesen relacións comerciais afectadas polas devanditas decisións co Estado en cuestión ou coas súas nacionais co fin de restablece-lo adecuado equilibrio económico e comercial.

CAPÍTULO IV

Acción administrativa en materia de infraestructuras

Artigo 58. *Recintos alfandegueiros fiscais e de inspección e expedición de certificacións de comercio exterior nos aeroportos, zonas e depósitos francos.*

O organismo público Aeroportos Españois e Navegación Aérea, as autoridades portuarias, a Rede Nacional dos Ferrocarrís Españois, os órganos xestores das zonas ou depósitos francos e, en xeral, os titulares ou concesionarios dos aeroportos, portos, estacións de transporte de mercadorías por estrada e multimodal, portos secos, estacións ferroviarias, zonas francas, depósitos francos e depósitos alfandegueiros públicos, facilitarán ó seu cargo locais suficientes para instalar neles, se é o caso, os servizos alfandegueiros e fiscais que correspondan e os de inspección e expedición de certificacións de comercio exterior das delegacións de Economía e Facenda.

Serán por conta das persoas e demais entes obrigados a facilita-los locais, os tributos e demais gastos inherentes á propiedade dos inmobles. Os gastos en bens, servizos e subministracións necesarias para a prestación dos servizos terán que ser atendidos pola Axencia Estatal de Administración Tributaria ou polas indicadas delegacións ministeriais, segundo corresponda en cada caso.

As persoas e demais entes obrigados a facilita-los locais poderanlles reclamar á Axencia Estatal de Administración Tributaria ou ás correspondentes delegacións de Economía e Facenda, segundo proceda en cada suposto, o importe dos consumos realizados nos refe-

ridos recintos, naqueles casos en que non existan equipos que permitan a medición exclusiva de tales consumos ou cando non permitan o pagamento directo pola Axencia Estatal de Administración Tributaria ou polas citadas delegacións ás compañías subministradoras.

Artigo 59. *Modificación da Lei 8/1972, do 10 de maio, sobre construción, conservación e explotación de autoestradas en réxime de concesión.*

Modifícanse os seguintes artigos da Lei 8/1972, do 10 de maio, sobre construción, conservación e explotación de autoestradas en réxime de concesión:

Un. O número 1 do artigo 1 quedará redactado do seguinte modo:

«É obxecto desta lei a regulación das concesións administrativas de construción, conservación e explotación de autoestradas e das concesións administrativas para a conservación e explotación de tramos de autoestradas xa construídos. Estas últimas concesións poderán outorgarse de maneira anticipada á finalización do prazo concesional das autoestradas a construción, conservación e explotación das cales fose obxecto de concesión previa.»

Dous. O número 2 do artigo 8 quedará redactado do seguinte modo:

«O adxudicatario obrígase a constituír no prazo e requisitos que os pregos da concesión establezan, unha sociedade anónima de nacionalidade española con quen aquela se formalizará, e que teña por fin o cumprimento do obxecto da concesión tal como se define no artigo 1, así como, potestativamente, de calquera outra concesión de estradas que no futuro puidesen outorgárselle en España.

Entenderase que forman parte do obxecto social da sociedade concesionaria, ademais das actividades enumeradas no parágrafo anterior, a construción daquelas obras de infraestructuras viarias, distintas ás da concesión pero con incidencia nela e que se leven a cabo dentro da área de influencia da autoestrada ou que sexan necesarias para a ordenación do tráfico, o proxecto e execución das cales ou só a execución se lle impoñan ó concesionario como contraprestación, as actividades dirixidas á explotación das áreas de servizo das autoestradas das que teña a concesión, as actividades que sexan complementarias coa construción, conservación e explotación das autoestradas, así como as seguintes actividades: estacións de servizo, centros integrados de transportes e aparcadoiros, sempre que todos eles se encontren dentro da área de influencia das devanditas autoestradas; a súa extensión determinarase regulamentariamente.

Tamén poderá a sociedade concesionaria, por si ou a través de empresas filiais ou participadas, e nos termos e de acordo co procedemento que regulamentariamente se determine, realiza-las actividades que en relación a infraestructuras de transporte e de comunicacións lle sexan autorizadas.

A sociedade concesionaria, a través de empresas filiais ou participadas, e en calquera Estado estranxeiro, poderá desenvolver e realiza-las actividades a que se refire este artigo ou concorrer a procedementos de adxudicación relacionados con infraestructura de transporte e de comunicacións. Baixo o mesmo réxime, a sociedade con-

cesionaria poderá desenvolver e realizar actividades ou concorrer a procedementos relativos á conservación de estradas en España.

A sociedade concesionaria deberá levar contas separadas para calquera actividade que desenvolva diferente á correspondente á súa concesión inicial, non gozando para as devanditas actividades dos beneficios outorgados á citada concesión inicial.

A dita sociedade estará ó réxime que os pregos establezan, sen serlle de aplicación os artigos 282 do texto refundido da Lei de sociedades anónimas e 185 do Código de comercio.

Non será precisa a constitución dunha nova sociedade anónima se o adxudicatario fose unha sociedade preexistente de nacionalidade española que sexa concesionaria de calquera outra autoestrada de peaxe; neste caso a devandita sociedade deberá adapta-los seus estatutos.»

Tres. Modifícase o parágrafo introductorio do artigo 27, que quedará redactado do seguinte modo:

«O réxime xurídico durante a fase de explotación nas concesións de construción, conservación e explotación, así como nas de conservación e explotación, será o seguinte:»

Catro. Engádesse un artigo 27 bis, coa seguinte redacción:

«Con independencia do establecido nos artigos anteriores, o concesionario estará obrigado, no suposto en que deba realizar obras de infraestruturas viarias distintas ás integradas na concesión, a executalas e a entregarlhas á Administración dentro dos prazos e nas condicións que se establezan no correspondente prego de cláusulas administrativas particulares.»

Artigo 60. *Contrato de servicios de xestión de autovías.*

Un. Considérase como contrato de servicios de xestión de autovías unha modalidade específica do contrato de servicios mediante o que a Administración lle adxudica ó contratista a execución do conxunto de actuacións necesarias para mante-las devanditas infraestruturas en condicións óptimas de vialidade, nos termos expresados no prego de prescricións técnicas.

En particular, este contrato poderá comprende-las actividades seguintes:

a) A conservación da infraestrutura desde o momento da entrada en vigor do contrato e durante toda a vixencia del.

b) A adecuación, reforma e modernización inicial da infraestrutura para adaptala ás características técnicas e funcionais requiridas para a correcta prestación do servicio.

c) As actuacións de reposición e gran reparación que sexan esixibles, en relación cos elementos da infraestrutura cunha vida útil que sexa inferior ó prazo do contrato.

Dous. O contrato de servicios de xestión de autovías rexerese polo disposto neste artigo e, no non previsto nel, axustarase ó réxime establecido na Lei de contratos das administracións públicas e nas demais normas que resulten de aplicación por razón da materia.

Tres. O prazo máximo de duración do contrato de servicios de xestión de autovías será de vinte anos.

Catro. Os pregos de cláusulas administrativas particulares que regulen os contratos previstos neste artigo deberán especificar:

- a) A forma de determinación e aboamento do prezo.
- b) A fórmula ou sistema de revisión de prezos aplicable, ou facer consta-la súa improcedencia, se é o caso.

Cinco. Os pregos de prescricións técnicas particulares que teñan que rexe-la execución da prestación indicarán os documentos que se lle proporcionarán ó contratista adxudicatario do servicio de xestión para defini-las características das actividades indicadas nas alíneas b) e c) do número un.

Seis. Para a realización das actividades indicadas no punto un b), o contratista adxudicatario do servicio de xestión:

- a) Redactará os proxectos necesarios conforme os documentos indicados no número cinco.
- b) Satisfará as indemnizacións de toda índole que procedan por razón das expropiacións e ocupacións temporais necesarias para a execución dos proxectos.
- c) Restablecerá, pola súa conta, as servidumes existentes, cando sexa indispensable a súa modificación para a execución dos proxectos.
- d) Executará as obras para desvia-lo tráfico, cando a natureza das actividades o requira.

Sete. No ámbito da Administración xeral do Estado, o Ministerio de Fomento remitiralle á Secretaría de Estado de Orzamentos e Gastos do Ministerio de Economía e Facenda un programa de necesidades desta modalidade de contratación que deberá acompañarse dos seguintes documentos:

- a) Xustificación sobre a conveniencia de realizar contratos de acordo con esta modalidade por razóns de interese público.
- b) Informe sobre a valoración económica e social das actuacións que se van acometer, en relación co custo que este tipo de contratos implica.
- c) Prego de cláusulas administrativas particulares de cada un dos contratos.

O programa de actuacións integrarase na programación plurianual a medio prazo na que se enmarcan os orzamentos xerais do Estado.

A Secretaría de Estado de Orzamentos e Gastos, atendendo a natureza e importe dos contratos, a súa xustificación de acordo coa documentación sinalada, e tendo en conta o nivel de compromiso que estes poidan significar para exercicios futuros, proporalle ó ministro de Economía e Facenda a elevación ó Goberno para a súa aprobación do importe máximo de contratación que en cada exercicio orzamentario poida celebrarse baixo esta modalidade.

Oito. Facúltase o Goberno, ou o órgano competente da Comunidade Autónoma, para que, se é o caso, desenvolva o previsto neste artigo.

Nove. Este artigo constitúe lexislación básica sobre contratos administrativos dictada ó abeiro do artigo 149.1.18.^a da Constitución, excepción feita do contido do número 7.

CAPÍTULO V

Acción administrativa en materia de transportes

Artigo 61. *Subvencións ó transporte aéreo para residentes nas illas Canarias, Illes Balears, Ceuta e Melilla.*

Un. Autorízase o Goberno da Nación para que durante o ano 2000 modifique a contía das subvencións

ó transporte aéreo para residentes nas illas Canarias, Illes Balears, Ceuta e Melilla, actualmente vixentes ou, se é o caso, substitúa o dito réxime por outro sistema de compensación. Esta modificación nunca poderá supor unha diminución da axuda prestada ou unha deterioración na calidade do servizo.

Dous. En todo caso, para as comunidades autónomas de Canarias e das Illes Balears haberase que ater ó regulado no artigo 6 da Lei 19/1994, do 6 de xuño, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, así como no artigo 5 da Lei 30/1998, do 29 de xullo, do réxime especial das Illes Balears, respectivamente.

Artigo 62. Acreditación da condición de residente nas illas Canarias, Illes Balears, Ceuta e Melilla.

Co obxecto de alcanzar unha maior facilitación e accesibilidade ó vixente réxime de bonificacións nas tarifas dos servizos regulares de transporte aéreo e marítimo para os residentes nas illas Canarias, Illes Balears, Ceuta e Melilla, aceptarase a acreditación da condición de residente mediante a utilización do documento nacional de identidade ou documento equivalente para cidadáns da Unión Europea.

Regulamentariamente, no prazo de seis meses, determinarase o procedemento adecuado, que se baseará na utilización de fotocopia do dito documento. A acreditación de residencia mediante o documento nacional de identidade entenderase como declaración de responsabilidade por parte do beneficiario sobre a vixencia dos datos del e a súa condición de residente con dereito a bonificación.

Para estes efectos, no citado documento deberá constar-lo domicilio de residencia que dá dereito á bonificación, orixinal que deberá ser exhibido polo beneficiario ante a compañía aérea ou marítima ou axencia de viaxes expendedora do billete bonificado.

Artigo 63. Modificación da Lei 48/1960, do 21 de xullo, sobre navegación aérea.

Modifícanse os seguintes artigos da Lei 48/1960, do 21 de xullo, sobre navegación aérea:

Un. O artigo 36 queda redactado como segue:

«Ningunha aeronave, agás as exceptuadas no artigo 151 desta lei, será autorizada para o voo sen a previa expedición dun certificado de aeronavegabilidade. Enténdese por certificado de aeronavegabilidade o documento que sirva para identificar tecnicamente a aeronave, defini-las súas características e expresa-la cualificación que merece para a súa utilización, deducida da súa inspección en terra e das correspondentes probas de voo.

Compételle ó Ministerio de Fomento estende-lo certificado de aeronavegabilidade das aeronaves civís, e determinar e inspeccionar para a súa aprobación as expresadas probas, tanto respecto da aeronave no seu conxunto como de cada un dos seus elementos. A realización efectiva das inspeccións e probas antes sinaladas poderá efectuarse, ben directamente polo Ministerio de Fomento, ou ben, no caso de aeronaves ultralixeiras motorizadas e de aeronaves de construción por afeccionados, a través de entidades colaboradoras, nos termos que regulamentariamente se establezan, que, en todo caso, actuarán baixo os criterios e directrices

emanados da Administración titular, e podendo percibir como contraprestación dos seus servizos as compensacións económicas que se establezan para cubri-los seus custos.»

Dous. O artigo 145 queda redactado da seguinte forma:

«Para que unha aeronave poida voar dentro do espazo aéreo español deberá ser debidamente autorizada, logo de presentación do seu plan de voo, exhibi-las marcas de nacionalidade, matrícula ou número e leva-la documentación esixida por esta lei, os seus regulamentos ou os convenios ou tratados internacionais. Malia o anterior, o plan de voo non será esixible nos voos interiores que se realicen seguindo regras de voo visual e sempre que as condicións da circulación aérea e a prestación dos servizos de tránsito aéreo o permitan.»

Tres. Engádeselle un segundo parágrafo ó artigo 151, co seguinte texto:

«Aquelas aeronaves de limitados usos, características técnicas e actuacións, poderán ser exceptuadas, nas condicións que regulamentariamente se establezan, dos requisitos de inscrición no Rexistro de Aeronaves e da obtención do certificado de aeronavegabilidade ós cales se refiren, respectivamente, os artigos 29 e 36 desta lei. Para tripular estas aeronaves non é esixible o título que require o artigo 58 desta lei, sendo determinadas polo Ministerio de Fomento, se é o caso, as condicións que deben cumprí-los tripulantes para a súa pilotaxe.»

Catro. Engádeselle a seguinte disposición adicional única á Lei 48/1960, do 21 de xullo, de navegación aérea:

«1) As servidumes legais impostas en razón da navegación aérea, entre as que deben incluírse as acústicas, constitúen limitacións do dereito de propiedade do solo de acordo coa súa función social, regulando as condicións que esixisen a igualdade esencial do seu exercicio en todo o territorio nacional.

2) Mediante disposición regulamentaria ten que establecerse o réxime xurídico das servidumes citadas e as condicións de uso dos prezos e suxeición parcial ó interese xeral que comprende a protección das persoas, do medio natural e da seguridade da navegación aérea.

3) A disposición de desenvolvemento ten que delimita-las zonas de incompatibilidade, afectación e influencia de uso, instalacións, actividades e edificacións.

4) O planeamento territorial, o urbanístico e calquera outro que ordenen ámbitos afectados polas servidumes aeronáuticas, incluídas as acústicas, han de incorpora-las limitacións que estas lles imponen ás determinacións que legalmente constitúen o ámbito obxectivo de cada un dos instrumentos referidos.

5) Só dará lugar a expropiación forzosa, a imposición de servidumes aeronáuticas, incluídas as acústicas, que impidan o exercicio de dereitos patrimonializados.»

Artigo 64. *Modificación dos artigos 87, 88 e 90 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, sobre procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído.*

Modifícanse os seguintes artigos da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, sobre procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído:

Un. O artigo 87 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 87. *Procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído.*

Un. Toda aeronave civil deberá seguir, nas fases de despegue e ascenso, nas de aproximación e aterraxe e durante as fases previas e posteriores ó voo nos aeroportos, os procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído aprobados polo Ministerio de Fomento contidos nas publicacións de información aeronáutica a que se refire o capítulo IV do libro oitavo do Regulamento de circulación aérea aprobado polo Real decreto 73/1992, do 31 de xaneiro.

Dous. Así mesmo, na pilotaxe de aeronaves civís deberán respectarse os procedementos a que se refire o número anterior.

Tres. Os procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído aprobados especificamente para cada aeroporto, deberán ter en conta a problemática acústica, as características físicas e de configuración do aeroporto, o equipamento de axudas á navegación que soporten o guiado dos avións e as características e limitacións dos avións afectados. Nos ditos procedementos determinaranse:

a) As restriccións horarias de utilización do aeroporto.

b) As restriccións á operación de aeronaves de acordo coa categoría acústica ou niveis de ruído delas.

c) As restriccións no uso das distintas rutas establecidas de aproximación ou saída, en función das características e equipamento das aeronaves.

d) As restriccións de sobrevoo ou de altitude en zonas de especial sensibilidade acústica.

e) As restriccións á utilización de reversa, cando non resulte xustificade por razóns de seguridade.

f) As restriccións, por razón de horario ou situación, ó uso das unidades auxiliares de potencia APU.

g) As restriccións para a realización de proba de motores.

h) Os niveis máximos de ruído establecidos en puntos das traxectorias ou próximos ó aeroporto.

i) As desviacións máximas permitidas respecto ás rutas ATS definidas para cada manobra, incluíndo as alturas a partir das cales se poderán permitir desviacións maiores.

j) Os métodos de abatemento do ruído que requiran unha combinación de medidas que afecten as actuacións do avión, como uso de flaps, potencias reducidas, pendentes de ascenso e outras, tendentes a diminuí-lo ruído, dentro dos límites que permitan os manuais de voo das aeronaves afectadas.

Catro. En todo caso deberán respectarse as limitacións establecidas polas disposicións vixentes respecto ó uso de avións de reacción subsónicos.»

Dous. O artigo 88 queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 88. *Infraccións e sancións administrativas.*

Un. Constitúen infraccións administrativas leves as accións ou omisións que se relacionan a continuación:

a) Incumpri-las restriccións á utilización de reversa previstas nos procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído.

b) Utiliza-las unidades auxiliares de potencia APU incumprindo o disposto nos procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído.

c) Incumpri-los métodos de abatemento do ruído en función das actuacións do avión establecidos nos procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído.

Dous. Constitúen infraccións administrativas graves as accións ou omisións que se relacionan a continuación:

a) Realiza-las operacións de aterraxe ou despegue infrinxindo as restriccións establecidas por razón do horario nos procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído.

b) Infrinxi-las restriccións para a operación das aeronaves pola súa categoría acústica ou nivel de ruído establecidas nos procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído.

c) Utilizar rutas de aproximación ou saída non autorizadas nos procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído para a aeronave de que se trate.

d) Supera-los niveis máximos de ruído definidos nas traxectorias e puntos establecidos nos procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído.

e) Realizar calquera manobra, non xustificada por razóns de seguridade, meteorolóxicas ou de forza maior, superando a desviación máxima permitida respecto á ruta ATS definida para devandita manobra, nos procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído.

f) Utilizar avións de reacción subsónicos, infrinxindo a normativa vixente sobre limitación de uso.

Tres. Constitúen infraccións administrativas moi graves as accións ou omisións que se relacionan a continuación:

a) Infrinxi-las restriccións de sobrevoo ou de altitude nas zonas de especial sensibilidade acústica definidas nos correspondentes procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído.

b) Utilizar avións de reacción subsónicos, infrinxindo a normativa vixente sobre limitación de uso, durante os períodos de restricción horaria determinados nos procedementos de disciplina de tráfico aéreo en materia de ruído.

Catro. As infraccións tipificadas nos números anteriores serán sancionadas:

a) As infraccións leves con apercibimento e multa de ata 250.000 pesetas.

b) As infraccións graves con multa desde 250.001 ata 1.000.000 de pesetas.

c) As infraccións moi graves con multa desde 1.000.001 ata 10.000.000 de pesetas.

Cinco. Para a graduación das sancións teranse en conta as seguintes circunstancias:

- a) A existencia de intencionalidade ou reiteración.
- b) A importancia das molestias sonoras causadas.
- c) A reincidencia por comisión no termo dun ano de máis dunha infracción da mesma natureza cando así fose declarado por resolución firme.»

Tres. O número tres do artigo 90 queda redactado da seguinte forma:

«Tres. As sancións por infraccións leves e graves serán impostas polo director xeral de Aviación Civil.»

Artigo 65. *Modificación da Lei 16/1987, do 30 de xullo, de ordenación dos transportes terrestres.*

Modifícase o número 1 do artigo 146 da Lei 16/1987, do 30 de xullo, de ordenación dos transportes terrestres, o texto do cal queda redactado da seguinte maneira:

«1. A competencia para a imposición das sancións previstas nesta lei corresponderalles ós órganos que legal ou regulamentariamente a teñan atribuída.

Cando a infracción denunciada revele unha condución que supoña un exceso en máis dun 50 por 100 nos tempos de conducción, ou unha minoraición en máis dun 50 por 100 nos tempos de descanso regulamentariamente establecidos, considerárase temeraria e, sen prexuízo da responsabilidade que proceda esixir consonte esta lei, pasárselle-lo tanto de culpa ós órganos competentes en relación coa ordenación do tráfico e a seguridade vial.

Nestes casos a responsabilidade esixírase dentro do ámbito do Real decreto lexislativo 339/1990, do 2 de marzo, polo que se aproba o texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial, e conforme o procedemento sancionador establecido no Real decreto 320/1994, do 25 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de procedemento sancionador en materia de tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial.»

CAPÍTULO VI

Acción administrativa en materia de comunicacións

Artigo 66. *Modificación da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións.*

Na disposición derogatoria única da Lei 11/1998, do 24 de abril, xeral de telecomunicacións, substitúese o texto do parágrafo referido á Lei 31/1987, do 18 de decembro, de ordenación das telecomunicacións, polo seguinte novo texto:

«A Lei 31/1987, do 18 de decembro, de ordenación das telecomunicacións, agás os seus artigos 25, números 1, 2, 3 e 6, 26, 36, número 2, e a súa disposición adicional sexta.»

Artigo 67. *Modificación da Lei 10/1988, do 3 de maio, de televisión privada.*

O número 3 do artigo 21 da Lei 10/1988, do 3 de maio, de televisión privada, queda redactado como segue:

«O Ministerio de Fomento disporá dun prazo máximo de tres meses, contado desde a data en que a información correspondente tivese entrada en calquera dos rexistros do departamento, para notificarla aceptación ou, se é o caso, a denegación da adquisición pretendida. A denegación poderá fundarse na falta de transparencia da estrutura do grupo ó que eventualmente poida pertence-la entidade adquirente ou na existencia de vinculacións entre a persoa ou entidade que pretenda a adquisición e outra entidade concesionaria do servizo esencial de televisión que poidan entrañar perturbación ó principio de non concentración de medios que inspira esta lei.»

CAPÍTULO VII

Acción administrativa en materia de urbanismo

Artigo 68. *Modificación da Lei 6/1998, do 13 de abril, sobre réxime do solo e valoracións.*

A disposición adicional terceira da Lei 6/1998, do 13 de abril, sobre réxime do solo e valoracións, queda redactada da seguinte forma:

«As cidades de Ceuta e Melilla exercerán as potestades normativas regulamentarias que teñen atribuídas polas leis orgánicas 1/1995 e 2/1995, do 13 de marzo, dentro do marco desta lei e das que o Estado promulgue para tal efecto.

En todo caso, a aprobación definitiva do Plan Xeral de Ordenación Urbana destas cidades, e das súas modificacións ou revisións, competeralle ó Ministerio de Fomento.

A aprobación definitiva dos plans parciais, e das súas modificacións ou revisións, corresponderalles ós órganos competentes das cidades de Ceuta e Melilla, logo de informe preceptivo e vinculante do Ministerio de Fomento, o cal deberá emitirse no prazo de tres meses.»

CAPÍTULO VIII

Acción administrativa en materia de educación

Artigo 69. *Modificación da Lei orgánica 1/1990, do 3 de outubro, de ordenación xeral do sistema educativo.*

Engádeselle un número 3 ó artigo 32 da Lei orgánica 1/1990, do 3 de outubro, de ordenación xeral do sistema educativo, redactado nos seguintes termos:

«3. Para os que acrediten estar en posesión do título de técnico e desexen acceder a un ciclo formativo de grao superior da mesma familia profesional ou dunha familia afín regulamentariamente establecida:

a) O requisito de idade para a realización da proba será de dezoito anos.

b) A proba poderá substituírse pola superación das ensinanzas que, en liña do que figura no punto

2.b) deste artigo, determinen as administracións educativas para complementala madureza e as capacidades profesionais acreditadas pola posesión do título de técnico.»

CAPÍTULO IX

Acción administrativa en materia de cultura

Artigo 70. *Modificación da Lei 17/1994, do 8 de xuño, de promoción e fomento da cinematografía.*

Incorpórase á Lei 17/1994, do 8 de xuño, de promoción e fomento da cinematografía, unha disposición transitoria coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria única.

Tódolos produtores das películas españolas de longametraxe estreadas comercialmente en España ata o 31 de decembro do ano 2000 terán dereito a percibir as axudas para a amortización acordadas polo Goberno en aplicación das medidas de fomento previstas no artigo 4 desta lei, cos límites e condicións previstos nos correspondentes reais decretos que sexan de aplicación.

O Goberno, en caso necesario, poderá limitar as porcentaxes de axuda establecidas a partir do 1 de xaneiro do ano 2001.»

CAPÍTULO X

Acción administrativa en materia de enerxía

Artigo 71. *Modificación da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.*

Un. Dáselle nova redacción ó número 4 do número primeiro da disposición adicional décimo primeira que queda redactado como segue:

«4. O presidente e os vocais serán nomeados entre persoas de recoñecida competencia técnica e profesional, mediante real decreto, por proposta do ministro de Industria e Enerxía, logo de comparecencia del e debate na comisión competente do Congreso dos Deputados, para constatalo cumprimento por parte dos candidatos das condicións indicadas neste número.

O presidente e os vocais da Comisión Nacional de Enerxía serán nomeados por un período de seis anos, podendo ser renovados por un período da mesma duración.

O Goberno, por proposta do ministro de Industria e Enerxía, nomeará entre os seus vocais un vicepresidente, que exercerá as funcións que se establezan regulamentariamente.

Non embargante, a Comisión Nacional de Enerxía renovará parcialmente os seus membros cada tres anos. A renovación afectará alternativamente a cinco ou catro dos seus membros, segundo corresponda.

Se durante o período de duración do seu mandato se producise o cesamento dun dos seus membros, o seu sucesor cesará ó termo do mandato do seu antecesor. Cando este último cesamento se produza antes de transcorrer un ano desde o nomeamento, non será de aplicación o límite previsto no segundo parágrafo deste número, podendo ser renovado o mandato en dúas ocasións.»

Dous. Modifícase nos seguintes termos o número segundo da disposición adicional décimo primeira:

«Segundo. Órganos de asesoramento da comisión.

1. Como órganos de asesoramento da comisión constituiranse dous consellos consultivos presididos polo presidente da Comisión Nacional de Enerxía, o Consello Consultivo de Electricidade e o Consello Consultivo de Hidrocarburos, ambos cun número máximo de 36 membros.

2. Os consellos consultivos poderán informar respecto das actuacións que realice a Comisión Nacional de Enerxía no exercicio das súas funcións. Este informe será pola súa banda preceptivo sobre as actuacións que hai que desenvolver en execución das funcións segunda, terceira, cuarta e sétima.»

CAPÍTULO XI

Acción administrativa en materia de agricultura

Artigo 72. *Habilitación ó Goberno para a modificación das contías establecidas no número 2 do artigo 131 da Lei 25/1970, do 2 de decembro, do Estatuto da viña, o viño e os alcohois.*

Facúltase o Goberno para modificar, mediante real decreto, as contías establecidas no número 2 do artigo 131 da Lei 25/1970, do 2 de decembro, do Estatuto da viña, o viño e os alcohois, para a determinación de competencias dos órganos correspondentes.

Artigo 73. *Habilitación ó Goberno para a revisión do estatuto xurídico da corporación regulada no Real decreto 3183/1979, do 21 de decembro, polo que se organiza o patrimonio comunal do oliveiral.*

No prazo de tres meses desde a aprobación desta lei, o Goberno procederá á revisión do estatuto xurídico da corporación regulada no Real decreto 3183/1979, do 21 de decembro, polo que se organiza o patrimonio comunal do oliveiral, considerando a proposta que para tal efecto lle formule ó Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación o seu consello rector de acordo coa competencia que lle atribúe o punto 1 do artigo 3 do mencionado real decreto.

Artigo 74. *Axudas ós arrendatarios comprendidos no ámbito de aplicación da Lei 1/1992, do 10 de febreiro, de arrendamentos rústicos históricos.*

Os arrendatarios comprendidos dentro do ámbito de aplicación da Lei 1/1992, do 10 de febreiro, de arrendamentos rústicos históricos, que, non tendo presentada a solicitude de axuda no prazo previsto na disposición adicional segunda dela, exercesen o seu dereito de acceso á propiedade antes do 31 de decembro de 1997, poderán acollerse ás axudas establecidas no Real decreto 1147/1992, do 25 de setembro, presentando a súa solicitude ante o órgano competente no prazo de dous meses computados desde a fixación do prezo de adquisición polos procedementos establecidos no artigo 2.2 da Lei 1/1992, unha vez recaída sentenza firme declarativa do dereito de acceso á propiedade do solicitante, ou recaída resolución dando por terminado o procedemento xudicial de acceso á propiedade ou o procedemento para a fixación do prezo ante as xuntas arbitrais de arrendamentos rústicos por ter sobrevido un acordo entre as partes contendentes.

Artigo 75. Declaración de interese xeral de determinadas obras de regadío.

Un. Decláranse de interese xeral as seguintes obras:

a) Obras de modernización e consolidación dos regadíos das comunidades de regantes seguintes:

Río Adaja (Ávila), Páramo Bajo (León-Zamora), Canal do Pisuerga (Palencia-Burgos), Canal Macías Picavea (Valladolid), Canal de San Frontis (Zamora), Virgen del Aviso (Zamora), Margen Derecha del Tera (Zamora); R. do Iregua (La Rioja), Regadíos Rioja Baja (La Rioja), Val de Alferche, Ilche (Huesca), La Campaña e Conchel, Castejón do Puente (Huesca), Sector VIII Monegros, Poleñino (Huesca), Almudevar (Huesca), San Juan, La Luenga (Huesca), El Temple (Huesca), Huertas de Fraga, Velilla de Cinca e Torrente de Cinca (Huesca), Val da Cot, San Esteban de Litera (Huesca), Toma Gabarra, San Esteban de Litera (Huesca), Santa María-Tozal-Gros, San Esteban de Litera (Huesca), Gaén-Hijar (Teruel), Maluenda (Zaragoza), A-19-20, Zona Regable del Cinca, Huerto (Huesca); Canal de Orellana (Badajoz), R. Levante, Margen Izquierda (Alicante), Acequia de Moncada, La Baronesa, Orihuela (Alicante), Riegos Río Alcoy, Gandía (Valencia), Comunidade General de Usuarios Alto Vinalopó, Benajama (Alicante), Comunidade General de Regantes Medio Vinalopó, Novelda (Alicante), Novelda (Alicante), Villarreal (Castellón), Comunidade General de Usuarios, C. Júcar Turia, Carlet (Valencia), Sindicatos de Riegos de Castellón (Castellón), Almazora (Castellón), El Provenio (Cuenca), El Salobral (Albacete); Guadalquivir (Cádiz), El Ropero, Sector VI, Vegas Bajas do Guadalquivir, Marmolejo (Jaén), San Isidro, Sector V, Vegas Bajas do Guadalquivir, Marmolejo (Jaén), Sector III, Zona Alta del Guadalquivir, Santo Tomé (Jaén), Sector III, Zona Media de Vegas do Guadalquivir, Begijar (Jaén), Sector I, Zona Alta de Vegas, Agrupación de Mogón (Jaén), Sector V, I, Zona Media Vegas de Jaén, Torreblascopedro (Jaén), Sector II, Puente del Obispo (Jaén), Nuestra Señora de los Dolores, Arjona (Jaén), Fuentelapeña, Andújar (Jaén), Pozo blanco, Mancha Real (Jaén), Zona Regable del Río Guadalquivir (Jaén), Bembezar Margen Derecha (Córdoba-Sevilla), Valle Inferior do Guadalquivir (Sevilla), Bajo Guadalquivir (Sevilla), Riegos de Viar (Sevilla), Sector II, Vegas Altas do Río Guadalquivir, Santo Tomé (Jaén), Sierra Mágina, El Caz, Torres (Jaén), Heredamiento Regante Molina de Segura (Murcia), Campotejar, Molina de Segura (Murcia), Los Albares-La Serrana, Cieza (Murcia), Tajo-Segura, Totana (Murcia), Alhama de Murcia (Murcia), Azarbe del Merancho, Santomera (Murcia), El Porvenir, Abanilla (Murcia), Heredamiento Principal, Archena (Murcia), Sector A de la Zona 2.ª, Abarán (Murcia), Lorca (Murcia), Heredamiento de Aguas de Ceutí (Murcia), Casablanca, Abarán (Murcia), Campo de Cartagena, Cartagena (Murcia), San Víctor, Santomera (Murcia), Huerta Alta de Pliego, Pliego (Murcia), Aguas del Trasvase Tajo-Segura, Librilla (Murcia), Heredamiento de Aguas de Puebla de Mula, Mula (Murcia), Zona II da Vega Alta e Media do Segura, Blanca (Murcia), S.A.T. número 3472, Los Álvarez, Cieza (Murcia).

b) As obras de «Ampliación e optimización enerxética da desaladora Virgen del Milagro para producir 16 Hm³/ano» de Mazarrón, Murcia.

c) Obras de transformación e posta en rega de Aragón:

Sectores XV e XVI da zona regable de Bárdenas II (Huesca) e as do sector XXXIV da zona regable da canle do Cinca (Huerto-Huesca).

d) Na Comunidade Autónoma das Illas Canarias:

Rede de distribución de augas depuradas Lomo Los Muertos, segunda fase, rede de rega da Balsa de Los

Dos Pinos, mellora do regadío na Illa Baja, balsa de regulación en cabeceira da rede de augas depuradas de Las Palmas-sur, telemando e telecontrol do complexo de redes de distribución de augas depuradas de Las Palmas ó sur, de Telde-Costa Melenara e da comarca do sueste de Gran Canaria.

Dous. As obras incluídas neste artigo levarán implícitas as declaracións seguintes:

A de utilidade pública para os efectos previstos nos artigos 9, 10 e 11 da Lei do 16 de decembro de 1954, de expropiación forzosa.

A de urxencia para os efectos de ocupación dos bens afectados a que se refire o artigo 52 da Lei de expropiación forzosa.

Esta declaración de interese xeral permitirá as expropiacións forzosas requiridas para as devanditas obras e a urxente ocupación dos bens afectados.

CAPÍTULO XII

Acción administrativa en materia de sanidade

Artigo 76. Modificación da Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade.

Un. Engádeselle ó número 1 do artigo 100 da Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade, o parágrafo seguinte:

«O anterior entenderase sen prexuízo das competencias das comunidades autónomas en relación cos establecementos e as actividades das persoas físicas ou xurídicas que se dediquen á fabricación de produtos sanitarios a medida. En todo caso os criterios para o outorgamento da licenza previa serán elaborados polo Ministerio de Sanidade e Consumo.»

Dous. Ata que se publique a orde cos criterios para o outorgamento da licenza previa a que se refire o número anterior deste artigo, manterase o procedemento vixente antes da entrada en vigor desta lei de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

Artigo 77. Modificación da Lei 25/1990, do 20 de decembro, do medicamento.

Un. O número 11 do artigo 31 queda redactado como segue:

«11. Non serán financiadas con fondos públicos as especialidades farmacéuticas das cales se faga publicidade dirixida ó público en calquera forma. A exclusión do financiamento dunha especialidade farmacéutica financiada con fondos públicos decidirse con carácter previo a que, se é o caso, se autorice a realización de publicidade sobre ela.»

Dous. O número 1 do artigo 94 queda redactado nos seguintes termos:

«1. Unha vez autorizada e rexistrada unha especialidade farmacéutica decidirse, con carácter previo á súa posta no mercado, se se inclúe, modalidade, se é o caso, ou se exclúe da prestación farmacéutica da Seguridade Social con cargo a fondos desta ou a fondos estatais afectos á sanidade.

Igualmente, unha vez autorizada e rexistrada unha especialidade farmacéutica ou sempre que se produza unha modificación da autorización que afecte o contido da prestación farmacéutica, o Ministerio de Sanidade e Consumo decidirá, con

carácter previo á súa posta no mercado, as indicacións incluídas, modalidade, se é o caso, ou excluídas da prestación farmacéutica da Seguridade Social, con cargo a fondos desta ou a fondos estatais afectos á sanidade.»

Tres. O parágrafo segundo do número 1 do artigo 100 queda redactado da seguinte forma:

«Os prezos correspondentes á distribución e dispensación das especialidades farmacéuticas que se dispensen en territorio nacional son fixados polo Goberno, logo do acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, de forma xeral ou por grupos ou sectores tomando en consideración criterios ou valores de carácter técnico-económico e sanitario.»

Catro. O número 2 do artigo 100 queda redactado da seguinte forma:

«2. A Comisión Interministerial de Prezos dos Medicamentos, adscrita ó Ministerio de Sanidade e Consumo, en aplicación do previsto no parágrafo primeiro do número anterior, establece o prezo industrial máximo para cada especialidade farmacéutica que se dispense en territorio nacional, financiada con cargo a fondos da Seguridade Social ou a fondos estatais afectos á Sanidade.»

Artigo 78.

Engádeselle un novo parágrafo ó artigo 98 da Lei 25/1990, do medicamento, que quedará redactado como segue:

«O establecido no parágrafo anterior será, así mesmo, de aplicación á información relativa ás compras de especialidades farmacéuticas e de produtos sanitarios realizadas a través dos correspondentes servizos de farmacia polos hospitais do Sistema Nacional de Saúde.»

Artigo 79. *Axudas sociais ós afectados polo virus de inmunodeficiencia humana (VIH).*

Establécese un novo prazo de tres meses, contados a partir do seguinte ó da entrada en vigor desta lei, para a presentación de solicitudes ó abeiro do Real decreto lei 9/1993, do 28 de maio, polo que se conceden axudas sociais ós afectados polo virus de inmunodeficiencia humana (VIH) como consecuencia de actuacións realizadas no sistema sanitario público, cos requisitos e condicións establecidas nel. Este novo prazo de presentación de solicitudes establécese sen prexuízo do excepcionalmente previsto no parágrafo segundo do artigo quinto do citado real decreto lei.

Artigo 80. *Axudas sociais ós afectados pola hepatitis C.*

1. O Goberno, no prazo de cinco meses, elaborará e fará público, garantindo a debida confidencialidade dos datos persoais, un censo de persoas con hemofilia ou outras coagulopatías conxénitas que desenvolvesen a hepatitis C como consecuencia de ter recibido tratamento con concentrados de factores de coagulación no ámbito do sistema sanitario público.

2. Os criterios de inclusión no censo serán determinados por un comité técnico, no seo do Ministerio de Sanidade e Consumo, composto por expertos hepatólogos, epidemiólogos, preventivistas, clínicos e dixestólogos.

O censo elaborárase a partir dos datos subministrados polos centros sanitarios públicos e será xestionado pola

comisión que se cree para o efecto no Ministerio de Sanidade e Consumo, na que participarán as asociacións de afectados e os técnicos que se designen.

3. Unha vez publicado o censo abrirose un prazo de dous meses para que se lle poidan incorporar aquelas persoas que non figuren nel e que presenten as achegas documentais requiridas.

4. As persoas incluídas no censo definitivo terán dereito a unha axuda social, coas condicións e na contía que determine unha lei para o efecto; o seu proxecto deberá ser presentado polo Goberno antes do 30 de setembro do ano 2000 ás Cortes Xerais.

CAPÍTULO XIII

Acción administrativa en materia de ambiente

Artigo 81. *Modificación da Lei 38/1995, do 12 de decembro, sobre dereito de acceso á información en materia de ambiente.*

Modifícanse os seguintes artigos da Lei 38/1995, do 12 de decembro, sobre dereito de acceso á información en materia de ambiente:

Un. A letra e) do número 1 do artigo 3 quedará redactado como segue:

«e) Aqueles o contido dos cales se refira a algún procedemento xudicial ou administrativo sancionador, tanto os xa tramitados como os que na actualidade están en tramitación.

Considéranse incluídas neste número as dilixencias ou actuacións previas ou de carácter preliminar que se encontren en curso.»

Dous. O artigo 4 quedará redactado da forma seguinte:

«1. As administracións públicas deberán notificar as resolucións relativas ás solicitudes de información sobre o ambiente no prazo máximo de dous meses, a partir da data en que aquelas tivesen entrada en calquera dos rexistros do órgano administrativo competente.

2. Serán motivadas, con sucinta referencia de feitos e fundamentos de dereito, as resolucións administrativas que deneguen total ou parcialmente a información solicitada.

3. As citadas resolucións poderán ser obxecto de recurso nos termos previstos no título VII da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.»

Tres. O número 2 do artigo 5 quedará redactado nos seguintes termos:

«A subministración da información en materia de ambiente dará lugar, se é o caso, ó pagamento das contraprestacións económicas que poidan establecerse, sen que as cantidades que se vaian satisfacer poidan exceder dun custo razoable, de acordo co previsto na correspondente normativa sobre taxas e prezos públicos.»

Disposición adicional primeira. *Delegación lexislativa no Goberno para a aprobación dun texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social.*

Autorízase o Goberno para que, no prazo de nove meses a partir da entrada en vigor desta lei, elabore e aprobe un texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, no que se integren, debida-

mente regularizadas, aclaradas e sistematizadas as seguintes disposicións legais:

a) Lei 8/1988, do 7 de abril, sobre infraccións e sancións na orde social, modificada pola Lei 22/1993, do 29 de decembro; Lei 10/1994, do 19 de maio; Lei 11/1994, do 19 de maio; Lei 31/1995, do 8 de novembro; Lei 13/1996, do 30 de decembro; Lei 42/1997, do 14 de novembro, e Lei 50/1998, do 30 de decembro.

b) Capítulo V (artigos 18 a 21) da Lei 14/1994, do 1 de xuño, pola que se regulan as empresas de traballo temporal.

c) Título IV (artigos 93 a 97) do texto refundido do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo.

d) Artigo 42, números 2.4 e 5, e artigos 45 a 52 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais.

e) Capítulo I do título III (artigos 30 a 34) da Lei 10/1997, do 24 de abril, sobre dereitos de información e consulta dos traballadores nas empresas e grupos de empresas de dimensión comunitaria.

f) As disposicións sobre infraccións e sancións de orde social contidas nas restantes leis calquera que fose a data da súa entrada en vigor.

Disposición adicional segunda. *Delegación lexislativa no Goberno para a aprobación de textos refundidos das disposicións legais reguladoras dos réximes especiais da Seguridade Social dos funcionarios públicos e do mutualismo administrativo.*

Prorrógase ata o 30 de xuño do ano 2000 a autorización outorgada ó Goberno polo artigo 62 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, para a elaboración de textos refundidos que regularicen, aclaren e harmonicen a Lei 29/1975, do 27 de xuño, de Seguridade Social dos funcionarios civís do Estado; a Lei 28/1975, do 27 de xuño, sobre Seguridade Social das Forzas Armadas, e o Real decreto lei 16/1978, do 7 de xullo, polo que se regula o réxime especial de Seguridade Social dos funcionarios da Administración de xustiza, e as súas respectivas modificacións posteriores, coas disposicións que incidisen no ámbito do mutualismo administrativo contidas en normas con rango legal, vixentes na data de entrada en vigor desta lei.

Disposición adicional terceira. *Réxime da organización internacional de comisións de valores.*

Un. Recoñéceselle á Organización Internacional de Comisións de Valores, de acordo co obxecto establecido nos seus estatutos, a condición de asociación de utilidade pública nos termos ós que se refire o artigo 4 da Lei 191/1964, do 24 de decembro.

Dous. Os locais da organización serán inviolables; ningunha entrada ou rexistro poderá facerse neles agás autorización do secretario xeral, sen prexuízo do disposto na constitución e nas leis.

Tres. O réxime fiscal aplicable á organización será o seguinte:

a) Aplicaráselle o réxime previsto nos artigos 48 a 58, ambos inclusive, da Lei 30/1994, do 24 de novembro, de fundacións e de incentivos fiscais á participación privada en actividades de interese xeral.

b) Gozará da exención subxectiva prevista no artigo 45.I.A.a) do Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro, polo que se aproba o texto refundido da Lei do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, co alcance e os efectos que nel se establecen.

Os rendementos do traballo percibidos da organización polo secretario xeral, o persoal directivo e o persoal laboral que desempeñen unha actividade directamente relacionada co obxecto estatutario da organización, estarán exentos do imposto sobre a renda das persoas físicas.

O disposto neste número non será de aplicación cando as persoas físicas ás que se refire este tivesen a súa residencia en territorio español con anterioridade ó inicio do desempeño da actividade relacionada na organización nin ós cidadáns españois que non tivesen relación directiva ou laboral coa organización antes da súa instalación en España.

Catro. Os empregados da Organización Internacional de Comisións de Valores, calquera que sexa a súa nacionalidade, serán afiliados ó sistema de Seguridade Social español. Non embargante, quedará exonerada a devandita obriga naqueles casos en que se acredite a existencia de cobertura por parte doutro réxime de protección social que outorgue prestacións en extensión e intensidade equivalentes, como mínimo, ás dispensadas polo sistema de Seguridade Social español.

Disposición adicional cuarta. *Modificación da disposición adicional vixésima da Lei 46/1985, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1986, relativa ós sorteos da Organización Nacional de Cegos Españoles (ONCE).*

A disposición adicional vixésimo da Lei 46/1985, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1986, quedará redactada da seguinte forma:

«A Organización Nacional de Cegos Españoles precisará acordo do Consello de Ministros, por proposta do ministro de traballo e Asuntos Sociais, de acordo cos ministros de Economía e Facenda e do Interior, para a concesión de autorizacións relativas ó réxime de sorteos do cupón pro cegos, así como de calquera outra modalidade de xogo das definidas no "Acordo xeral entre o Goberno da Nación e a ONCE" vixente en cada momento.»

Disposición adicional quinta. *Exención por danos físicos ou psíquicos.*

A exención prevista na letra q) do artigo 7 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, na redacción dada no artigo 1 desta lei, aplicarase ó período impositivo de 1999 e anteriores non prescritos, con excepción das actuacións administrativas que devían ser firmes.

Disposición adicional sexta. *Exencións fiscais ás axudas públicas para repara-los danos persoais causados polas inundacións en Biescas, e pola riada de Badajoz.*

Un. Estarán exentas do imposto sobre a renda das persoas físicas as axudas públicas para repara-los danos persoais causados polas inundacións ocorridas no termo municipal de Biescas o 7 de agosto de 1996, e pola riada ocorrida en Badajoz os días 5 e 6 de novembro de 1997.

Dous. Estas exencións aplicaranse ós períodos impositivos de 1999 e anteriores non prescritos.

Tres. Estarán exentas dos impostos de sucesións e doazóns e, se é o caso, os de transmisións patrimoniais e de actos xurídicos documentados regulados respectivamente pola Lei 29/1987, do 18 de decembro, e polo Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro,

as entregas de vivendas efectuadas polas administracións públicas e os damnificados pola riada de Badajoz dos días 5 e 6 de novembro de 1997 co fin de reparalos danos causados pola inundación e temporais e dotar tales damnificados dunha vivenda digna.

Disposición adicional sétima. *Réxime das reclamacións económico-administrativas contra actos dictados en vía de xestión dos tributos cedidos ás comunidades autónomas e das recargas sobre tributos do Estado.*

O coñecemento das reclamacións económico-administrativas interpostas contra os actos de xestión tributaria emanados das comunidades autónomas en relación cos tributos do Estado cedidos a elas, así como coas recargas autonómicas sobre os tributos do Estado, correspóndelles exclusivamente ós órganos económico-administrativos do Estado conforme o previsto no artigo 20 da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, co alcance previsto no artigo 17 da Lei 30/1983, do 28 de decembro, reguladora da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas, e no artigo 19 da Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias.

Ademais, o exercicio da competencia exclusiva a que se refire o parágrafo anterior someterase ás seguintes normas dictadas ó abeiro do artigo 149.1.14.^a da Constitución e das leis anteriormente citadas:

Primeira. Na notificación dos actos de xestión tributaria a que se refire esta disposición deberá expresarse que contra eles, sen prexuízo de que os interesados poidan exercer o recurso previo de reposición, cabe reclamación económico-administrativa, regulada nos artigos 163 a 171 da Lei xeral tributaria e no Real decreto legislativo 2795/1980, do 12 de decembro.

Indicarase expresamente na notificación o órgano competente para resolver a reclamación económico-administrativa, que será un Tribunal Económico-administrativo dependente do Ministerio de Economía e Facenda, así como o prazo para interpoñela.

Segunda. Sen prexuízo do disposto na norma anterior, cando na notificación do acto de xestión tributaria non se faga constar expresamente a competencia do Tribunal Económico-administrativo do Estado para coñecer da reclamación que poida formularse contra aquel, ou cando se indique que tal competencia lle corresponde a un órgano propio da Comunidade Autónoma, o interesado poderá interpoñela correspondente reclamación ante o Tribunal Económico-administrativo do Estado; neste caso o Tribunal poderá suspender o acto impugnado sen necesidade de que o interesado preste garantía ningunha.

Tercera. Non embargante, se a reclamación económico-administrativa se presentase ante un órgano da Comunidade Autónoma xestora, este deberá remitir, de inmediato, a citada reclamación xunto co expediente de xestión ó tribunal económico-administrativo Estatal correspondente.

Cuarta. As resolucións dictadas polos órganos económico-administrativos do Estado e relativas ós citados tributos e recargas deberán ser executadas polas oficinas xestoras axustándose exactamente ós pronunciamentos daquelas.

Quinta. As normas contidas nesta disposición tamén serán de aplicación ás notificacións realizadas e ás reclamacións presentadas con anterioridade á entrada en vigor desta lei.

Disposición adicional oitava. *Modificación da Lei 29/1994, do 24 de novembro, de arrendamentos urbanos.*

Engádeselle un novo número 12 á disposición transitoria terceira da Lei 29/1994, do 24 de novembro, de arrendamentos urbanos, coa seguinte redacción:

«12. Esta disposición transitoria aplicarase ós contratos de arrendamento de local de negocio para oficina de farmacia celebrados antes do 9 de maio de 1985 e que subsistan o 31 de decembro de 1999.»

Disposición adicional novena. *Beneficios fiscais aplicables a «Salamanca Capital Europea da Cultura 2002».*

Un. O réxime de mecenado prioritario previsto no artigo 67 da Lei 30/1994, de fundacións e de incentivos á participación privada en actividades de interese xeral, será de aplicación ós programas e actividades relacionadas con «Salamanca Capital Europea da Cultura 2002», sempre que sexan aprobados polo «Consorcio para a Organización de Salamanca Capital Europea da Cultura 2002» e sexan realizadas polas entidades ou institucións a que se refiren o artigo 41 e disposición adicional sexta da Lei 30/1994.

Para estes efectos elevaranse en cinco puntos as porcentaxes de deducción e a contía porcentual dos límites máximos de deducción establecidos con carácter xeral na mesma lei, en relación cos programas e actividades que se realicen para tal acontecemento ata o final do período da súa vixencia.

Dous. 1. Os suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades poderán deducir da cota íntegra do imposto o 15 por 100 dos investimentos que, efectuadas no termo municipal de Salamanca, se realicen en cumprimento dos plans e programas de actividades establecidos polo «Consorcio para a Organización de Salamanca Capital Europea da Cultura 2002» e consistan en:

- a) Elementos do inmovilizado material novos, sen que, en ningún caso, se consideren como tales os terreos.
- b) Obras de rehabilitación de edificios e outras construcións que reúnan os requisitos establecidos nos reais decretos 1932/1991, do 20 de decembro e 726/1993, do 14 de maio, e que contribúan a realza-lo espazo físico afectado por esta disposición adicional.

As citadas obras deberán cumprir, ademais, as normas arquitectónicas e urbanísticas que ó respecto poidan establecerlo Concello e o «Consorcio para a Organización de Salamanca Capital Europea da Cultura 2002».

- c) A satisfacción en España ou no estranxeiro de gastos de propaganda e publicidade de proxección pluri-anual que sirvan directamente para a promoción de «Salamanca Capital Europea da Cultura 2002» e reciban a aprobación do «Consorcio para a Organización de Salamanca Capital Europea da Cultura 2002».

2. Esta deducción, conxuntamente coas reguladas no capítulo IV do título VI da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, non poderá exceder do 35 por 100 da cota íntegra, minorada nas deduccións para evita-la dobre imposición interna e internacional e as bonificacións, e será incompatible para os mesmos bens ou gastos coas previstas na citada Lei 43/1995, do 27 de decembro. As cantidades non deducidas poderán aplicarse, respectando igual límite, nas liquidacións dos períodos impositivos que conclúan nos cinco anos inmediatos e sucesivos.

O cómputo dos prazos para a aplicación das deduccións previstas neste capítulo poderán adiarse ata o pri-

meiro exercicio en que, dentro do período de prescrición, se produzan resultados positivos, nos seguintes casos:

- a) Nas entidades de nova creación.
- b) Nas entidades que saneen perdas de exercicios anteriores mediante a achega efectiva de novos recursos, sen que se considere como tal a aplicación ou capitalización de reservas.

Tres. Ós suxeitos pasivos que exerzan actividades empresariais, profesionais ou artísticas en réxime de estimación directa seralles de aplicación a deducción establecida no número anterior nos termos e coas condicións que prevé a normativa do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Catro. As transmisións patrimoniais suxeitas ó imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados gozarán dunha bonificación do 95 por 100 da cota cando os bens e dereitos adquiridos sexan destiandos, directa e exclusivamente polo suxeito pasivo, á realización de investimentos con dereito a deducción a que se refiren os números anteriores.

Cinco. 1. Os suxeitos pasivos do imposto sobre actividades económicas gozarán dunha bonificación do 95 por 100 nas cotas e recargas correspondentes ás actividades de carácter artístico, cultural, científico ou deportivo que deban ter lugar durante a celebración de «Salamanca Capital Europea da Cultura 2002» e que certifique o «Consortio para a Organización de Salamanca Capital Europea da Cultura 2002» que se enmarcan nos seus plans e programas de actividades.

2. As empresas ou entidades que desenvolvan exclusivamente os obxectivos de «Salamanca Capital Europea da Cultura 2002» segundo certificación do «Consortio para a Organización de Salamanca Capital Europea da Cultura 2002», gozarán dunha bonificación do 95 por 100 en tódolos impostos e taxas locais que poidan recaer sobre as súas operacións relacionadas co dito fin.

3. Para os efectos previstos neste número non será de aplicación o disposto nos números 2 e 3 do artigo 9 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais.

Seis. O disfrute dos beneficios fiscais previstos nesta disposición requirirá o recoñecemento previo da Administración tributaria sobre a súa procedencia na forma que regulamentariamente se determine.

Para tal efecto á solicitude de recoñecemento deberá selle xuntar certificación expedida polo «Consortio para a Organización de Salamanca Capital Europea da Cultura 2002» de que os investimentos con dereito a deducción se realizaron en cumprimento dos seus plans e programas de actividades así como das demais circunstancias previstas nesta disposición.

Posteriormente, a Administración tributaria comprobará a concorrencia das circunstancias ou requisitos necesarios para o goce dos beneficios fiscais, practicando, se é o caso, a regularización que resulte procedente da situación tributaria dos suxeitos pasivos.

Sete. O «Consortio para a Organización de Salamanca Capital Europea da Cultura 2002» remitiralle á Dirección Xeral de Tributos copia dos certificados emitidos en relación cos beneficios contidos nesta disposición adicional nos meses de xaneiro, abril, xullo e outubro, para a súa ulterior remisión ós órganos de xestión correspondentes.

Oito. 1. Esta disposición cesará na súa vixencia o 31 de decembro do 2002.

2. Autorízase o Goberno para dictar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución do previsto na presente disposición adicional.

Disposición adicional décima. *Tratamento no imposto sobre a renda das persoas físicas dos complementos especiais ó persoal laboral local a que se refire o Decreto 1182/1971, do 11 de maio.*

Nos períodos impositivos non prescritos anteriores ó 1 de xaneiro do ano 2000, terán a consideración de renda exenta no imposto sobre a renda das persoas físicas as retribucións que, baixo o concepto de «suplemento especial», percibiu o persoal laboral local ó servizo das Forzas Armadas dos Estados Unidos en España, empregado pola entidade «Actividades Forzas Estados Unidos en España», a que se refire o Decreto 1182/1971, do 11 de maio.

Disposición adicional décimo primeira. *Residencia habitual en territorio español.*

O artigo 9.1.a) da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, quedará redactado como segue:

«1. Entenderase que o contribuínte ten a súa residencia habitual en territorio español cando se dea calquera das seguintes circunstancias:

a) Que permaneza máis de cento oitenta e tres días, durante o ano natural, en territorio español. Para determinar este período de permanencia en territorio español computaranse as ausencias esporádicas, agás que o contribuínte acredite a súa residencia fiscal noutro país. No suposto de países ou territorios dos cualificados regulamentariamente como paraíso fiscal, a Administración tributaria poderá esixir que se probe a permanencia nel durante cento oitenta e tres días no ano natural.

Para determina-lo período de permanencia ó que se refire o parágrafo anterior, non se computarán as estadías temporais en España que sexan consecuencia das obrigas contraídas en acordos de colaboración cultural ou humanitaria, a título grauíto, coas administracións públicas españolas.»

Disposición adicional décimo segunda. *Réxime aplicable ós minusválidos incapacitados xudicialmente.*

As disposicións específicas previstas na normativa tributaria en favor das persoas discapacitadas con grao de minusvalidez igual ou superior ó 65 por 100, serán de aplicación ós minusválidos declarados incapaces xudicialmente, aínda que non alcance o dito grao.

Disposición adicional décimo terceira. *Modificación do réxime aplicable ás entidades membros da Mancomunidad de Canales del Taibilla.*

Dáselle una nova redacción ó artigo 99 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, co seguinte contido:

«Para os efectos do disposto no artigo 1 da Lei do 27 de abril de 1946, que reorganiza a Mancomunidad de Canales del Taibilla, as entidades de carácter estatal que adquirisen a condición de membros de pleno dereito deste organismo, seguirán mantendo esta condición durante un prazo de catro anos mentres continúen no exercicio da actividade que realizaban no momento da súa incorporación, aínda que perdesen o seu carácter estatal como consecuencia de procesos de privatización seguidos en desenvolvemento de medidas de política económica.

Disposición adicional décimo cuarta. *Informe sobre o seguro de dependencia.*

O Goberno, no prazo de seis meses, presentaralles ás Cortes Xerais un informe relativo ó seguro de dependencia, cunha proposta de regulación, un marco fiscal que a incentive e as modificacións normativas necesarias para que poida ser unha prestación realizada polos plans de pensións, as mutualidades de previsión social e demais entidades aseguradoras.

Disposición adicional décimo quinta. *Canons de uso das vivendas militares.*

Un. En cumprimento do disposto no artigo 7, número 1, da Lei 26/1999, do 9 de xullo, de medidas de apoio á mobilidade xeográfica dos membros das Forzas Armadas, o ministro de Defensa fixará a contía dos canons de uso das vivendas militares que se adxudiquen a partir da entrada en vigor da citada lei. A devandita contía servirá de referencia para a aplicación progresiva prevista na súa disposición transitoria sétima, número 2.

Dous. A contía dos canons polo uso de vivendas militares e prazas de aparcadoiro administradas polo Instituto para a Vivenda das Forzas Armadas, adxudicadas con anterioridade á entrada en vigor da Lei 26/1999, queda fixada para o ano 2000 no importe que viñan aboando os usuarios no ano 1999. Esta contía será actualizada en anos sucesivos mediante a aplicación do índice de prezos do consumo correspondente ó exercicio económico anterior.

Disposición adicional décimo sexta. *Revogación e suspensión de autorización de despacho en operacións de comercio exterior.*

1. Sen prexuízo das responsabilidades que en cada caso caiba esixir, a Administración tributaria canaria poderá suspender temporalmente ou revogar definitivamente a autorización conferida ós representantes dos interesados nos despachos de importación e exportación relativos ós tributos derivados do réxime económico e fiscal de Canarias, se os indicados intermediarios incumpriren as súas obrigas de colaboración coa Facenda pública canaria ou as normas tributarias en xeral.

2. En particular, poderá facerse uso das facultades a que se refire o número anterior, mediante resolución motivada e logo de expediente instruído para o efecto no que deberá darse audiencia ó representante en cuestión, cando se dea algunha das seguintes circunstancias:

a) Presentación reiterada da documentación que debe achegarse para o despacho das mercadorías na Administración tributaria fóra dos prazos establecidos, de forma incompleta ou con graves deficiencias, ou ben con manipulación dos datos contidos na devandita documentación.

b) Incumprimento reiterado da obriga de efectuar os pagamentos por conta dos seus comitentes dentro dos prazos regulamentariamente establecidos.

c) Ser declarado responsable solidario por ser causante ou colaborar na realización de infraccións tributarias.

d) Incumprimento das obrigas que os profesionais autorizados teñan que proporcionar ou da obriga de declarar calquera tipo de datos, informes ou antecedentes con transcendencia tributaria a que obriga a Lei xeral tributaria e demais disposicións aplicables para o efecto.

e) Outorgar poderes para actuar ante a Administración tributaria a favor de persoas que non cumpran os requisitos establecidos regulamentariamente polo Goberno de Canarias.

f) Baixa como colexiado, se é o caso, no colexio profesional respectivo e, en xeral, perda dos requisitos de capacitación para o despacho de mercadorías. Para tal efecto, os colexios afectados deberán comunicar con carácter inmediato as baixas que se produzan.

g) Colaboración ou consentimento no levante de mercadorías sen a preceptiva autorización.

h) Resistencia, negativa ou obstrución á actuación dos órganos de xestión, inspección ou recadación da Administración tributaria.

i) Inutilidade da autorización, manifestada polo nulo ou escaso volume de presentación de declaracións de importación ou exportación de mercadorías a despacho.

j) Transgresión da boa fe no exercicio da colaboración.

3. Poderá suspenderse a autorización con carácter cautelar e con respecto ó principio de presunción de inocencia, no suposto de que o intermediario estiver imputado nun proceso penal por un delito intimamente relacionado co exercicio da súa actividade.

Disposición adicional décimo sétima. *Modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.*

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores:

Un. Os parágrafos segundo e terceiro do artigo 53 quedan redactados da seguinte forma:

«Cando quen se encontre no caso previsto no parágrafo anterior, sexa administrador da correspondente sociedade, as obrigas alí mencionadas aplicaráselles a tódalas operacións, con independencia da súa contía. Os administradores das sociedades as accións das cales estean admitidas a negociación nunha bolsa de valores deberán tamén comunicar, nos termos establecidos no parágrafo anterior, a adquisición ou alleamento de dereitos de opción sobre accións da propia sociedade que realicen por calquera título.

A admisión a negociación nunha bolsa de valores das accións dunha sociedade ou o nomeamento de novos administradores obrigará a quen se encontre nos casos previstos nos dous parágrafos anteriores a informar sobre a porcentaxe efectiva da súa participación no capital subscrito, e no caso dos administradores, sobre os seus dereitos de opción sobre accións da sociedade, na forma e cos efectos previstos no dito parágrafo.»

Dous. Engádese unha disposición adicional décimo quinta co seguinte texto:

«Disposición adicional décimo quinta.

Os directivos de sociedades as accións das cales estean admitidas a negociación nunha bolsa de valores, deberánlle comunicar á Comisión Nacional do Mercado de Valores as entregas de accións e os dereitos de opción sobre accións que reciban en execución dun sistema de retribución de devandita sociedade. Igualmente deberán comunicarllos sistemas de retribución, e as súas modificacións, referenciados ó valor das accións que respecto deles se establezan. A dita comunicación someterase ó réxime de publicidade dos feitos relevantes, establecido no artigo 82 desta lei.

Para os efectos desta disposición entenderase por directivos os directores xerais e asimilados que desenvolvan as súas funcións de alta dirección

baixo dependencia directa dos órganos de administración, de comisións executivas ou de conselleiros delegados das sociedades cotizadas.

O disposto no parágrafo primeiro da presente disposición no caso de sociedades as accións das cales estean admitidas a cotización nunha bolsa de valores será igualmente de aplicación en relación coas entregas de accións e de dereitos de opción sobre accións que reciban en execución de sistemas de retribución das devanditas sociedades os administradores delas, así como cos sistemas de retribución, e as súas modificacións, referenciados ó valor das accións que se establezan para os citados administradores.

O Goberno desenvolverá esta disposición, con especial referencia ó prazo, forma e alcance do cumprimento da obriga de comunicación.»

Tres. Engádesse unha nova disposición adicional décimo sexta, co seguinte texto:

«Disposición adicional décimo sexta.

As sociedades cotizadas que á entrada en vigor desta disposición teñan vixente algún sistema de retribución consistente na entrega de accións, ou de dereitos de opción sobre accións ou calquera outro sistema de retribución referenciado ó valor das accións, dirixido ós seus administradores ou ós seus directivos deberán, con carácter previo á execución ou cancelación do sistema de retribución, rexistrar na Comisión Nacional do Mercado de Valores un suplemento do folleto que teñan en vigor, ou un novo folleto específico, no que se proporcione información detallada e individualizada sobre as accións e opcións ou liquidacións que corresponden a administradores e directivos. Con relación ós que teñan exclusivamente a condición de directivos, a información poderá presentarse de forma agregada. Como documentación acreditativa á que se refire o artigo 10 do Real decreto 291/1992, do 27 de marzo, sobre emisións e ofertas públicas de valores, presentarse para o seu rexistro o acordo da xunta xeral de accionistas no que se aproba ou ratifica o sistema de retribución.

Para os efectos desta disposición entenderase por directivos os directores xerais e asimilados que desenvolvan as súas funcións de alta dirección baixo dependencia directa dos órganos de administración, de comisións executivas ou de conselleiros delegados das sociedades cotizadas.»

Disposición adicional décimo oitava. *Extinción do réxime de previsión dos médicos de asistencia médico-farmacéutica e de accidentes de traballo.*

Con efectos do día 1 de xaneiro do ano 2000 extinguirase o réxime de previsión dos médicos de asistencia médico-farmacéutica e de accidentes de traballo, quedando derogadas tódalas disposicións reguladoras del e, en particular, a orde do 7 de decembro de 1953 do Ministerio de traballo.

A Administración xeral do Estado determinará regulamentariamente, no prazo máximo de seis meses, os dereitos que, de acordo coa natureza do réxime de asistencia médico-farmacéutica e de accidentes de traballo, lles corresponden, se é o caso, ós interesados como consecuencia da extinción e liquidación do citado réxime.

Disposición adicional décimo novena. *Modificación do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de marzo.*

Introdúcense as seguintes modificacións no texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto legislativo 1564/1989, do 22 de marzo:

Un. Engádeselle un novo parágrafo ó número 1 do artigo 75, co seguinte texto:

«Cando a adquisición teña por obxecto accións que lles teñan que ser entregadas directamente ós traballadores ou administradores da sociedade, ou como consecuencia do exercicio de dereitos de opción de que aqueles sexan titulares, o acordo da xunta deberá expresar que a autorización se concede con esta finalidade.»

Dous. Engádeselle un novo parágrafo ó artigo 130, co seguinte texto:

«A retribución consistente na entrega de accións, ou de dereitos de opción sobre elas ou que estea referenciada ó valor das accións, deberá preverse expresamente nos estatutos, e a súa aplicación requirirá un acordo da xunta xeral de accionistas. Este acordo expresará, se é o caso, o número de accións que hai que entregar, o prezo de exercicio dos dereitos de opción, o valor das accións que se tome como referencia e o prazo de duración deste sistema de retribución.»

Tres. Engádesse unha nova disposición adicional, co seguinte contido:

«O exercicio e o alleamento dos dereitos de opción sobre accións concedidos antes do 1 de xaneiro do ano 2000 ós administradores dunha sociedade cotizada en execución de sistemas de retribución dela, no suposto en que non estea expresamente prevista nos estatutos sociais esta forma de remuneración, requirirá en todo caso a previa aprobación da xunta xeral de accionistas.

O disposto no parágrafo anterior será igualmente de aplicación, en canto ós referidos administradores, en relación coa execución ou cancelación de sistemas retributivos referenciados ó valor das accións establecidos antes do 1 de xaneiro do ano 2000.

Igualmente, os directores xerais e asimilados que desenvolvan funcións de alta dirección baixo dependencia directa dos órganos de administración, de comisións executivas ou de conselleiros delegados das sociedades cotizadas, para o exercicio ou o alleamento dos dereitos de opción sobre accións concedidos antes do 1 de xaneiro do ano 2000 a eles en execución de sistemas de retribución das referidas sociedades cotizadas precisarán en todo caso da previa aprobación da xunta xeral de accionistas no suposto en que a mencionada concesión non fose expresamente aprobada por esta última.

Do mesmo modo, o disposto no parágrafo anterior será de aplicación, en canto ós citados directores xerais e asimilados, en relación coa execución ou cancelación de sistemas retributivos referenciados ó valor das accións establecidos antes do 1 de xaneiro do ano 2000.»

Catro. Engádesse unha nova disposición adicional co seguinte texto:

«A aplicación de sistemas de retribución consistentes en entrega de accións ou de dereitos de opción sobre elas, así como calquera outro sistema de retribucións que estea referenciado ó valor das accións, a directores xerais e asimilados de sociedades cotizadas, que desenvolvan funcións de alta dirección baixo dependencia directa dos órganos de administración, de comisións executivas ou de conselleiros delegados da sociedade cotizada requirirá a previa aprobación da xunta xeral de accionistas.»

Disposición adicional vixésima. *Modificación da disposición transitoria décimo segunda da Lei 17/1999, do 18 de maio, do réxime do persoal das Forzas Armadas.*

A disposición transitoria décimo segunda da Lei 17/1999, de 18 de maio, de réxime do persoal das Forzas Armadas, quedará redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria décimo segunda. *Procesos selectivos.*

Durante o ano 2000 nos procesos selectivos para o ingreso nos centros docentes militares de formación para o acceso a militar de carreira e a militar de complemento e sen prexuízo das previsións incluídas nas disposicións adicionais e transitorias desta lei, os requisitos de niveis de estudos ou titulacións esixibles e o momento de acreditálos rexeranse polas normas legais e regulamentarias vixentes con anterioridade á entrada en vigor desta lei.»

Disposición adicional vixésimo primeira.

O Goberno estudiará a situación dos afectados pola síndrome do aceite tóxico para establecer unha cobertura económica e social para aqueles que, tras percibiren o importe determinado pola sentenza da Sala Segunda do Tribunal Supremo do 26 de setembro de 1997, se encontren en situación de especial necesidade.

En calquera caso, manterase para tódolos afectados a prestación de servizos sanitarios, con cargo ós respectivos servizos de saúde, nos termos en que a veñen percibindo na actualidade.

Disposición adicional vixésimo segunda. *Transferencia de recursos entre o Negratín e o Almanzora.*

1. De acordo co previsto no Real decreto lei 9/1998, do 28 de agosto, autorízase a transferencia de augas desde o encoro do Negratín na Bacía Hidrográfica do Guadalquivir ó de Cuevas de Almanzora na Bacía Hidrográfica do Sur, para as finalidades de regas e abastecementos a que se refire o citado real decreto lei.

2. A transferencia de auga suxeitarase ás seguintes condicións:

a) Só se poderá transferi-lo volume encorado que exceda do 210 hm, dada a cota da toma correspondente e a necesidade do seu correcto funcionamento.

b) Dado que o encoro do Negratín pertence a un sistema de explotación, o de regulación xeral, só se poderán transferir recursos cando o volume encorado no dito

sistema de regulación xeral supere un mínimo do 30 por 100 da capacidade de encoro do dito sistema.

c) O volume anual transferido non será maior de 50 hectómetros cúbicos.

d) Os usuarios da auga transvasada soportarán, na parte alicuota do volume transferido, na forma en que se determine, o importe das obras de regulación necesarias para equilibra-lo déficit engadido que esta transferencia provoca no sistema de regulación xeral do Guadalquivir.

e) Corresponderalle á Confederación Hidrográfica do Guadalquivir o control da obra de captación do encoro do Negratín.

f) Corresponderalle á Confederación Hidrográfica do Sur o control do resto das infraestructuras da transferencia.

3. Antes da entrada en servizo da transferencia, constituirase unha comisión de xestión técnica del, presidida polo director xeral de Obras Hidráulicas e de Calidade das Aguas, da que formarán parte tres representantes de cada unha das dúas confederacións hidrográficas afectadas e dous representantes dos usuarios de ámbalas bacías.

4. A Comisión de Xestión Técnica establecerá con suxeición ás condicións do número 2, os volumes que hai que transferir en cada período concreto, e adoptará cantas decisións sexan precisas ó respecto, para o bo funcionamento da transferencia.

Disposición adicional vixésimo terceira. *Declaración de interese xeral de determinadas obras hidráulicas.*

Un. Para efectos do establecido no artigo 44 da Lei 29/1985, do 2 de agosto, de augas, decláranse como obras hidráulicas de interese xeral as seguintes:

A) No ámbito da Confederación Hidrográfica do Douro:

1. Azude de derivación e canle principal da zona regable de Adaja.
2. Encoro de Bernardos.

B) No ámbito da Confederación Hidrográfica do Texo:

1. Presa de regulación do río Cedena e abastecemento á Mancomunidade de Cabeza del Torcón, Toledo, Polán, Guadamur e San Martín de Montalbán.
2. Presa de regulación, conducción ETAP e depósitos para abastecemento a Las Navas del Marqués.
3. Abastecemento das poboacións do alto Tiétar desde o Alberche.
4. Ampliación de colectores e depuradora de augas residuais de Guadalajara.
5. Aproveitamento das augas subterráneas para abastecemento da Comunidade de Madrid.

C) No ámbito da Confederación Hidrográfica do Guadalquivir:

1. Abastecemento ó Campo de Montiel.
2. Presa de Salobre.
3. Abastecemento a Puertollano.

D) No ámbito da Confederación Hidrográfica do Sur:

1. Aproveitamento dos recursos hídricos subterráneos do baixo Guadalhorce para o abastecemento de Málaga. Planta desalobradora na ETAP. El Atabal.
2. Conexión Málaga-Costa do Sol occidental.
3. Conducción presa de Cerro Blanco (río Grande) ETAP de El Atabal (Málaga).

4. Corrección das verteduras salinas ó encoro de Guadalhorce.

5. Aproveitamento hidrolóxico dos acuíferos de Sierra de Almirajara e Alberquilla.

E) No ámbito da Confederación Hidrográfica do Ebro:

1. Rede de saneamento do río Huerva.

F) No ámbito da Confederación Hidrográfica do Segura:

1. Plantas desalgadoras de auga de mar como achega de novos recursos hidráulicos no ámbito territorial C. H. Segura.

2. Colectores de augas salinas na bacía do Segura.

3. Automatismo e control das canles principais do postransvase.

4. Acondicionamento de ramblas e de marxes e ribeiras do río Segura na zona alta.

5. Achega de auga da bacía alta do Segura ó sistema oriental da Mancomunidad de Canales del Taibilla.

Dous. As obras incluídas neste artigo levarán implícitas as declaracións seguintes:

a) A de utilidade pública para os efectos previstos nos artigos 9, 10 e 11 da Lei do 16 de decembro de 1954, de expropiación forzosa.

b) A de urxencia para os efectos da ocupación dos bens afectados a que se refire o artigo 52 da Lei de expropiación forzosa.

Disposición adicional vixésimo cuarta.

1. Réxime de integración de notarios e corredores de comercio colexiados.

A. Os notarios e os corredores de comercio colexiados intégranse nun corpo único de notarios, que dependerá do Ministerio de Xustiza.

B. Os membros do corpo único de notarios exercerán as funcións que ata a data de entrada en vigor desta disposición viñan realizando os notarios e os corredores de comercio colexiados.

C. Regulamentariamente dictaranse as normas reguladoras do exercicio de tales funcións, da demarcación territorial, do réxime de aranceis, da forma de documentación, do réxime de incompatibilidades e das fianzas que deban prestarse. No exercicio da potestade regulamentaria, o Goberno terá en conta o resultado da mellor atención ós cidadáns, o criterio de liberdade de elección de notario e as normas de competencia aplicables.

D. Unha lei regulará o réxime disciplinario único aplicable ós membros do corpo único de notarios.

E. O escalafón do corpo único de notarios quedará formado pola integración dos actuais escalafóns de notarios e corredores de comercio colexiados, por estricte orde de antigüidade nun e noutro. Os notarios conservarán a antigüidade en clase que teñan asignada. Os corredores de comercio colexiados asignaráselle a clase correspondente á praza que sirvan, determinada conxuntamente a lexislación notarial; a antigüidade na clase de cada un deles será a que corresponda na carreira, deducidos seis anos para a clase segunda, e nove anos para a primeira, agás aqueles que accedesen á praza por concurso-oposición, que terán a antigüidade na clase correspondente á data da súa toma de posesión na devandita praza. Nos concursos para a provisión de prazas, de cada tres vacantes, dúas proveranse por antigüidade en carreira e unha por antigüidade na clase.

F. Os actuais colexios notariais e de corredores de comercio fúndense pasando a integrarse estes naquel colexio notarial no territorio do cal radique a súa sede.

Formarán parte de cada colexio tódolos integrantes do corpo único de notarios, a praza dos cales estea demarcada no territorio correspondente. En todo caso, os colexios notariais sucederán a título universal os de corredores de comercio que nel se integrasen. Idéntica integración se produce cos actuais consellos xerais.

G. Para os efectos do previsto no artigo 44 do Estatuto dos traballadores, entenderase producida sucesión de empresas nas integracións a que se refire esta disposición.

H. O réxime mutualista será único. A unificación efectuarase na forma en que regulamentariamente se determine, capitalizándose, se é o caso, as respectivas mutualidades preexistentes con cargo ós seus respectivos membros.

I. As referencias que se conteñan nas disposicións vixentes ós notarios e corredores de comercio colexiados, así como ós seus respectivos consellos xerais e colexios, entenderanse realizadas ós membros do corpo único de notarios, ó Consello Xeral do Notariado e ós colexios notariais.

2. Réxime transitorio.

A. O exercicio das funcións dos membros do corpo único de notarios axustarase ás normas vixentes aplicables ás distintas formas de documentación, ata a aprobación das normas regulamentarias previstas na presente disposición. Así mesmo, ata que se aproben as novas normas sobre competencia territorial, esta será determinada pola actual demarcación notarial, conservando cada un dos integrantes do corpo único de notarios a praza que sirva á entrada en vigor da presente disposición, sen prexuízo dos dereitos de reserva de praza vixentes. En idéntico termo, ou ata as primeiras eleccións unificadas, nas xuntas directivas dos colexios notariais integraranse os síndicos dos colexios de corredores con sede no territorio daqueles. Durante o mesmo período, os membros do actual Consello Xeral dos Colexios de Corredores de Comercio integraranse no Consello Xeral do Notariado.

B. Antes da entrada en vigor desta disposición aprobarase un programa para as oposicións de acceso ó corpo único de notarios. As oposicións que se convoquen a partir do 1 de xaneiro do ano 2002 celebraranse de acordo co dito programa e coa regulamentación notarial.

3. Réxime supletorio.

No non previsto nesta disposición rexerá a vixente regulamentación notarial.

4. Habilitación ó Goberno.

Facúltase o Goberno para dictar as normas necesarias para o desenvolvemento da presente disposición. A habilitación regulamentaria contida nela efectuarase por proposta conxunta dos ministerios de Xustiza e Economía e Facenda, en materia de forma de documentación, das funcións, demarcación territorial, aranceis, réxime mutualista, así como as que afecten a integración de ámbolos corpos.

5. Entrada en vigor.

Esta disposición entrará en vigor o 1 de outubro do ano 2000.

Disposición adicional vixésimo quinta. *Modificación do artigo 74 da Lei reguladora das facendas locais.*

Engádeselle un novo número ó artigo 74 da Lei 39/1988, reguladora das facendas locais, que queda redactado do seguinte modo:

«4. As ordeanzas fiscais poderán regular unha bonificación de ata o 90 por 100 da cota do impos-

to a favor dos bens inmobles de natureza urbana situados en áreas ou zonas do municipio que, conforme a lexislación e planeamento urbanísticos, correspondan a asentamentos de poboación singularizados pola súa vinculación ou preeminencia de actividades primarias de carácter agrícola, gandeiro, forestal, pesqueiro ou análogas e que dispoñan dun nivel de servizos de competencia municipal, infraestructuras ou equipamentos colectivos inferior ó existente nas áreas ou zonas consolidadas del, sempre que as súas características económicas aconsellen unha especial protección. As características peculiares e ámbito dos núcleos de poboación, áreas ou zonas, así como as tipoloxías das construcións e usos do solo necesarios para o desfrute desta bonificación e a súa duración, contía anual e demais aspectos substantivos e formais determinaranse na ordenanza fiscal.»

Disposición adicional vixésimo sexta. *Sistema de previsión social a favor dos deportistas profesionais.*

Instase o Goberno a estudar, no prazo de seis meses, a adecuación dos sistemas de previsión social complementarios ós deportistas profesionais, incluídos no ámbito de aplicación do Real decreto 1006/1985, polo que se regula a relación laboral especial dos deportistas profesionais, así como os incluídos no ámbito de aplicación do Real decreto 1467/1997, sobre deportistas de alto nivel, ás características específicas da actividade deportiva.

No dito estudio abordaranse, entre outros, aspectos referidos á constitución dunha mutualidade específica, así como os límites de achega e as continxencias que habilitan a cobranza da prestación.

Disposición adicional vixésimo sétima. *Participacións públicas no sector enerxético.*

1. As entidades ou persoas de natureza pública e as entidades de calquera natureza, participadas maioritariamente ou controladas en calquera forma por entidades ou administracións públicas, calquera que sexa a forma xurídica que adopten, que directa ou indirectamente tomen o control ou adquiren participacións significativas de sociedades de ámbito estatal que realicen actividades nos mercados enerxéticos non poderán exercer os dereitos políticos correspondentes ás devanditas participacións.

2. O disposto no parágrafo anterior enténdese sen prexuízo da facultade do adquirente de informa-la Secretaría de Estado de Industria e Enerxía da toma de control ou adquisición que se efectuase, con especial referencia ás características e condicións da adquisición.

3. No suposto en que a Secretaría de Estado de Industria e Enerxía sexa informada, instruirá un expediente, de conformidade co previsto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, no que informará preceptivamente a Comisión Nacional de Enerxía.

A proposta de resolución seralle elevada ó Consello de Ministros logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos polo Ministerio de Industria e Enerxía.

O Consello de Ministros poderá resolver recoñecendo ou non o exercicio de dereitos políticos correspondentes, ou sometendo o exercicio deles a determinadas condicións en atención, entre outros, ós principios de obxectividade, reciprocidade, transparencia, equilibrio e bo funcionamento dos mercados e sistemas enerxéticos.

A falta de resolución no expediente iniciado como consecuencia da información que, se é o caso, efectúe a entidade ou persoa adquirente da participación significativa en ningún caso permitirá o exercicio dos dereitos políticos correspondentes a elas.

A anterior resolución do Consello de Ministros entenderase sen prexuízo das autorizacións que resulten pertinentes en virtude do ordenamento xurídico vixente.

4. Para os efectos desta disposición consideraranse participacións significativas aquelas que directa ou indirectamente alcancen alomenos o 3 por 100 do capital ou dos dereitos de voto da sociedade.

5. Entenderase que existe unha relación de control para os efectos desta disposición sempre que se dea algún dos supostos previstos no artigo 4 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

6. O disposto nesta disposición será igualmente de aplicación ás operacións que se encontren en tramitación á entrada en vigor del.

Disposición adicional vixésimo oitava. *Modificación do Real decreto lexislativo 339/1990, do 2 de marzo.*

1. O número 1 do artigo 23 do Real decreto lexislativo 339/1990, do 2 de marzo, polo que se aproba o texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial, queda redactado nos seguintes termos:

«1. Os condutores teñen prioridade de paso para os seus vehículos, respecto dos peóns, agás nos casos seguintes:

- a) Nos pasos para peóns debidamente sinalizados.
- b) Cando vaian xirar co seu vehículo para entrar noutra vía e haxa péons cruzádoa, aínda que non exista paso para estes.
- c) Cando o vehículo cruce unha beiravía pola que estean circulando péons que non dispoñan de zona peonil.»

2. Engádeselle un novo número 5 ó artigo 23 do Real decreto lexislativo 339/1990, do 2 de marzo, polo que se aproba o texto articulado da Lei sobre tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial, redactado nos seguintes termos:

«5. Os condutores de bicicletas teñen prioridade de paso respecto ós vehículos de motor:

- a) Cando circulen por un carril-bici, paso para ciclistas ou beiravía debidamente autorizado para uso exclusivo de condutores de bicicletas.
- b) Cando para entrar noutra vía o vehículo de motor xire a dereita ou esquerda, nos supostos permitidos, existindo un ciclista nas súas proximidades.

Nos demais casos serán aplicables as normas xerais sobre prioridade de paso entre vehículos contidas nesta lei.»

Disposición adicional vixésimo novena. *Informe para a eliminación da inseguridade xurídica en materia de dereitos de autor.*

O Goberno no prazo de seis meses procederá a lles remitir ás Cortes Xerais un informe co fin de eliminar a inseguridade xurídica en materia de dereitos de autor en canto á recepción das emisións ou transmisións de radio e televisión en locais públicos.

Disposición adicional trixésima. *Modificación da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.*

O número 1 da disposición adicional cuadraxésima cuarta da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e de orde social, quedará redactado do seguinte modo:

«1. Os servicios de radiodifusión sonora dixital terreal e de televisión dixital terreal, poderán ser explotados a través de redes de frecuencia única ou de multifrecuencia, de ámbito nacional, autónomo e, se é o caso, local. As desconexións territoriais dos servicios de radiodifusión dixital terreal de ámbito nacional, no caso de autorizárense, deberán abranguer necesariamente un territorio comprendido en máis dunha Comunidade Autónoma.

Disposición adicional trixésimo primeira. *Modificación da Lei 31/1987, do 18 de decembro, de ordenación das telecomunicacións.*

Engádeselle un novo número á disposición adicional sexta da Lei 31/1987, do 18 de decembro, de ordenación das telecomunicacións, co seguinte contido:

«3. As entidades públicas dunha determinada Comunidade Autónoma habilitadas, consonte a lei, para presta-lo servicio de radiodifusión sonora, poderán emitir no territorio doutras comunidades autónomas coas que aquela teña espacios radioeléctricos colindantes. Para iso, será preciso que exista acordo entre as comunidades autónomas afectadas e que, en cada territorio, se empreguen as frecuencias que teñan asignadas polo Ministerio de Fomento.»

Disposición adicional trixésimo segunda. *Modificación da Lei 46/1983, do 26 de decembro, reguladora da terceira canle de televisión.*

Engádeselle unha nova disposición adicional sétima á Lei 46/1983, do 26 de decembro, reguladora da terceira canle de televisión, co seguinte contido:

«As comunidades autónomas poderán celebrar convenios de colaboración para permiti-la emisión dun ou varios programas da súa televisión autónoma no ámbito xeográfico doutras, sempre que os espacios radioeléctricos correspondentes ós seus ámbitos territoriais sexan colindantes e que utilicen as frecuencias que teñan asignadas polo Ministerio de Fomento.»

Disposición adicional trixésimo terceira. *Indemnización por residencia do persoal ó servicio do sector público estatal non sometido a lexislación laboral.*

Durante o ano 2000, o Goberno analizará as condicións que determinan a fixación das indemnizacións por residencia do persoal en activo do sector público estatal e a súa contía, en particular nas cidades autónomas de Ceuta e Melilla, co fin de adaptalas á súa realidade actual, sen que, en ningún caso, esta situación supoña minoración ningunha das cantidades actualmente percibidas por aqueles por este concepto.

Disposición adicional trixésimo cuarta. *Nova liquidación de tarifas portuarias anuladas.*

1. Nos supostos en que, por sentencias xudiciais firmes, se declare a nulidade de liquidacións de tarifas

por servicios portuarios efectivamente prestados ós usuarios polas antigas xuntas de portos, portos autónomos e Comisión Administrativa de Grupos de Portos consonte a Lei 1/1966, do 28 de xaneiro, sobre réxime financeiro dos portos españois, modificada pola Lei 18/1985, do 1 de xullo, como consecuencia da declaración de nulidade das disposicións que estableceron as súas contías, as autoridades portuarias practicarán novas liquidacións logo de audiencia dos interesados e sen prexuízo da execución das sentencias nos seus propios termos.

Os elementos esenciais das tarifas establecidas polas leis a que se refire o parágrafo anterior viñan determinados por elas, e non se modificarán en medida ningunha como consecuencia da entrada en vigor desta disposición.

Así, as liquidacións practicadas consonte as normas de referencia retribuirán os servicios xerais e específicos prestados ós usuarios. En particular, considéranse servicios xerais os de entrada e estadía de barcos en porto, os de utilización de atraques, os de embarque, desembarque e transbordo de mercadorías e pasaxeiros, os servicios á pesca marítima e a utilización da zona portuaria por vehículos industriais con medios propios de manipulación de mercadorías. Son servicios específicos os prestados cos elementos e maquinaria que constitúen o equipo mecánico de manipulación e transporte, os prestados en forma de utilización de superficie, edificios e locais de calquera clase, as subministracións de produtos de enerxía, os prestados cos elementos, instalacións e servicios existentes destinados á reparación e conservación de embarcacións, outros servicios prestados habitualmente polos organismos portuarios e especificados nas tarifas de cada porto e calquera outro servicio eventual da súa competencia non enumerados anteriormente nin comprendidos entre os servicios xerais que sexan solicitados polos interesados.

Serán suxeitos pasivos os usuarios de tales servicios e, en particular, os determinados polo artigo 9 da Lei 1/1966.

As tarifas devengaranse consonte o disposto no artigo 12 da Lei 1/1966.

O disposto neste artigo non afectará as situacións individuais en que se producise prescrición dos dereitos das administracións competentes.

Os obrigados ó pagamento e os demais elementos que configuran as distintas tarifas, así como as regras xerais e particulares de aplicación de cada unha delas, serán os establecidos nas leis a que se refire o parágrafo anterior e nas disposicións que se relacionan no anexo I desta lei.

Pola prestación dos servicios portuarios comprendidos nas correspondentes tarifas as autoridades portuarias poderanlles esixir ós usuarios o pagamento como máximo das seguintes contías:

G-1 Entrada e estadía: 25 pesetas por unidade de arqueo bruto e día ou fracción.

G-2 Atraque: 1.400 pesetas por metro lineal de peirao ocupado e día ou fracción.

G-3 Pasaxeiros e mercadorías: 750 pesetas por pasaxeiro e 2.200 pesetas por tonelada; para a facturación dos contedores cheos considerarase un peso de 16 toneladas e de 2 toneladas para os baleiros.

G-4 Pesca: o 2 por 100 do valor da pesca.

G-5 Embarcacións deportivas e de recreo: 70 pesetas por día e metro cadrado do produto da eslora máxima pola manga.

No suposto de que, como resultado da aplicación desta lei, se lles esixise ós usuarios unha cantidade superior á liquidada, haberá que se ater, en virtude do principio de seguridade xurídica, á contía contida nas correspondentes facturas.

2. As tarifas polos servizos prestados ós usuarios polas autoridades portuarias consonte as ordes ministeriais sobre tarifas por servizos portuarios dictadas trala vixencia da Lei 24/1992, do 27 de novembro, de portos do Estado e da Mariña Mercante, e antes da súa modificación pola Lei 62/1997, do 26 de decembro, as liquidacións das cales sexan anuladas por sentencias xudiciais firmes como consecuencia da declaración de nulidade de devanditas ordes, seranlles novamente esixidas ós usuarios que recibisen os correspondentes servizos, mediante a práctica de novas liquidacións, logo de audiencia daqueles e sen prexuízo do cumprimento e execución das respectivas sentencias.

As tarifas, os seus respectivos elementos, as regras xerais e particulares de aplicación de cada tarifa serán as establecidas nas disposicións vixentes en función do momento en que efectivamente lles foron prestados ós usuarios os correspondentes servizos polas autoridades portuarias, e practicáronse as liquidacións.

Estas tarifas son as seguintes:

a) Tarifa T-0: sinalización marítima. Esta tarifa comprende a utilización do sistema de axudas á navegación marítima o mantemento do cal lle corresponde a cada Autoridade Portuaria no ámbito espacial e funcional que lle foi asignado e será de aplicación a todo buque que faga escala ou se encontre nas augas de calquera porto ou instalación marítima do territorio nacional.

Esta tarifa tamén resultará de aplicación ós buques-tanque ancorados en augas xurisdiccionais ou na zona económica exclusiva española debidamente autorizados pola Capitanía Marítima.

b) Tarifa T-1: buques. Esta tarifa esixirase polo acceso marítimo dos buques ó porto e o seu atraque ou ancoraxe no posto que lles fose asignado, incluíndo as prestacións que lles proporcionan as obras e instalacións portuarias.

c) Tarifa T-2: atraque. Esta tarifa comprende o uso das obras de atraque e elementos fixos de amarre e defensa (esta definición está en vigor ata o 25 de abril de 1995).

d) Tarifa T-2: pasaxe. Esta tarifa esixirase polo acceso, embarque, desembarque e, en xeral, o uso das instalacións xerais e obras do porto polos pasaxeiros e, se é o caso, polos vehículos que estes embarquen ou desembarquen en réxime de pasaxe, dos seus peiraos e pantaláns, accesos terrestres, vías de circulación e estacións marítimas (esta definición está en vigor desde o 25 de abril de 1995).

e) Tarifa T-3: mercadorías. Esta tarifa esixirase polo acceso, embarque, desembarque e uso das instalacións portuarias en xeral, dos seus peiraos e pantaláns, accesos terrestres, vías de circulación e zonas de manipulación (excluídos os espazos de almacenamento ou depósito) polas mercadorías (esta definición resulta de aplicación desde o 25 de abril de 1995).

f) Tarifa T-3: mercadorías e pasaxeiros. Esta tarifa comprende a utilización polas mercadorías e pasaxeiros das augas do porto e dársenas, accesos terrestres, vías de circulación, zonas de manipulación (excluídos os espazos de almacenamento ou depósito) e estacións marítimas e servizos xerais de policía (esta definición resulta de aplicación ata o 25 de abril de 1995).

Queda incluído nesta tarifa o dereito a que as mercadorías que se embarcan ou desembarcan utilizando medios non rodantes ocupen ou permanezan na zona de tránsito portuaria durante o mesmo día de embarque ou desembarque e o seu inmediato anterior ou posterior, respectivamente, sen devengar ningunha outra tarifa en relación á superficie ocupada. Así mesmo, queda incluído nesta tarifa o dereito a que os vehículos e os barcos que transportan mercadoría, que se embarcan ou desem-

barcan por medios rodantes, utilicen as ramplas fixas e o cantil dos peiraos para as operacións de carga e descarga.

Queda excluída desta tarifa a utilización de maquinaria especializada e elementos singulares tales como ramplas mecánicas, pasarelas ou outros elementos móbiles necesarios para as operacións de embarque e desembarque, utilización que queda regulada noutras tarifas.

g) Tarifa T-4: pesca fresca. Esta tarifa esixirase polo acceso marítimo ó porto dos buques pesqueiros en actividade e o seu atraque ou fondeo no posto que lle fose asignado, incluíndo as prestacións que as obras e infraestructuras portuarias lles proporcionan, así como polo uso das instalacións e servizos xerais do porto polos produtos da pesca.

h) Tarifa T-5: embarcacións deportivas e de recreo. Esta tarifa esixirase polo acceso marítimo das embarcacións deportivas ou de recreo ó porto e polo seu atraque ou ancoraxe no posto que lles fose asignado, incluíndo a utilidade que lles proporcionan as obras e instalacións portuarias e os servizos xerais do porto, accesos terrestres, vías de circulación e dos centros de estadía e recepción de titularidade da autoridade portuaria, se o houber, debendo aboa-los servizos que solicite.

Non embargante, cando a embarcación realice transporte de mercadorías ou os pasaxeiros viaxen en réxime de cruceiro, serán de aplicación as tarifas T-1: buques, T-2: peaxe, e T-3: mercadorías.

i) Tarifa T-6: grúas de pórtico. Esta tarifa será esixible pola actividade realizada polas grúas de pórtico convencionais ou non especializadas.

j) Tarifa T-7: almacenaxe. Esta tarifa será esixible pola posta á disposición e, se é o caso, uso de espazos, explanacións, alpendres, tinglados, almacenes, locais e edificios, cos seus servizos xerais correspondentes, para a almacenaxe de mercadorías e vehículos.

Non estará suxeita a esta tarifa a ocupación e utilización do dominio público portuario para levar a cabo actividades que esixan o outorgamento das correspondentes autorizacións ou concesións.

k) Tarifa T-8: subministracións. Esta tarifa comprende calquera outro servizo portuario prestado en réxime de xestión directa pola autoridade portuaria non incluída nas anteriores tarifas.

Pola prestación dos servizos comprendidos nestas tarifas, as autoridades portuarias poderanlles esixir ós usuarios o pagamento como máximo das seguintes contías:

T-0. Sinalización marítima: a menor das seguintes cantidades: 1 peseta por unidade de arqueo bruto cada vez que o buque fai escala ou 150.000 pesetas ó ano.

T-1. Entrada e estadía de barcos: 50 pesetas por unidade de arqueo bruto e día ou fracción (ata o 25 de abril de 1995).

T-1. Buques: 50 pesetas por unidade de arqueo bruto e día ou fracción (a partir do 25 de abril de 1995).

T-2. Atraque: 2.000 pesetas por día e metro de calado do buque (ata o 25 de abril de 1995).

T-2. Pasaxe: 1.000 pesetas por pasaxeiro, 400 pesetas por motocicleta, 1.400 pesetas por coche e 10.000 pesetas por autocar (a partir do 25 de abril de 1995).

T-3. Mercancías e pasaxeiros: 1.000 pesetas por pasaxeiro, 400 pesetas por motocicleta, 1.100 pesetas por coche, 2.000 pesetas por furgoneta, 10.000 pesetas por autocar e 2.750 pesetas por tonelada; para a facturación dos contedores cheos considerarase un peso de 16 toneladas e de 2 toneladas para os baleiros (ata o 25 de abril de 1995).

T-3. Mercancías: 1.500 pesetas por tonelada; para a facturación dos contedores cheos considerarase un peso de 16 toneladas e de 2 toneladas para os baleiros (a partir do 25 de abril de 1995).

T-4. Pesca fresca: 2 por 100 do valor da pesca.

T-5. Embarcacións deportivas e de recreo: 75 pesetas por día e metro cadrado do produto da eslora máxima pola manga.

No suposto de que, como resultado da aplicación desta lei, se lles esixise ós usuarios unha cantidade superior á liquidada, haberá que se ater, en virtude do principio de seguridade xurídica, á contía contida nas correspondentes facturas.

3. Para a cobranza de tales dereitos, que manteñen a súa definición legal de prezos privados, non poderá utilizarse potestade administrativa de clase ningunha e, singularmente, a vía de constrinximento.

Disposición adicional trixésimo quinta.

Engádense ó final do epígrafe 94 do Real decreto 2930/1979, do 29 de decembro, das tarifas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais, as seguintes actividades:

«A decoración da porcelana artística artesanal. Fabricación de tripa artificial.»

Engádense ó final do epígrafe 96 do mencionado Real decreto, a seguinte actividade:

«Restauración artística.»

Disposición transitoria primeira. *Modificación da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias.*

Con efectos desde 1 de xaneiro de 1999, modifícase a disposición transitoria novena da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, que quedará redactada como segue:

«Disposición transitoria novena. *Ganancias patrimoniais derivadas de elementos adquiridos con anterioridade ó 31 de decembro de 1994.*

As ganancias patrimoniais derivadas da transmisión de elementos patrimoniais non afectos a actividades económicas, adquiridos antes do 31 de decembro de 1994, reduciranse de acordo co establecido nas regras 2.ª e 4.ª do número 2 da disposición transitoria oitava da Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Para estes efectos, consideraranse elementos patrimoniais non afectos a actividades económicas aqueles nos que a desafectación destas actividades se producise con máis de tres anos de antelación á data de transmisión.»

Disposición transitoria segunda. *Adaptación dos contratos de seguro de vida nos que o tomador asuma o risco de investimento.*

Os contratos de seguro de vida nos que o tomador asuma o risco do investimento, concertados con anterioridade ó 1 de xaneiro do ano 2000, poderán adaptarse, no prazo de dous meses a partir desta data, ó establecido no artigo 24.3 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias. Concluído o citado prazo, os contratos non adaptados tributarán de acordo co previsto no artigo 14.2.h) de devandita lei.

Disposición transitoria terceira. *Endebedamento local.*

Un. Malia o disposto no número 1 do artigo 54 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, no ano 2000 non será precisa autorización para concertar operacións de crédito a longo prazo sempre que o aforro neto sexa de signo negativo e non supere as porcentaxes dos ingresos correntes liquidados ou das partidas de ingresos por natureza vinculadas á explotación que se sinalan a continuación:

Año	Aforro neto (porcentaxe) — Ingresos correntes
2000	0,75

Dous. Sen prexuízo do establecido no número 2 do artigo 54 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, non precisarán autorización as operacións de crédito que vaian concertalas entidades locais durante o período 2000 ó 2003 cando o volume total do risco asumido das operacións de crédito referidas no dito punto represente, sobre os ingresos correntes liquidados no exercicio inmediatamente anterior ou no precedente a este último cando o cómputo teña de realizarse no primeiro semestre do ano, unha porcentaxe superior ó 110 por 100, a condición de que se presente ante o órgano autorizante un compromiso firme de redución de débeda aprobado polo Pleno que permita alcanza-la dita porcentaxe o 31 de decembro do 2003. O dito compromiso será obxecto do oportuno seguimento polo órgano citado.

Disposición transitoria cuarta. *Créditos ampliables para pagamento de obrigas derivadas de convenios coas comunidades autónomas para o desenvolvemento alternativo das comarcas mineiras.*

Durante o exercicio do ano 2000, para asegurar o cumprimento do plan da minería do carbón na súa faceta de desenvolvemento alternativo das comarcas mineiras, as dotacións para lles facer fronte ás obrigas derivadas dos convenios coas comunidades autónomas afectadas terán carácter ampliable.

Disposición transitoria quinta. *Mantemento do prazo de cinco anos para a deducción ou compensación de determinadas cotas no imposto sobre o valor engadido.*

Un. Os suxeitos pasivos que soportasen ou satisfixesen cotas do imposto sobre o valor engadido o dereito ás deducción das cales nacesse durante 1995, poderán practicala deducción de devanditas cotas conforme o disposto no título VIII, capítulo I, da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, nas declaracións-liquidacións correspondentes ós períodos de liquidación do ano 2000.

Dous. Os suxeitos pasivos que tivesen cotas pendentes de compensar procedentes de declaracións-liquidacións presentadas durante 1995, poderán practicalas devanditas compensacións nas declaracións-liquidacións que se vaian presentar polo imposto durante o ano 2000.

Disposición transitoria sexta. *Réxime transitorio das modificacións na disposición adicional cuarta e na letra a) do número quinto do anexo da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido.*

As modificacións da disposición adicional cuarta e a letra a) do número quinto do anexo da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, introducidas nesta lei, producirán efectos desde o 1 de xaneiro de 1998.

Disposición transitoria sétima. *Tipo do imposto xeral indirecto canario aplicable ós elaborados de tabaco.*

Un. Durante o ano 2000, os tipos do imposto xeral indirecto canario aplicable ás entregas e importacións dos elaborados de tabaco serán os seguintes:

- a) Os cigarros puros con prezo inferior a 100 pesetas unidade: 4,5 por 100.
- b) Os cigarros puros con prezo igual ou superior a 100 pesetas unidade: 13 por 100.
- c) Os elaborados de tabaco negro: 20 por 100.
- d) Os elaborados de tabaco rubio e sucedáneos do tabaco: 40 por 100.

Dous. Durante o ano 2000, os tipos de recarga sobre as importacións de labores de tabaco efectuados polos comerciantes retallistas no marco do réxime especial de comerciantes retallistas do imposto xeral indirecto canario serán os seguintes:

- a) Importación de cigarros puros con prezo inferior a 100 pesetas unidade: 0,45 por 100.
- b) Importación de cigarros puros con prezo igual ou superior a 100 pesetas unidade: 1,3 por 100.
- c) Importación de labores de tabaco negro: 2 por 100.
- d) Importacións de labores de tabaco rubio e sucedáneos do tabaco: 4 por 100.

Disposición transitoria oitava. *Aplicación de determinadas modificacións introducidas no ámbito do imposto xeral indirecto canario.*

Un. As cotas soportadas ou satisfeitas antes do día 1 de xaneiro do ano 2000, pola adquisición ou importación de bens de investimento, non deberán ser obxecto da regularización establecida no artigo 40 da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias, na medida en que o rateo aplicable nos anos posteriores resulte modificado, respecto da do ano no que se soportaron as mencionadas cotas, por aplicación do disposto nos artigos 35, 37, número 2, e 39 da citada lei en relación coa percepción de subvencións que, consonte o disposto no artigo 22, número 2, letra a) dela, non integren a base imponible do imposto xeral indirecto canario.

Dous. A deducción das cotas soportadas ou satisfeitas con anterioridade ó día 1 de xaneiro do ano 2000 non se verá reducida pola percepción de subvencións de capital acordadas a partir de devandita data para financiar a compra dos bens ou servicios por a adquisición ou importación dos cales se soportaron devanditas cotas.

Tres. As previsións contidas no artigo 35, nos números 1 e 2 do artigo 37 e no número 1 do artigo 39 da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias, relativas ás subvencións non incluídas na base imponible do imposto xeral indirecto canario, aplicaranse en relación coas que se acorden a partir do 1 de xaneiro do ano 2000.

Disposición transitoria novena. *Mantemento do prazo de cinco anos para a deducción ou compensación de determinadas cotas do imposto xeral indirecto canario.*

Un. Os suxeitos pasivos que soportasen ou satisfixesen cotas do imposto xeral indirecto canario o dereito á deducción das cales nacesse durante 1995, poderán practicala deducción de devanditas cotas conforme o disposto no título II, capítulo I, da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias, nas declaracións-liquidacións correspondentes ós períodos de liquidación do ano 2000.

Dous. Os suxeitos pasivos que tivesen cotas pendentes de compensar procedentes de declaracións-liquidacións presentadas durante 1995, poderán practicalas devanditas compensacións nas declaracións-liquidacións que se presenten polo imposto durante o ano 2000.

Disposición transitoria décima. *Réxime transitorio das modificacións introducidas nos artigos 24 e 98 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.*

As modificacións dos artigos 24 e 98 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, introducidas nesta lei, serán aplicables a partir do 1 de outubro de 1999.

Disposición transitoria décimo primeira. *Réxime transitorio da modificación introducida no número 4.º do artigo 55.1 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias.*

A modificación introducida, en virtude do previsto no número catro do artigo 1 desta lei, no número 4.º do artigo 55.1 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, producirá efectos desde o 1 de xaneiro de 1999.

Disposición transitoria décimo segunda. *Réxime transitorio da modificación introducida no artigo 17.2.a) da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias.*

A modificación introducida no artigo 17.2.a) da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, polo artigo 1 desta lei, será aplicable ós rendementos devengados desde o día 1 de outubro de 1999.

Para estes efectos, a contía do salario medio correspondente a 1999 será 2.500.000 pesetas.

Disposición derogatoria primeira. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se o poñan ó establecido nesta lei.

Disposición derogatoria segunda. *Derrogación da disposición transitoria vixésimo segunda da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.*

A partir da entrada en vigor desta lei queda derogada a disposición transitoria vixésimo segunda da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, admi-

nistrativas e da orde social, publicada no «Boletín Oficial del Estado» do día 31 de decembro, de maneira que ás subvencións que non integran a base imponible do imposto sobre o valor engadido, acordadas antes do 1 de xaneiro de 1998 e percibidas a partir da data de entrada en vigor desta lei, seranlles de aplicación as normas contidas nos artigos 102, número un, 104, números un e dous e 106, número un da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido.

Disposición derradeira primeira. *Desenvolvemento regulamentario.*

Facúltase o Goberno para dictar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución desta lei.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día 1 de xaneiro do ano 2000.

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 29 de decembro de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ